

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

19. ledna 2013

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I Usnesení, doporučení a stanoviska	
	USNESENÍ	
	Výbor regionů	
	98. plenární zasedání ve dnech 29. a 30. listopadu 2012	
2013/C 17/01	Usnesení Výboru regionů k prioritám Výboru regionů v roce 2013 s ohledem na legislativní a pracovní program Evropské komise	1
2013/C 17/02	Usnesení Výboru regionů k probíhajícím jednáním o víceletém finančním rámci	6
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	98. plenární zasedání ve dnech 29. a 30. listopadu 2012	
2013/C 17/03	Stanovisko Výboru regionů Evropský program pro spotřebitele – zvýšení důvěry a podpora růstu ...	8
2013/C 17/04	Stanovisko Výboru regionů Kodex chování pro partnerství	13

CS

Cena:
7 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 17/05	Stanovisko Výboru regionů Komunitně vedený místní rozvoj	18
2013/C 17/06	Stanovisko Výboru regionů Modernizace státní podpory v EU	25
2013/C 17/07	Stanovisko Výboru regionů Na cestě k 7. akčnímu programu pro životní prostředí: lepší uplatňování environmentálního práva EU	30
2013/C 17/08	Stanovisko Výboru regionů Provádění tematické strategie pro ochranu půdy	37
2013/C 17/09	Stanovisko Výboru regionů Inovace pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu	45
2013/C 17/10	Stanovisko Výboru regionů Evropské inovační partnerství „produktivita a udržitelnost zemědělství“	51

III Přípravné akty

VÝBOR REGIONŮ

98. plenární zasedání ve dnech 29. a 30. listopadu 2012

2013/C 17/11	Stanovisko Výboru regionů Společný strategický rámec	56
2013/C 17/12	Stanovisko Výboru regionů Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb	67
2013/C 17/13	Stanovisko Výboru regionů Statut evropské nadace	81
2013/C 17/14	Stanovisko Výboru regionů Prioritní látky v oblasti vodní politiky	91
2013/C 17/15	Stanovisko Výboru regionů Evropské hlavní město kultury (2020–2033)	97

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

VÝBOR REGIONŮ

98. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 29. A 30. LISTOPADU 2012

Usnesení Výboru regionů k prioritám Výboru regionů v roce 2013 s ohledem na legislativní a pracovní program Evropské komise

(2013/C 17/01)

VÝBOR REGIONŮ

- s ohledem na usnesení VR k prioritám Výboru regionů s ohledem na pracovní program Evropské komise ⁽¹⁾ ze dne 19. července 2012 a usnesení VR k závěrům jarního zasedání Evropské rady v roce 2012 ⁽²⁾;
- s ohledem na sdělení Evropské komise o jejím pracovním programu na rok 2013 a s ohledem na protokol o spolupráci s Evropskou komisí podepsaný dne 16. února 2012 ⁽³⁾;
- s ohledem na legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. září 2012 k Pracovnímu programu Komise na rok 2013 ⁽⁴⁾;

Hlavní politické priority v roce 2013

1. považuje potřebu překonat hospodářskou, sociální a finanční krizi za hlavní výzvu pro Evropskou unii; rozhodně proto podporuje snahu zvýšit a udržet zaměření EU na:

— strategii Evropa 2020,

— jednotný trh,

— cílené investice; zejména do výzkumu a inovací, přičemž (evropské) vzdělávací a výzkumné instituce, podniky a správní orgány (trojitá šroubovice) musí vzájemně spolupracovat, aby bylo možné inteligentním způsobem uskutečňovat strategii Evropa 2020;

— a dosažení výsledků, a to ve spolupráci s místními a regionálními orgány;

2. vybízí k ambicióznímu víceletému finančnímu rámci (VFR) a skutečným vlastním zdrojům pro Unii;

3. vítá důraz, který je kladen na nezaměstnanost mládeže a s potěšením se bude podílet na tvorbě budoucího balíčku týkajícího se zaměstnanosti mladých lidí;

4. připomíná svou posílenou odpovědnost, jež mu svěřila Lisabonská smlouva, pokud jde o zásadu subsidiarity a svůj závazek stát se referenčním bodem pro její správné uplatňování. V této souvislosti zdůrazňuje význam, který bude připisovat monitorování iniciativ EU zahrnutých v pracovním programu Komise na rok 2013, a poukazuje na příslušný pracovní program v oblasti monitorování subsidiarity v roce 2013, jenž by měl být přijat v lednu;

⁽¹⁾ CdR 1031/2012 fin

⁽²⁾ CdR 42/2012 fin

⁽³⁾ COM(2012) 629 final.

⁽⁴⁾ Dokument P7_TA(2012) 0319.

5. podporuje myšlenku na důkladnou diskusi o budoucnosti Evropy z hlediska demokratické legitimacy, odpovědnosti a účinné integrace. Domnívá se, že je klíčové definovat svůj politický postoj k budoucí úloze regionální a místní úrovně, včetně možných změn v institucionálním uspořádání EU. VR bude proto podněcovat jakoukoli diskusi o reformě Smlouvy v roce 2013 tak, že uspořádá politické diskuse a bude lépe profilovat zásadu subsidiarity a koncepci víceúrovňové správy jako významné nástroje k dosažení těchto cílů;

6. podporuje Evropský parlament, jenž ve svém usnesení z dne 20. listopadu 2012 vyzval členské státy, aby zvážily podepsání „Paktu o sociálních investicích“. Tento „Pakt o sociálních investicích“ by, stejně jako např. „Pakt euro plus“, obsahoval investiční cíle pro sociální investice členských států ve stanoveném časovém rámci za účelem splnění cílů strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti, sociálních věcí a vzdělávání v souladu s roční analýzou růstu a vnitrostátními programy reforem;

7. bude nadále zkoumat územní dopad legislativního programu Evropské komise;

Hospodářská a měnová unie

8. žádá, aby byl konzultován v souvislosti s plánem Komise pro vytvoření komplexní a skutečně evropské měnové unie, a to vzhledem k územnímu rozměru každého z jejich čtyř pilířů;

9. žádá, aby v souvislosti s evropským semestrem byla zajištěna lepší koordinace hospodářských a sociálních politik mezi evropskými a národními úrovněmi, a požaduje silnější zapojení místních a regionálních orgánů do této koordinace; VR bude nadále sledovat pokrok v této oblasti a bude usilovat o užší spolupráci s Evropským parlamentem;

10. velmi podporuje výzvu Evropského parlamentu Komisi⁽⁵⁾, „aby se v následující roční analýze růstu plně zaměřila na úlohu rozpočtu EU v procesu evropského semestru a zdůraznila její význam tím, že předloží pravdivé a konkrétní údaje o tom, jak prostředky EU stimulují celkové veřejné výdaje na místní, regionální a vnitrostátní úrovni, jak napomáhají jejich vzniku, jak působí ve vzájemné součinnosti a jak se s nimi doplňují“;

11. vítá, že jsou na úrovni EU zavedeny účinné mechanismy za účelem zajištění udržitelné rozpočtové politiky v členských státech, ale varuje před riziky, které by koordinace rozpočtové

politiky na úrovni EU mohla představovat pro místní a regionální orgány a poskytování odpovídajících veřejných služeb;

12. lituje, že návrh zelené knihy o lepší součinnosti rozpočtu EU se státními a územními rozpočty nebyl zahrnut do pracovního programu Komise; připomíná zejména svoji podporu evropskému sdělení o kvalitě veřejných výdajů, jež by se mělo mimo jiné ve výpočtu schodku rozpočtu zaměřit na otázku oddělení běžných výdajů od investic, aby se předešlo tomu, že investice s dlouhodobými čistými zisky budou započítány jako negativní;

13. zavazuje se k provedení důkladné analýzy místního a regionálního rozměru bankovní unie;

14. žádá vyjasnění, pokud jde o plánovaný právní nástroj pro iniciativu týkající se bankovních účtů;

Politika soudržnosti

15. důrazně zastává názor, s ohledem na probíhající jednání o VFR, že politika soudržnosti je investiční politika, která potřebuje jak efektivní výdaje, tak dynamický rozpočet, který nemůže být snížen, pokud chceme stimulovat růst a zaměstnanost, zvýšit konkurenceschopnost a bojovat proti územním nerovnostem v rámci všech regionů EU a mezi nimi, zvláště v době krize;

16. vyjadřuje politování nad tím, že kodex chování navržený Evropskou komisí nebyl na pořadu jednání kyperského předsednictví; vyzývá Evropskou komisi, aby prosazovala a zkoumala zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy partnerských dohod a příslušných operačních programů, a žádá do konce roku 2013 zprávu na toto téma. Výbor regionů proto bude pozorně sledovat související jednání založená na mandátech Komise k jednání s jednotlivými zeměmi o fondech společného strategického rámce na období 2014–2020, a to zejména s ohledem na zásadu partnerství;

17. žádá formální konzultaci ze strany Evropské komise ve věci přezkumu pokynů k regionální podpoře;

18. žádá, aby evropská strategie pro rozvoj venkova vrátila do rovnováhy zdroje pro venkovské oblasti, jejichž úroveň rozvoje je stále pod průměrem EU a často pod úrovní převážně městských oblastí;

⁽⁵⁾ Usnesení Evropského parlamentu: Evropský semestr koordinace hospodářské politiky: provádění priorit na rok 2012.

19. požaduje přijetí revidovaného nařízení o evropském seskupení pro územní spolupráci, a to odděleně od legislativního balíčku o strukturálních fondech;

Jednotný trh

20. vyjadřuje politování nad pomalým prováděním Aktu o jednotném trhu;

21. bere na vědomí záměr Komise představit návrh na zavedení povinných elektronických faktur v případě veřejných zakázek, poukazuje však na skutečnost, že kompletní přechod na elektronické systémy bude náročný pro některé místní a regionální orgány, což může vyžadovat podporu nebo delší přechodné období;

22. vyzývá k vytvoření partnerství založených na iniciativě „Small Business Act“ za účelem jejího dalšího provádění na regionální či místní úrovni. Má za to, že cena Evropský podnikatelsky zaměřený region, udělovaná VR od roku 2010, by mohla být zdrojem inspirace pro další podporu podnikání, zvláště mezi mladými lidmi;

23. žádá Komisi, aby vysvětlila, proč Akční plán pro elektronické zdravotnictví, který Výbor regionů v minulosti požadoval a který byl oznámen v pracovním programu na rok 2012, doposud nebyl předložen a nevyskytuje se mezi body, u nichž se plánuje přijetí do konce roku 2012, ani v pracovním programu na rok 2013;

24. zastává názor, že pro činnost v oblasti sociální ekonomiky je nutná větší právní jistota, a žádá v této souvislosti statut evropské vzájemné společnosti;

25. vítá záměr Evropské komise modernizovat pravidla státní podpory EU a snížit administrativní zátěž prostřednictvím úpravy obecných blokových výjimek a žádá v tomto směru o zvýšení prahových hodnot pro podporu *de minimis*;

26. lituje, že její Evropská komise oficiálně nekonzultovala ohledně vypracování nových pokynů pro uplatňování pravidel EU pro státní podporu v oblasti financování širokopásmových sítí z veřejných prostředků;

27. vítá skutečnost, že příloha II pracovního programu je zaměřena na konkrétní iniciativy vedoucí ke zjednodušení a snížení administrativní zátěže, a zamýšlí podílet se na jejich provádění;

Vytváření sítí zítřka

28. žádá Evropskou komisi, aby učinila kroky k řešení problému s propojeností mezi členskými státy a mezi regiony; požaduje, aby Evropská komise v tomto ohledu zvýšila své úsilí snížit energetické izolace jednotlivých členských států a do roku 2014 zavedla plně funkční vnitřní trh s energií;

29. lituje absence jasného závazku Evropské komise posílit své politiky v oblasti rozvoje moderní rozvodné a přenosové infrastruktury, zejména pak zavádění inteligentní distribuční soustavy a inteligentního měření odběru, jež jsou důležitými prvky pro energetickou účinnost a zabezpečení dodávek; žádá Evropskou komisi, aby podpořila opatření, která usnadňují rozvoj mikrovýroby energie a její integraci do distribučních sítí;

30. vyjadřuje politování nad tím, že pracovní program Komise s sebou nenese další iniciativy ve vztahu k městské mobilitě; opakuje v této souvislosti svůj návrh, že elektronická a inteligentní (například mobilní) jízdenka pro všechny druhy dopravy je nezbytným předpokladem pro udržitelnou městskou mobilitu, a doufá, že tento problém by bylo možné řešit také v rámci plánovaného sledování provádění zelené knihy Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu;

31. očekává, že Evropská komise využije všech možností k tomu, aby dosáhla důsledného provedení cílů stanovených revizí transevropské dopravní sítě;

32. s potěšením očekává příští návrh týkající se budoucí přístavní politiky EU a připomíná, že je třeba jej podrobit posouzení územního dopadu;

Růst, zaměstnanost a začlenění

33. má za to, že pracovní mobilita v rámci členských států a mezi nimi je důležitým faktorem v boji proti nezaměstnanosti, a proto podporuje záměr modernizovat veřejné služby zaměstnanosti, a to se zvláštním důrazem na reformu sítě EURES, která v současné době pracuje pod hranicí svých možností; připomíná však také, že veřejné služby zaměstnanosti jsou často spravovány místními a regionálními orgány, se kterými musejí být reformy konzultovány;

34. lituje, že Evropská komise nereagovala na jeho opakovanou výzvu ke zřízení evropské agendy sociálního bydlení, která by mimo jiné vyjasnila pravidla hospodářské soutěže v oblasti sociálního bydlení a umožnila místním a regionálním orgánům poskytovat důstojné a cenově dostupné sociální bydlení, podporovat sociální rozmanitost a bojovat proti diskriminaci;

35. poukazuje na význam, jenž má penzijní pojištění pro místní a regionální orgány, které jsou velkými zaměstnavateli, a očekává, že návrh Komise k této otázce bude zahrnovat návrhy na lepší přeshraniční převoditelnost zaměstnaneckého penzijního pojištění;

36. domnívá se, že vytvoření platformy pro boj proti nehlášené práci je správně načasovanou iniciativou, a má za to, že je nezbytné, aby do této platformy byly zahrnuty regionální orgány odpovědné za dodržování předpisů a inspekce práce; spatřuje dále silné možnosti synergií mezi touto platformou a návrhy na zlepšení prosazování pravidel pro vysílání pracovníků;

37. žádá Evropskou komisi, aby zajistila, že v nových pokynech ke státní podpoře filmů a dalších audiovizuálních děl bude v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU zachována zásada územní vázanosti výdajů, tak jak je popsána ve sdělení o filmu z roku 2001;

38. vyjadřuje politování nad nízkými ambicemi pracovního programu v oblasti kultury, neboť kultura je důležitá z hlediska evropské identity a je hnací silou růstu;

Lepší využívání evropských zdrojů

39. vítá zveřejnění sedmého akčního rámce pro životní prostředí, jenž je klíčovým nástrojem k tomu, aby se cíle strategie Evropa 2020 promítly do environmentálních opatření, a který by se měl zaměřit na zlepšování provádění environmentální politiky EU v těsné spolupráci se všemi úrovněmi správy, na začlenění environmentálních otázek do všech oblastí politiky a na mezinárodní rozměr problémů v oblasti životního prostředí;

40. žádá, aby strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu obsahovala oddíl týkající se konkrétních opatření na regionální a obecní úrovni, jakož i pokyny a podporu odpovědným osobám na místní a regionální úrovni v oblasti finanční a správní pomoci, jak navrhl Pakt starostů a primátorů;

41. zavazuje se ke spolupráci s Evropskou komisí za účelem úspěšného provádění výstupu z UNCCC v Dohá, jakož i plánu pro iniciativu Evropa účinněji využívající zdroje;

42. očekává přezkum politiky EU v oblasti ovzduší s cílem posílit směrnici o národních emisních stropcích, aby se snížily koncentrace pozadí; podporuje zpřísnění norem pro vozidla a vyzývá k boji s emisemi z lodní a letecké dopravy a

zemědělství a vyslovuje se pro zjednodušení ukazatelů a kritérií pro měření. Žádá rovněž o začlenění politiky EU v oblasti kvality ovzduší do jiných oblastí politiky, zejména do oblasti dopravy, bydlení, průmyslu, energetiky a klimatu;

43. obnovuje svůj závazek posílit spolupráci s Evropskou komisí při provádění strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020;

44. vítá výzvu Evropské investiční banky, aby se Výbor regionů zapojil do její budoucí politiky o půjčkách v oblasti energetiky, a žádá, aby se malým a středním podnikům a místním a regionálním orgánům usnadnil přístup k půjčkám na investice do energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie; domnívá se v této souvislosti, že rostoucí nebezpečí energetické chudoby by mělo být zohledněno v iniciativách energetické politiky EU;

Evropa pro občany

45. usiluje o to, aby byl zapojen do přípravy všech činností EU týkajících se Evropského roku občanů v roce 2013 s cílem zvýšit povědomí a porozumění občanů, pokud jde o jejich práva, aby byly odstraněny veškeré zbývající překážky pro jejich použití a došlo k posílení pojmu občanství Unie;

46. vítá záměr Evropské komise zpracovat zprávu o boji proti korupci a první srovnávací přehled soudů, jež budou sloužit jako mechanismy, které pomohou posílit důvěru občanů v orgány veřejné správy na všech úrovních, a nabízí svou pomoc při jejich přípravě;

47. vzhlíží s očekáváním ke spolupráci s Evropskou komisí na vývoji integrační sítě za účelem dosahování jednoty v rozmanitosti;

Evropa na světové scéně

48. doporučuje, aby Komise ve svých zprávách o strategii rozšíření podrobněji rozvedla otázku regionálních a místních samospráv a případně zdůraznila přístupujícím zemím nutnost decentralizace;

49. požaduje, aby se místním a regionálním subjektům v přístupujících zemích a zemích evropské politiky sousedství usnadnil přístup ke specifickým fondům EU pro tuto oblast, a podporuje další využívání stávajících programů, včetně programu Erasmus Mundus a ESÚS, partnerům v sousedních zemích;

50. potvrzuje svůj záměr pokračovat v plodné spolupráci s Evropskou komisí v kontextu nástroje pro místní správu s cílem zlepšit budování kapacit na místní úrovni a šířit poznatky o EU a jejích postupech v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích; vyzývá Komisi, aby prozkoumala možnost rozšířit tento nástroj i na místní správní orgány v zemích evropské politiky sousedství;

51. vítá skutečnost, že Evropská komise předložením dvou samostatných sdělení odlišila úlohu místních a regionálních orgánů a občanské společnosti při realizaci politiky rozvojové

spolupráce, a vyzývá Evropský parlament, aby zaujal stejný přístup;

52. očekává, že se města a regiony zapojí do procesu vymezení postoje EU v rámci přípravy na vrcholnou schůzku o rozvojových cílech tisíciletí v roce 2015;

53. pověřuje předsedu Výboru regionů, aby toto usnesení předložil předsedovi Evropské komise, předsedovi Evropské rady, předsedovi Evropského parlamentu, kyperskému předsednictví v Radě EU a nadcházejícímu irskému a litevskému předsednictví.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

*předseda
Výboru regionů*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Usnesení Výboru regionů k probíhajícím jednáním o víceletém finančním rámci

(2013/C 17/02)

VÝBOR REGIONŮ

- s ohledem na své revidované stanovisko na téma Nový víceletý finanční rámec po roce 2013 přijaté dne 9. října 2012;
- s ohledem na návrh závěrů Evropské rady;

1. lituje, že Evropská rada nebyla schopna dosáhnout ve dnech 22. a 23. listopadu 2012 dohody o víceletém finančním rámci po roce 2013;

2. zdůrazňuje význam dosažení dohody a varuje před důsledky zpoždění při přípravě programování, a to zejména společného strategického rámce pro přidělování prostředků po roce 2014, jež bude mít vážný dopad na nutné investice v regionech a městech EU;

3. bere na vědomí, že Evropská rada uznává, že „rozpočet je důležitý pro soudržnost Unie a pro zaměstnanost a růst ve všech našich zemích“. Toto konstatování se však neslučuje s návrhy škrtnů v politice soudržnosti předloženými některými členskými státy. Zdůrazňuje, že je v každém případě zapotřebí delšího času na rozpracování konkrétních politických důsledků projednávaných údajů a návrhů;

4. současně zdůrazňuje, že Výbor regionů coby instituce EU zastupující místní a regionální orgány si plně uvědomuje ekonomické potíže, kterým čelí členové EU, a věří, že hlavní prioritou musí být vytvoření silných ekonomik s nižší administrativní zátěží, které povedou k vyššímu počtu pracovních příležitostí v členských zemích;

5. připomíná svou výzvu k důvěryhodnému víceletému rozpočtu EU coby investičního nástroje ve prospěch všech členských států EU a regionů, a to alespoň ve stejné výši prostředků na závazky vyjádřených v procentech HND, jež byla schválena pro současné programové období 2007–2013. Podporuje výzvu Evropského parlamentu k rozpočtu, jenž dokáže znovu zahájit růst v souladu s cíli strategie Evropa 2020 a přiměřeně reagovat na potřeby obcí a regionů pokud jde o územní, hospodářskou a sociální soudržnost;

6. vyzdvihuje význam úlohy Evropského parlamentu v procesu vyjednávání, a to nejen s ohledem na postup souhlasu uplatňovaný pro celý VFR, ale rovněž proto, že značný počet témat v návrhu závěrů Evropské rady (verze z 22. listopadu 2012), a to zejména body týkající se podokruhu 1b (soudržnost), okruhu 2 (SZP), společného strategického rámce a horizontálních témat, podléhají spolurozhodování;

7. připomíná, že Smlouvy (článek 312 SFEU) obsahují zvláštní ustanovení pro případ, že by víceletý finanční rámec nebyl přijat před vypršením právního základu všech stávajících víceletých programů výdajů EU – s výjimkou prvního pilíře společné zemědělské politiky (SZP) – na konci roku 2013;

8. nesouhlasí se škrty v rozpočtu pro soudržnost. Připomíná, že politika soudržnosti je investiční nástroj, jenž udržitelným způsobem stimuluje konkurenceschopnost a přispívá ke snižování rozdílů mezi regiony;

9. připomíná, že na otázky týkající se politiky soudržnosti spadající pod článek 177, jako je např. metoda rozdělování vnitrostátních prostředků a stropy pro politiku soudržnosti a rozvoj venkova, se uplatňuje postup spolurozhodování s povinnou konzultací VR, a jeho právo na podání žaloby k Soudnímu dvoru Evropské unie podle čl. 263 odst. 3 SFEU;

10. Výbor v návaznosti na stanoviska přijatá od počátku roku 2012 k různým legislativním návrhům Komise připomíná, že:

a. co se týče podokruhů 1a, 1b a fondů spadajících pod společný strategický rámec (SSR):

- podporuje výraznější financování výzkumu a inovací;
- vyzývá k obnovení původně navrhovaného rozpočtu pro nástroj pro propojení Evropy za účelem financování investic do transevropských sítí. Podporuje vytvoření SSR pro dva strukturální fondy a fond soudržnosti, EZFRV a EMFF;
- znovu připomíná, že se jasně a rozhodně staví proti jakékoli makroekonomické podmíněnosti;
- vítá, že byl zohledněn návrh na vytvoření nové kategorie „přechodových regionů“ a potřeba zohlednit specifickou a výjimečnou situaci nejuvdálenějších regionů;
- opakuje požadavek na zachování záchrané sítě pro všechny regiony, které již nejsou způsobilé pro podporu v rámci cíle konvergence, o objemu dvou třetin stávající výše prostředků;

- podporuje názor, že je třeba zajistit určitou úroveň zdrojů pro nejméně rozvinuté regiony a členské státy a snížení rozdílů v průměrné výši podpory na obyvatele, neboť se jedná o prioritní cíl politiky soudržnosti;
 - lituje, že návrh závěrů Evropské rady navrhuje 26 % snížení prostředků pro cíl „evropské územní soudržnosti“. Vítá však, že byla zohledněna výzva VR ke zvýšení podílu spolufinancování na 85 %;
 - podporuje stanovení míry spolufinancování, jež by byla o 10 procentních bodů vyšší pro členské státy, jež čelí dočasným rozpočtovým obtížím;
 - podporuje, aby byla DPH bez nároku na odpočet způsobilým nákladem pro příspěvek z fondů SSR;
 - znovu upozorňuje na své připomínky k navrhované výkonnostní rezervě;
- b. co se týče okruhu 2:
- lituje, že návrh závěrů Evropské rady navrhuje stanovení stropů přímých plateb členskými státy na základě dobrovolnosti;
 - žádá, aby během příštího období byla přímá podpora spravedlivěji rozdělena mezi členské státy s přímými platbami na hektar pod úrovní 90 % průměru EU, čímž by se zahájil dynamický proces umožňující začít překlenovat rozdíly již do začátku následujícího plánovacího období a dosáhnout průměru EU v polovině následujícího finančního výhledu;
 - vítá 30 % podíl pro ekologická opatření;
 - podporuje možnost rozpočtových přesunů z 1. do 2. pilíře;
 - podporuje začlenění přechodových regionů do nařízení o rozvoji venkova;
 - nesouhlasí s vytvořením nové rezervy pro případ krizí v odvětví zemědělství, a zejména s návrhem na vrácení nevyužitých prostředků v podobě přímých plateb;

11. vítá, že návrh závěrů Evropské rady zachovává program potravinové pomoci pro nejchudší, zásadně však nesouhlasí s tím, aby byl tento program financován z prostředků ESF;

12. konstatuje, že 47 % snížení prostředků určených na Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci oproti jeho původnímu rozpočtu je v naprostém rozporu s kontextem probíhající krize. Chápe, že návrh závěrů Rady byl vypracován s předpokladem, že v budoucnu se tento fond nebude vztahovat na odvětví zemědělství;

Příjmy a vlastní zdroje

13. lituje, že se jednání soustředila na snižování výdajů z rozpočtu EU, aniž by věnovala náležitou pozornost příjmům a zásadní nutností reformovat současný systém tak, aby umožňoval EU disponovat vlastními zdroji a s perspektivou odstranění stávajícího souboru finančních oprav a výjimek;

14. vítá návrh, aby dvě třetiny prostředků shromážděných členskými státy, které se zavázaly zavést daň z finančních transakcí za postupu posílené spolupráce, byly vybrány na nový vlastní zdroj v rozpočtu EU, a že na HND založené příspěvky těchto členských států do rozpočtu EU by se měly odpovídajícím způsobem snížit;

15. pověřuje předsedu Výboru regionů, aby toto usnesení předložil předsedovi Evropské komise, předsedovi Evropské rady, předsedovi Evropského parlamentu, kyperskému předsednictví Rady EU a nadcházejícímu irskému a litevskému předsednictví.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

98. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 29. A 30. LISTOPADU 2012

Stanovisko Výboru regionů Evropský program pro spotřebitele – zvýšení důvěry a podpora růstu

(2013/C 17/03)

VÝBOR REGIONŮ

— je přesvědčen, že spotřebitelská politika může EU pomoci rychleji překonat krizi: pro zajištění produkce spolehlivých, kvalitních a konkurenceschopných výrobků a služeb, jež přispěje k trvalé obnově hospodářství, jsou nezbytným předpokladem uvědomění spotřebitelé;

a vyzývá Evropskou komisi, aby

— vybavila místní a regionální orgány vhodnými nástroji na ochranu spotřebitelů, jež by byly v jejich pravomoci;

— úzce spolupracovala s celostátními, regionálními a místními orgány. Jedná se konkrétně o to, že i když by opatření programu měla být ze své povahy zaváděna do praxe hlavně evropskými a celostátními orgány, místní orgány mají důležitou úlohu v tom, že zastupují místní společenství a mohou účinně přispět k uplatnění těchto ustanovení;

— měla na paměti, že samy místní orgány jsou uživateli zboží a služeb, a proto potřebují – jak ostatně samy žádají – bezpečný rámec, který by zaručil respektování jejich zájmů i zájmů místních společenství, jež zastupují a která často přispívají do jejich rozpočtů;

— uznala, že ke zlepšování postavení spotřebitelů patří rovněž jejich vzdělávání, a že na informačních kampaních pro spotřebitele se musí podílet místní a regionální orgány i občanská společnost;

— zlepšila za pomoci náležitých zdrojů a know-how mechanismy dozoru nad regiony trvale znevýhodněnými geografickými či demografickými podmínkami.

Zpravodaj	pan Spyros SPYRIDON (EL/ELS), člen zastupitelstva kraje Attica
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Evropský program pro spotřebitele – zvýšení důvěry a podpora růstu COM(2012) 225 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. vítá podrobnější sdělení Evropské komise, které se zabývá širokým spektrem problémů souvisejících s ochranou spotřebitelů;

2. těší jej, že program je dostatečně koherentní a integrovaný nástroj k tomu, aby přispěl k pokročení s činnostmi, jež souvisejí s politikou posílení ochrany spotřebitelů. Je důležité uznat rozsáhlost úkolu, jakým je učinit spotřebitele soběstačnými a posílit jednotný trh. Pro naplnění strategie Evropa 2020 bude klíčovým prvkem, aby spotřebitelé byli informovaní a nesli svůj díl odpovědnosti;

3. vyjadřuje své znepokojení, že ačkoli rozsah programu je poměrně všeobecný, nezahrnuje zdravotní služby, jež jsou důležitou součástí spotřebitelské politiky. Zdravotní služby jsou poskytovány zákazníkům, ti za ně platí a tyto služby do značné míry plní poslání v obecném zájmu. Politika v oblasti zdraví by proto měla být zahrnuta do programu jako politika důležitá pro spotřebitele;

4. souhlasí se čtyřmi tematickými cíli zvolenými Evropskou komisí jako oblasti, na něž by se politika ochrany spotřebitelů měla soustředit: i) větší bezpečnost spotřebitelů, ii) prohlubování znalostí, iii) lepší realizace, důraznější kontrola a jistota nápravy, iv) přizpůsobení práv a nejdůležitějších politik socioekonomické změně. Výbor vyzývá ke zvýšení transparentnosti a poskytnutí srovnatelných a kvalitnějších informací spotřebitelům, aby měli možnost racionálně si vybrat;

Zavádění zásad Evropské unie do praxe

5. zdůrazňuje, že během koncipování opatření je zapotřebí respektovat zásadu proporcionality později přijatých kroků, a zvláště přistoupit k podrobné analýze poměru jejich nákladů a výhod;

6. zdůrazňuje, že je důležité zaručit účinnost a náležitost přijímaných opatření, zejména v oblastech zdravotnictví a bezpečnosti. Zvolené formy musí být náležitě flexibilní, aby

bylo možné uzpůsobit je regionálním zvláštnostem, potřebám zranitelných skupin a rychlým změnám na trzích, s cílem chránit spotřebitele;

7. pokud jde o provádění opatření, doporučuje kromě výše zmíněných odvětvových opatření také horizontální perspektivu v rámci současných pravomocí, aby byla práva spotřebitelů zohledněna ve všech evropských politikách;

8. poznamenává, že se netrvá na cíli územní soudržnosti, který byl stanoven v Lisabonské smlouvě. Upozorňuje zejména na potřebu chránit zranitelné skupiny spotřebitelů, kteří mají problémy při přístupu na trhy, pocítují omezené možnosti výběru nebo potíže s prosazením svých práv. Do této skupiny patří spotřebitelé z velmi vzdálených regionů, málo zalidněných regionů a z ostrovních či horských oblastí, kde trh funguje nedokonale;

9. konkrétně vyzdvihuje rostoucí význam internetu pro tyto kategorie spotřebitelů, neboť jde o možnost dobrého přístupu na trhy stejně jako k informacím, možnost porovnávat výrobky a služby a prosadit svá práva v případě sporu;

10. zdůrazňuje, že je důležité zlepšit za pomoci náležitých zdrojů a know-how mechanismy dozoru nad regiony trvale znevýhodněnými geografickými či demografickými podmínkami;

11. upozorňuje Evropskou komisi a vnitrostátní zákonodárné orgány na potřebu zaručit přizpůsobení přijatých opatření možnostem výrobců pocházejících ze znevýhodněných regionů. Pro tyto kategorie se mohou výrazně lišit potřebné náklady a čas na takové přizpůsobení oproti ostatním evropským regionům;

Využití možností, které nabízí internet, kontrola a aktualizace

12. využívá příležitosti k tomu, aby zdůraznil, že v rámci strategie Evropa 2020 je třeba zavést do praxe Digitální agendu, protože úloha internetu je zvláště důležitá pro všechny kategorie spotřebitelů. Různé úrovně pravomocí – jak evropská, tak vnitrostátní či regionální – se musí na této snaze aktivně podílet s cílem zvýšit kvalitu života evropských občanů;

13. zdůrazňuje vliv internetu na nejmladší, u nichž můžeme předpokládat, že jsou vystavenější novým technologiím než dospělí tím spíše, že je více používají;

14. poznamenává, že u zranitelných skupin obyvatel, jako jsou starší osoby, osoby s postižením či sociálně znevýhodněné osoby, je používání internetu méně rozšířené. Výbor zvláště vyzdvihuje, že oblasti znevýhodněné geografickými podmínkami jsou silněji než jiné vystaveny problému stárnutí obyvatel. Tyto skupiny obyvatel mají celkově méně možností využít příležitostí, jaké skýtá jednotný trh, a prosadit svá práva. Za spolupráce místních a regionálních orgánů je třeba vyvinout zvláštní úsilí zaměřené na podporu prosperity, která by se týkala i obyvatel spadajících do této skupiny, a to formou cílených opatření;

15. vzhledem k potížím, jimž při zlepšování přístupu k internetu čelí regiony a obce, zejména venkovské, horské, ostrovní, odlehlé a nejbzdálenější, podporuje nedávné návrhy Komise na změnu legislativy o státní podpoře. Její návrh mimo jiné považuje vynětí z oznamovací povinnosti pro státní podporu určenou na zařízení pro širokopásmové připojení k internetu za slučitelné s vnitřním trhem;

16. vyzývá Evropskou komisi ke spolupráci s členskými státy, jejímž výsledkem by byly podněty usilující o zvýšení počítačové gramotnosti spotřebitelů, přičemž je třeba dbát na to, aby všechny skupiny občanů měly přístup na jednotný digitální trh a mohly plně využívat jeho výhod;

17. zdůrazňuje, že rychlý rozvoj elektronického obchodu je pro spotřebitele klíčový, neboť zvyšuje jejich možnosti výběru, a to zejména u občanů, kteří žijí v málo přístupných, velmi vzdálených či daleko od centra situovaných oblastí, ale rovněž u občanů se sníženou pohyblivostí, kteří by jinak neměli přístup k tak široké nabídce;

18. důrazně poznamenává, že otázka zabezpečení internetu je obzvláště důležitý problém, jehož rozsah přesahuje rámec programu pro spotřebitele. Je třeba přijmout všechna náležitá opatření, aby byl tento významný nástroj používán ku prospěchu evropských občanů, ať již jednají jako spotřebitelé či v rámci podnikání, a aby bylo zamezeno zločinným či nelegálním praktikám, jako je například neoprávněné shromažďování osobních údajů či porušování vlastnických práv;

19. vítá iniciativu Komise vydat legislativní návrhy ve věci řešení sporů on-line a alternativního řešení sporů, neboť jde

o důležitý nástroj územní soudržnosti. Výbor sdílí názor Komise, že je třeba zjednodušit provádění právních předpisů využitím mechanismů pro řešení sporů mimosoudní cestou. Považuje však za vhodné omezit oblast působnosti směrnice pouze na oblasti působnosti EU a konkrétněji na přeshraniční situace;

Úloha místních a regionálních orgánů

20. je přesvědčen, že je nezbytné vybavit místní a regionální orgány vhodnými nástroji na ochranu spotřebitelů, jež by byly v jejich pravomoci. V tomto rámci a s ohledem na to, že se nacházíme z časového hlediska ve správném okamžiku, protože o víceletém finančním rámci na období 2014–2020 se právě jedná, Výbor navrhuje, aby se za účelem plnění programu využilo nejen prostředků ze strukturálních fondů, ale též předpokládaných prostředků národních programů reforem;

21. pokud se týká strukturálních fondů jako takových, navrhuje přijmout opatření směřující k tomu, aby financování podniků rovněž podléhalo kritériím, jež budou vyplývat z jejich povinností a jejich celkového postoje ke spotřebitelům (míní se tím například udržitelná výroba) a nebudou se omezovat na údaje v zásadě spjaté s hospodářskou udržitelností;

22. v tomto bodě klade důraz na to, že opatření je třeba přijímat v úzké spolupráci mezi evropskými, celostátními, regionálními a místními orgány. Zvláště upozorňuje na to, že i když ze své povahy by opatření programu měla být zaváděna do praxe evropskými a celostátními orgány, místní orgány mají důležitou úlohu v tom, že zastupují místní společenství a mohou účinně přispět k uplatnění těchto ustanovení;

23. taktéž upozorňuje na to, že samy regionální a místní orgány jsou uživateli zboží a služeb, což nesmí uniknout pozornosti; proto potřebují – jak ostatně samy žádají – bezpečný rámec, který by zaručil respektování jejich zájmů i zájmů místních společenství, jež zastupují a která často přispívají do jejich rozpočtů;

24. upozorňuje, že v tomto období hospodářské krize nelze úsilí o účinné provádění programu považovat za luxus. Výbor regionů je naopak přesvědčen, že spotřebitelská politika pomůže EU krizi rychleji překonat: pro zajištění produkce spolehlivých, kvalitních a konkurenceschopných výrobků a služeb, jež přispěje k trvalé obnově hospodářství, je nezbytné nalézt oporu v uvědomělých spotřebitelích;

Sociální rozměr programu

25. poznamenává, že současná finanční krize radikálně promění spotřebitelské návyky občanů, protože na jedné straně zvýrazní sociální nerovnosti a na straně druhé omezí příjem, který lze vynaložit na spotřebu. Ve výsledku se občané přikloní k novým způsobům spotřeby, při nichž si bude spotřebitel přát silnější kontrolu nad svými transakcemi, více informací, které by měl k dispozici a jež by byly srozumitelnější, a aby měl možnost porovnávat, přehodnotit své původní rozhodnutí a prosadit svá práva v případě sporu. Komise musí vzít v potaz nové podmínky, jež se utvářejí, a využít program tak, aby vytvořila co možná nejlepší prostředí k prosazování blaha občanů, jak ostatně stanoví Lisabonská smlouva;

26. připomíná účelnost rozsáhlejších informací a záruk sledovatelnosti výrobků, aby mohl spotřebitel posoudit odpovídající vztah mezi cenou a kvalitou zboží;

27. konstatuje rostoucí nebezpečí, že se výběr spotřebitele bude řídit spíše cenou dotyčného zboží, a to na úkor kvality. Pokud jde konkrétně o obchod na hranicích EU, Výbor se obává, že dochází k nárůstu případů pašování;

28. vítá zájem Komise o vypracování studie zaměřené na důsledky zadlužení domácností. Doporučuje, aby se tato studie neomezila pouze na prozkoumání možností, jak reagovat na tento problém, který v období krize nabyl nekontrolovatelných rozměrů, ale aby analyzovala příčiny a navrhla taková opatření, jako například zaručení odpovědného poskytování půjček, a současně specifická opatření s cílem zmírnit dopady předlužení;

29. upozorňuje, že je nezbytné zavést pravidla pro bezpečnost výrobků a služeb ve zdravotnictví, což jsou problémy, které se nedávno objevily na titulních stránkách novin;

30. s obavami konstatuje, že podle sdělení pouze 2 % spotřebitelů odpovědělo správně na otázky ohledně svých práv. Tento údaj se jeví jako obzvláště nízký; také proto Výbor vyzývá Komisi a členské státy, aby zvýšily své snahy o větší obeznamovanost s právy spotřebitelů. Projevený úmysl uspořádat informační kampaň na evropské úrovni bude přispěním v tomto smyslu. Místní a regionální orgány k němu mohou rovněž přispět, ve spolupráci se subjekty podílejícími se na podpoře spotřebitelů;

31. souhlasí se závěrem Komise, podle něž se orgány pověřené uplatňováním právních předpisů vyzývají k tomu, aby udělaly více a s nižším objemem prostředků. Tato povinnost vyžaduje pečlivé plánování a neustálé zjišťování účinnosti přijatých opatření za účelem dosažení co nejlepšího výsledku;

32. zdůrazňuje, že ke zlepšení postavení spotřebitelů lze dospět rovněž jejich vzděláváním, a v tomto ohledu připomíná, že je důležité, aby se místní a regionální orgány i občanská společnost podílely na informačních kampaních pro spotřebitele. Tyto informační kampaně musí být možné uzpůsobit podle regionálních specifík. Doporučuje klást důraz na vzdělávací programy ve školských a vysokoškolských zařízeních, aby mladé generace byly připraveny na to, stát se spotřebiteli, kteří si budou vědomi důležitosti svého výběru. Přitom nesmí být opomíjena úloha, již mají subjekty zabývající se vzděláváním dospělých;

33. souhlasí s pokusem řešit potíže u zdroje formou opatření na podporu podniků, aby dodržovaly předpisy. Nicméně tento přístup bude muset zohlednit specifika výrobců v každé zemi a každém regionu, ale též v celosvětovém měřítku, tam, kde sídlí dodavatelé. Opatření budou muset být dostatečně motivující, aby kompenzovala náklady na přizpůsobení novým předpisům, které vzniknou, a bude třeba zohlednit kapacitu podniků k přizpůsobení;

34. zdůrazňuje, že při provádění spotřebitelské politiky bude Evropská komise muset respektovat právní řády členských států a zásadu subsidiarity. Dále je třeba, aby členské státy, až budou právní předpisy Unie provádět do svého vnitrostátního práva, vyvinuly zvláštní úsilí a nestanovovaly dodatečné požadavky oproti těm, které jsou za tímto účelem nezbytné, aniž tím však bude dotčena možnost členských států v ojedinělých případech usilovat o vyšší míru ochrany spotřebitelů;

35. domnívá se, že k tomu, aby došlo k co nejvyššímu prospěchu ze zkvalitnění právních předpisů, bude třeba informovat spotřebitele o provedených změnách. Výbor taktéž zdůrazňuje možnost, jakou je třeba dát regionálním a místním orgánům, aby u spotřebitelů přispěly k propagování informačních akcí zaměřených na jejich práva a na změny právních předpisů v jejich prospěch;

36. těší jej, že program pro spotřebitele odkazuje na kolektivní akce, a vybízí Komisi k tomu, aby nabídla zvláštní rámec pro jejich průběh. Návrhy Komise v oblasti kolektivních nástrojů právní ochrany by se měly omezit na takovou rámcovou legislativu, která by nanejvýš obsahovala požadavky na minimální standardy, jež musí být dodržovány na vnitrostátní úrovni, a jinak by ponechala na členských státech, jakým konkrétním způsobem budou moci být uplatňovány kolektivní nástroje právní ochrany s přihlédnutím k právní tradici daného státu. Pokud si EU nárokuje regulační pravomoc pro další kolektivní právní nástroje, měly by být tyto nástroje přizpůsobeny právním řádům jednotlivých členských států a jejich systémům prosazování práva;

37. je přesvědčen, že prosazování integrované strategie pro spotřebitele předpokládá, aby byli silně zastoupeni v orgánech s rozhodovací pravomocí. Výbor v tomto ohledu naléhá na úlohu organizací spotřebitelů, které vidí komplexněji potíže, s nimiž se spotřebitelé setkávají ve svém každodenním životě, a jsou tedy dokonce schopny na požádání přispět k jejich řešení. Tyto organizace současně představují komunikační kanály mezi občany a administrativou, čímž umožňují šíření informací shora dolů. Výbor uznává, že existuje prostor ke zlepšení vztahu mezi místními a regionálními samosprávami a organizacemi spotřebitelů, a to jak na primární, tak na sekundární úrovni, a současně vyzývá členské státy, aby je podle potřeb podpořily případným vytvořením funkčního rámce;

Na cestě k účinnějšímu plnění programu

38. vychází ze zásady, že občané musí mít možnost důvěřovat orgánům pověřeným uplatňováním právních předpisů; tohoto cíle bude dosaženo jednak tím, že orgány budou právní předpisy správně uplatňovat, jednak možnostmi k těmto orgánům se odvolat v případě sporu, jež bude občanům ponechána;

39. pokud se týká podniků, jež jsou kteroukoli součástí výrobního řetězce, zdůrazňuje potřebu přesvědčit je, že dodržování závazků vyplývajících z právních předpisů je lepší než jejich nedodržování. Je důležité poznamenat, že informace související s právními předpisy pro spotřebitele by neměly být soustředěny pouze na ně, ale měly by být rozšířeny na podniky;

40. pokud jde o úlohu prostředníků, souhlasí s konstatováním, že ta je stále důležitější, zejména pro elektronické služby. Proto má klíčový význam zaručení transparentnosti a důvěry, ale též zajištění spravedlnosti a toho, že v případě nesolventních prostředníků budou uloženy sankce. Za tím účelem je tedy nutné vytvořit struktury pro kontrolu a dozor, a to jak v členských státech, tak na úrovni EU;

41. mimo jiné doporučuje přijmout závazná pravidla pro obchodní záruky – pokud se týká konkrétněji úmyslu Komise pracovat na zlepšení rámce, jímž se řídí obchodní dohody, s prostředníky a obchodníky –, aby se zaplnila velká mezera v oblasti ochrany spotřebitelů;

42. vyzývá Komisi, aby dbala na to, aby členské státy včas uplatňovaly právní předpisy pro posílení jednotného trhu, a zvláště aby je uplatňovaly jednoznačně;

43. je zklamán omezeným rozpočtem vyčleněným na opatření programu pro spotřebitele, neboť dosahuje přibližně 0,05 eura na evropského občana za rok. Taktéž upozorňuje Evropskou komisi na to, že musí být velmi opatrná při koncipování a provádění těchto opatření, pokud chce dosáhnout co nejlepšího možného výsledku;

44. bude pozorně sledovat, zda je program pro spotřebitele plněn rychle a účinně, aby byla zvýšena kvalita života evropských občanů.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Kodex chování pro partnerství

(2013/C 17/04)

VÝBOR REGIONŮ

- s uspokojením přijímá záměr Komise zavést povinnost členských států organizovat partnerskou spolupráci celostátních, regionálních a místních orgánů veřejné správy a hospodářských subjektů, sociálních partnerů a nevládního sektoru;
- podporuje iniciativu Komise doplnit nařízení o společných ustanoveních o Evropský kodex chování pro partnerství a hluboce lituje rozhodnutí Rady vyjmout kodex chování z jednacích osnovy;
- vyzývá Komisi, aby kodex chování zajistil skutečnou rovnováhu mezi potřebou, aby členské státy plnily v něm uvedené požadavky partnerství, a jejich právem udržet si specifické možnosti a stávající postupy, zejména s odkazem na zásadu subsidiarity;
- zdůrazňuje, že partnerství je nutnou podmínkou zvýšení účinnosti politiky soudržnosti a že pouze systém víceúrovňové správy může zajistit skutečné propojení mezi strategickými obecnými zásadami Evropské unie a regionálními a místními výzvami;
- požaduje, aby regionální a místní orgány byly plně zapojeny do přípravy smluv o partnerství a také do určování a realizace investičních priorit regionální politiky;
- konstatuje, že je nutné zajistit odpovídající hierarchii partnerů, v níž by nadřazené postavení měly mít místní a regionální orgány, neboť vyjadřují společné názory, hodnoty a zájmy;
- je si vědom toho, že je třeba přizpůsobit partnery druhu programu, avšak má pochybnosti, zda by programy měly být členěny podle typu fondu.

Zpravodaj	pan Stanisław SZWABSKI (PL/EA), předseda rady města Gdyně
Odkaz	pracovní dokument útvarů Komise – Zásada partnerství při provádění fondů společného strategického rámce – prvky evropského kodexu chování pro partnerství SWD(2012) 106 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. sdílí názor Komise, že partnerství je **klíčovým** faktorem úspěšného provádění strategie Evropa 2020 a účinného provádění fondů společného strategického rámce Evropské unie;

2. s uspokojením přijímá záměr Komise zavést **povinnost** členských států organizovat **partnerskou spolupráci** celostátních, regionálních a místních orgánů veřejné správy a hospodářských subjektů, **sociálních partnerů a nevládního sektoru** ve všech procesech provádění politik Evropské unie;

3. podporuje iniciativu Komise doplnit nařízení o společných ustanoveních o Evropský kodex chování pro partnerství (dále jen „kodex chování“) jako dokument, který **konkretizuje a upřesňuje** partnerství během přípravy, provádění a vyhodnocování programů a fondů společného strategického rámce (dále jen „fondy SSR“);

4. hluboce lituje rozhodnutí Rady vyjmout kodex chování z jednací osnovy, čímž se opomíjí postoje Evropského parlamentu a Výboru regionů, který bude potřebu takového nástroje v programovém období 2014–2020 hájit i nadále;

5. s ohledem na shora uvedené vyzývá Komisi, aby kodex chování zajistil **skutečnou rovnováhu** mezi potřebou, aby členské státy plnily v něm uvedené požadavky partnerství, a jejich právem udržet si specifické možnosti a stávající postupy;

6. v souvislosti s tím navrhuje zvážit, zda by do návrhu kodexu chování neměl být zaveden postup **předběžné koordinace** způsobu plnění povinnosti partnerské spolupráce jednotlivými členskými státy v souladu s jejich konkrétními podmínkami. Stanovení této koordinace by bylo pro Komisi podkladem pro ověřování souladu smluv o partnerství a programů s požadavky kodexu chování;

7. připomíná a zdůrazňuje, že politika soudržnosti v sobě již z podstaty **spojuje strategický rozměr a decentralizaci** odpovědnosti předané regionálním a místním subjektům, jež mají

zkušenosti a odborné znalosti nutné k zajištění úspěšného provádění této politiky v členských státech. Po zkoordinování celkové strategie s Komisí je často úkolem regionů přijímat klíčová rozhodnutí v oblastech, jako je například výběr projektů a jejich řízení;

8. zdůrazňuje, že partnerství je tedy nutnou podmínkou zvýšení **účinnosti** politiky soudržnosti, v jejímž rámci je nezbytné přizpůsobit strategické obecné zásady Evropské unie regionálním a místním výzám. Účinné propojení těchto dvou rozměrů může ve skutečnosti zajistit pouze systém **víceúrovňové správy** zahrnující všechny úrovně. Důležitou součástí víceúrovňové **správy věcí veřejných** jsou regionální a místní orgány, které nelze degradovat do postavení partnerů z **nevládního** sektoru;

9. zároveň **nesouhlasí** s takovým způsobem používání zásady víceúrovňové správy, který vede v postupech partnerství k faktické **převaze** vyšších úrovní nad nižšími. Kodex chování by měl rozhodně podněcovat členské státy k účinnému předcházení podobným situacím;

10. požaduje, aby regionální a místní orgány byly plně **zapojeny do přípravy smluv o partnerství** podepisovaných mezi Komisí a členským státem a aby tyto smlouvy obsahovaly ustanovení o dohodnutých pravidlech spolupráce mezi celostátními orgány a orgány místními a regionálními, která by mohla tvořit část předběžných podmínek stanovených obecným nařízením;

11. chce také, aby místní a regionální orgány hrály klíčovou roli při **určování a realizaci investičních priorit regionální politiky**. Vyzývá proto Komisi, aby potvrdila vedoucí úlohu místních a regionálních orgánů ve vztahu k jiným partnerům uvedeným v kodexu chování;

12. chápe úmysl oznámený Komisí stanovit v kodexu chování pouze **minimální** požadavky pro členské státy, pokud jde o zapojování partnerů do různých fází programování. Zároveň doufá, že tyto požadavky budou dostatečně vysoké a jasné, aby zajistily reálné partnerství v nejdůležitějších otázkách;

13. zdůrazňuje zvláště význam zásad **subsidiarity a proporcionality**, jež by měly na jedné straně umožňovat a podporovat účast subjektů v partnerství na úrovni odpovídající územnímu dosahu daného programu a na druhé straně zaručit rozsah účasti partnerů podle jejich potenciálu a významu pro provedení programu;

14. upozorňuje, že kromě rozdílů v institucích a politické kultuře jsou členské státy **značně rozdílné**, pokud jde o velikost území a počet a geografické rozložení obyvatel. S tím souvisí fakt, že rozdělení na celostátní, regionální a místní úroveň v praxi znamená v jednotlivých státech velmi rozdílné situace, jež ovlivňují způsob uskutečňování partnerství;

15. vítá skutečnost, že Komise zamýšlí přijmout kodex chování jako akt v přenesené pravomoci, **ihned** jakmile vstoupí nařízení o společných ustanoveních v platnost. Výbor vyzývá k tomu, aby byla v případě, že bude rozhodnuto o jiném právním statusu tohoto dokumentu, zajištěna řešení, která zaručí skutečné a kvalitativní zlepšení v otázce dodržování zásad partnerství v rozpočtovém období 2014–2020;

Partneři

16. upozorňuje, že **rozdělení potenciálních partnerů do tří skupin**, které je obsaženo v návrhu kodexu chování, tedy na a) regionální a místní orgány veřejné správy, b) hospodářské a sociální partnery a c) subjekty zastupující občanskou společnost, včetně organizací v oblasti životního prostředí, nevládních organizací a subjektů zodpovědných za podporu rovnosti a nediskriminace, klade **na stejnou úroveň subjekty s velmi rozdílnou povahou a různými možnostmi** reálného vlivu na provádění programů;

17. v souvislosti s tím konstatuje, že je nutné **zajistit odpovídající hierarchii partnerů**. Nadřazené postavení by v procesu partnerství měly mít **místní a regionální orgány**, protože mají politickou legitimitu a tudíž i politickou a finanční zodpovědnost. Proto mají povinnost zastupovat všeobecné zájmy. Zároveň jsou odpovědné za plnění čtených programů a projektů. Kromě toho mají regionální orgány v některých decentralizovaných státech legislativní pravomoci;

18. upozorňuje na to, že formulace týkající se klíčové úlohy „regionů“ při vytváření partnerství v „decentralizovaných“ členských státech by neměla být chápána tak, že v ostatních členských státech mají tuto klíčovou úlohu plnit celostátní orgány;

19. sdílí názor Komise, že je především **třeba vybírat instituce, organizace** a skupiny, které mohou mít reálný vliv na provádění daného programu nebo výrazně pocítit jeho dopady;

20. oceňuje, že Komise respektovala postupy a techniky provádění partnerství (workshopy, průzkumy, fóra, rady,

setkání), které členské státy **dosud vypracovaly**, zároveň však upozorňuje, že je nutné zohlednit **revoluční změny ve způsobech společenské komunikace** v souvislosti s rozšířením nových telekomunikačních technologií. Kodex chování by měl členské státy podněcovat k větší odvaze a inovativnosti v tomto smyslu. Je to také nezbytná podmínka zapojení nejmladších občanů do procesů partnerství;

21. sdílí názor Komise na zapojení zástupců **nejzranitelnějších a nejvíce marginalizovaných skupin**. Není však nutné je konkrétně jmenovat v obecném dokumentu, jelikož to v závislosti na místních podmínkách a konkrétním programu mohou být jiné skupiny;

22. upozorňuje, že kodex chování by měl s ohledem na to, že byly v minulosti zaznamenány sociální **konflikty** při uskutečňování některých záměrů, členské státy vybízet k tomu, aby do procesu partnerství včas zapojovaly zástupce skupin a subjektů, které by mohly mít k provádění daného programu kritický postoj;

Regionální, místní, městské a jiné orgány veřejné správy

23. připomíná, že **partneři zastupující regionální a místní komunity** vyjadřují **společné** názory, hodnoty a zájmy, a to nezávisle na svých formálních pravomocích v jednotlivých členských státech. V souvislosti s tím je jejich postavení jako partnerů objektivně jiné než postavení odvětvových nebo sociálních partnerů, kteří zastupují dílčí názory, hodnoty a zájmy. Tato skutečnost by se měla **výrazně odrazit** v kodexu chování;

24. navrhuje, aby se v kodexu chování přímo uvedly typy územních subjektů, které by měly být zapojovány do procesu partnerství. Jde konkrétně o subjekty, jež nemají povahu jednotek územního dělení daného členského státu: **funkční oblasti** (městské, venkovské, infrastrukturní, přírodní, přeshraniční, přímořské atd.), územní seskupení **spolupráce mezi obcemi** a sítě spolupráce měst a obcí;

25. podporuje záměr Komise, aby se v kodexu chování **zavedla povinnost regionálních orgánů, které řídí programy, organizovat** během všech fází provádění programů **procesy partnerství** se zástupci místních a městských orgánů, hospodářskými a sociálními partnery a představiteli občanské společnosti, včetně organizací v oblasti životního prostředí, nevládních organizací a subjektů zodpovědných za prosazování rovnosti a nediskriminace;

26. navrhuje, aby **městské orgány a zástupci městských funkčních oblastí** byli zapojováni do procesů partnerství nejen tehdy, když uskutečňují integrované územní investice, ale vždy, když to je účelné z hlediska daného programu;

Hospodářství a sociální partneři

27. souhlasí s názorem Komise, že v procesu partnerství by měla být zaručena **stejná účast zaměstnavatelských a zaměstnaneckých organizací**. Je však třeba vzít v úvahu značné rozdíly v míře organizovanosti a způsobu jejich uspořádání v různých členských státech. Povaha práce v mnoha odvětvích prakticky znemožňuje vytvářet zaměstnanecké organizace. Kodex chování by měl obsahovat doporučení, která – aniž by diktovala konkrétní řešení – ukládala členským státům povinnost vypracovat postupy spolupráce s hospodářskými a sociálními partnery, které zohlední národní, regionální i místní specifika;

28. upozorňuje, že s ohledem na situaci na mnoha evropských trzích práce by se mezi sociálními partnery měly brát v úvahu **organizace nebo instituce zastupující osoby hledající práci**, zejména mladé a kvalifikované;

Partneři zastupující občanskou společnost, včetně organizací v oblasti životního prostředí, nevládních organizací a subjektů zodpovědných za podporu rovnosti a nediskriminace

29. plně podporuje návrh Komise, aby se partnerství s četnými a rozptýlenými organizacemi zastupujícími občanskou společnost opíralo o spolupráci se **zastřešujícími** organizacemi a aby se podporoval vznik různých **forem vytváření sítí a spolupráce** jednotlivých organizací zapojených do partnerství;

30. upozorňuje, že kodex chování by měl poukazovat na jasné a srozumitelné **zásady výběru reprezentativních nevládních organizací**, zejména na základě jejich pravomocí a dosavadní činnosti v oblasti, jíž se daný program týká;

Proces partnerství

Přizpůsobení partnerství programu

31. je si vědom toho, že je třeba **přizpůsobit partnery druhu programu**, avšak má pochybnosti, zda by programy měly být členěny podle typu fondu (Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova, Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský námořní a rybářský fond, Fond soudržnosti, Evropský sociální fond), zejména protože jsou v plánu programy spolufinancované z mnoha fondů. O výběru partnerů by měl rozhodovat druh programu a oblast jeho působnosti;

32. navrhuje, aby se v kodexu chování přijala obecná zásada, že uznání některých partnerů za **klíčové** by nemělo předem vyloučit jiné subjekty z účasti na partnerství, je-li to věcně odůvodněno;

33. upozorňuje, že do programů financovaných z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti je nutné jako partnery zapojit organizace zastupující seskupení **regionálních a místních orgánů veřejné správy, včetně přeshraničních seskupení**;

34. domnívá se, že do všech odpovídajících programů je nutné jako partnery zapojit **subjekty z oblasti vědeckého výzkumu a vývoje**, a to v rozsahu a podobě přiměřené jejich charakteru. Vyplývá to ze složitosti současných vývojových procesů a nutnosti mít přístup ke konkrétním odborným znalostem, aby bylo možné účinně ovlivňovat jejich průběh;

Zapojování partnerů do přípravy programových dokumentů

35. souhlasí s Komisí navrženou zásadou zapojovat partnery **do co nejranějších fází programování** a také se zásadou oddělit toto partnerství od postupů strategického posuzování vlivů na životní prostředí;

36. zvláště zdůrazňuje význam **zapojování místních a regionálních orgánů** do programování ve fázi 1) analýzy problému a potřeb, jimiž se zabývá společný strategický rámec, 2) výběru cílů a priorit, 3) koordinace mechanismů s cílem dosáhnout rozvojové synergie. Zároveň vybízí členské státy k tomu, aby upřesnily, jakými způsoby chtějí toto partnerství zajistit;

Příprava smlouvy o partnerství

37. vyzývá k tomu, aby byly stanoveny určité rámcové požadavky vůči členským státům, pokud jde o formulování postupů k zajištění skutečného partnerství při vytváření smluv o partnerství;

38. soudí, že příslušné místní a regionální orgány by měly být nedílnou součástí procesu jednání při přípravě **smluv o partnerství** jak na celostátní, tak na regionální úrovni;

39. oceňuje, že v návrhu kodexu chování byla jako důležitý prvek víceúrovňové správy zohledněna iniciativa Výboru regionů týkající se **územních paktů pro strategii Evropa 2020**. Zároveň se domnívá, že tento nástroj nebyl dostatečně využit;

Zásady účasti na partnerství

40. **souhlasí s požadavkem**, jenž je předložen v návrhu kodexu chování, aby členské státy stanovily **jasné zásady postupů partnerství** v otázkách 1) včasného zpřístupňování dokumentů, 2) zajištění dostatečné doby na seznámení se s nimi, na konzultaci a reakci, 3) zajištění kanálů pro tok informací, 4) transparentnosti, pokud jde o způsoby reagování na připomínky a komentáře, 5) šíření výsledků, a tento požadavek **podporuje**;

Informování o způsobu provádění partnerství v programových dokumentech

41. **souhlasí s požadavky**, jež jsou předloženy v návrhu kodexu chování, aby členské státy do smluv o partnerství zahrnovaly konkrétní zásady partnerství, a tyto požadavky **podporuje**. Tyto požadavky by však měly vzít v úvahu specifika jednotlivých členských států. Zejména se to týká regionálních a místních orgánů veřejné správy;

Složení, význam a zásady činnosti monitorovacích výborů

42. souhlasí s názorem Komise na **klíčovou úlohu monitorovacích výborů** při provádění všech programů společného strategického rámce Evropské unie. souhlasí s konkrétními požadavky, jež jsou předloženy v návrhu kodexu chování vůči členským státům v otázce zapojení partnerů, zejména místních a regionálních orgánů veřejné správy, při vytváření monitorovacích výborů, a tyto požadavky podporuje. Měly by se podílet na formálním vymezení zásad jejich činnosti a běžného fungování **monitorovacích výborů**;

Zapojení partnerů do výběru projektů

43. souhlasí s návrhem, aby bylo řídicím orgánům v návrhu kodexu chování doporučeno určit konkrétní požadavky za účelem 1) zapojení příslušných partnerů do stanovení zásad **konkursů na projekty** a jejich hodnocení, 2) účinného **zabránění střetům zájmů mezi partnery**, 3) zajištění pravidelného střídání zástupců partnerů podílejících se na konkurech na projekty, 4) zajištění toho, aby si byl každý partner plně vědom **povinností** vyplývajících ze zapojení do procesu výběru projektů, a tyto požadavky podporuje. Zvláštní úlohu při výběru a hodnocení projektů s možnou územní působností připadá místním a regionálním orgánům;

Zapojování partnerů do fáze podávání zpráv a vyhodnocování

44. souhlasí s návrhem, aby bylo řídicím orgánům v návrhu kodexu chování doporučeno určit konkrétní požadavky, pokud jde o **zapojení partnerů do sestavování výročních zpráv o provádění programů**, pravidelných zpráv o provádění smluv o partnerství v první polovině roku 2017 a 2019 a zejména pokud jde o to, aby tyto zprávy obsahovaly informace o průběhu jejich provádění a hodnocení úlohy partnerů, a tyto požadavky podporuje;

45. souhlasí s požadavkem Komise, aby každý program společného strategického rámce doprovázel plán hodnocení vypracovaný řídicím orgánem. je také názoru, že je třeba řádně odůvodnit **přijetí odlišných zásad pro vypracování plánů hodnocení** v případě programů financovaných z Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského námořního a rybářského fondu, Fondu soudržnosti a Evropského sociálního fondu na straně jedné a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova na straně druhé;

Podpora pro partnery

46. některé partnerské subjekty, zejména ty, které zastupují občanskou společnost, včetně organizací v oblasti životního prostředí, nevládních organizací a subjektů zodpovědných za podporu rovnosti a nediskriminace, mohou mít kvůli nedostatečným znalostem a omezeným zdrojům problémy se správným zapojením do procesu partnerství;

47. v souvislosti s tím souhlasí a podporuje to, že je členským státům v návrhu kodexu chování doporučováno, aby část prostředků určených na technickou pomoc přidělily na potřeby slabších partnerů.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Komunitně vedený místní rozvoj

(2013/C 17/05)

VÝBOR REGIONŮ

- zastává mínění, že v příštím programovém období je potřebná větší podpora místního rozvoje z prostředků Evropské unie, a to nejen aby se občané mohli s cíli strategie Evropa 2020 lépe ztotožnit, ale také aby se usnadnila a podpořila hospodářská obnova a tvorba pracovních míst;
- soudí, že KVMR představuje jeden z průlomových prvků legislativního balíčku navrženého pro léta 2014–2020 a jeho využívání je třeba rozhodně podpořit;
- připomíná, že KVMR je jediným opatřením v nařízení o společných ustanoveních, kde se specificky předpokládá na realizační úrovni dosahování synergie při společném uplatňování Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, Evropského námořního a rybářského fondu, strukturálních fondů a Fondu soudržnosti; KVMR proto může místním příjemcům poskytnout funkci jednotného kontaktního místa, což by umožnilo integrované a zjednodušené uplatňování v praxi;
- považuje KVMR za klíčový nástroj harmonického rozvoje městských i venkovských oblastí, který posiluje schopnost rozvíjet vazby s okolními příměstskými a venkovskými oblastmi;
- žádá Komisi, aby vycházela ze zjištění Účetního dvora a dalších zpráv a hodnocení, a zajistila tak, že zkušenosti získané v rámci LEADER a URBACT skutečně povedou k daleko pevnějšímu, transparentnějšímu a odpovědnějšímu uspořádání KVMR;
- požaduje, aby Komise co nejdříve připravila společné směrné zjednodušené prováděcí pokyny KVMR v klíčových oblastech.

Zpravodaj

pan Graham GARVIE (UK/ALDE), člen zastupitelstva regionu Scottish Borders

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá návrhy Komise na příští programové období, jež kladou specifický a obnovený důraz na místní rozvoj v celé oblasti regionální, venkovské a námořní politiky Evropské unie;

2. považuje místní rozvoj za součást širšího přístupu Evropské unie k územnímu rozvoji;

3. je přesvědčen, že místní rozvoj je lépe definován jako holistický koncept, jenž se soustředí na výzvy a potenciál v rámci regionů všech typů, ať jsou to regiony městské, venkovské nebo příměstské či funkční oblasti;

4. zastává mínění, že v příštím programovém období 2014–2020 je potřebná větší podpora místního rozvoje z prostředků Evropské unie, a to nejen aby se občané mohli s cíli strategie Evropa 2020 lépe ztotožnit a usnadnila se jejich realizace, ale také aby se usnadnila a podpořila hospodářská obnova a tvorba pracovních míst v oblastech nejvíce zasažených současnou hospodářskou a finanční krizí;

5. soudí, že přístup založený na místnímu rozvoji lze provádět různými nástroji. Jednou z nových klíčových možností, které navrhuje Komise, je využití nového nástroje pro komunitně vedený místní rozvoj (KVMR). Koncept místního rozvoje má však širší význam a je třeba v něm zohlednit institucionální rámec a postupy jednotlivých členských států EU;

6. vřele vítá, že celá kapitola navrhovaného nařízení o společných ustanoveních se specificky zabývá nástroji KVMR;

7. připomíná, že KVMR je jediným opatřením v nařízení o společných ustanoveních, kde se specificky předpokládá na realizační úrovni dosahování synergie při společném uplatňování Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFR), Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF)

a strukturálních fondů (Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), Evropského sociálního fondu (ESF) a Fondu soudržnosti). KVMR tedy bude mít významnou úlohu při posílení důvěryhodnosti politiky soudržnosti, kde musí prokázat, že je skutečně možné společně uplatňovat různé fondy EU integrovaným a efektivním způsobem;

8. je přesvědčen, že tento nástroj je použitelný jak k lepšímu zaručení hospodářské, sociální a územní soudržnosti v Evropské unii, tak k místnímu provádění jedenácti tematických cílů společného strategického rámce (SSR), a jejich prostřednictvím tedy strategie Evropa 2020. Rád by však zdůraznil, že je třeba prodloužit lhůtu pro vypracování strategií místního rozvoje;

9. zastává mínění, že v současném obtížném období krize a hospodářského poklesu je víc než jindy žádoucí, aby byly odstraněny umělé bariéry mezi různými fondy EU a bylo možné je lokálně uplatňovat v městských i venkovských oblastech a lépe zohlednit a zaměřit se na specifické potřeby každého územního celku;

10. zdůrazňuje, že budování kapacit je klíčovou vlastností KVMR a je nutné zpřístupnit dostatečné zdroje, jež by místním zúčastněným subjektům umožnily připravovat a provádět jejich místní strategii;

11. s nadšením konstatuje, že nařízení o společných ustanoveních umožňuje KVMR využít vyšší míru spolufinancování (zejména dodatečných 10 % spolufinancování EU v případě EFRR a ESF v případě, že je celá osa prováděna využitím KVMR), a je přesvědčen, že stejné nebo podobné pobídky by se měly vztahovat na všechny fondy včetně zejména ENRF;

12. zdůrazňuje, že klíčovou přidanou hodnotou KVMR je zapojení místní komunity včetně soukromého a dobrovolnického sektoru zakládáním místních akčních skupin (MAS), které připravují integrované strategie místního rozvoje;

13. je přesvědčen, že tento přístup zdola nahoru výrazně kontrastuje s přístupem shora dolů, jenž se uplatňuje při čerpání fondů Evropské unie a který by jinak převládal. Z toho důvodu KVMR představuje nejlepší praktický příklad uplatnění zásady subsidiarity na místní úrovni a přispěje v praxi k vyššímu ztotožnění veřejnosti s akcemi podporovanými Evropskou unií a zvýšení povědomí o těchto akcích;

Klíčové cíle

Strategie Evropa 2020 a společný strategický rámec

14. připomíná, že členské státy a regiony mají naprostou volnost rozhodování, zda ve svých smlouvách o partnerství a operačních programech zavedou KVMR pro EFRR a ESF;

15. soudí, že KVMR společně s městskou agendou, integrovanými územními investicemi a společnými akčními plány představuje průlomový prvek legislativního balíčku navrženého pro léta 2014–2020 a jeho využívání je třeba rozhodně podpořit;

16. je přesvědčen, že KVMR se pro místní úroveň může stát zásadním nástrojem ke snazší realizaci cílů definovaných ve společném strategickém rámci a v rámci územní agendy 2020, protože umožní společné programování politik, které tuto strategii realizují;

17. soudí, že KVMR by měl vycházet ze zkušeností získaných při využívání dřívějších odvětvově specifických nástrojů zaměřených na místní rozvoj, zejména nástroje LEADER v oblasti rozvoje venkova a Evropského rybářského fondu – iniciativy osy 4, dále programu sítě rozvoje měst URBACT, předchozí iniciativy URBAN pro udržitelný rozvoj problémových městských oblastí a dřívější iniciativy EQUAL, která se zabývala vyloučením, diskriminací a nerovností;

18. je znepokojen skutečností, že při přípravě SSR byl položen příliš velký důraz na vývoj strategií a budování kapacit v rámci činností pro KVMR. Tento proces sice musí mít zásadní význam, ale hlavním účelem KVMR je dosahování konkrétních a podstatných výsledků za využití investic, jež mohou zlepšit životní podmínky místních komunit;

19. klade si otázku, proč byl KVMR zmíněn pouze u tematického cíle 9 SSR, tedy sociálního začleňování. KVMR je víceúčelový nástroj zaměřený na místní komunity, jejichž rozdílné vlastnosti a výzvy budou dalece přesahovat sociální začleňování. Konkrétně může významně přispět k vyrovnání výrazných

geografických a demografických nevyvážeností, jež znesnadňují hospodářský a sociální rozvoj některých regionů;

20. požaduje tedy úpravu SSR v tom smyslu, že KVMR bude uveden u všech jedenácti tematických cílů SSR, a bude tedy možné ho využívat v závislosti na místních okolnostech, nikoliv pouze u činností v oblasti sociálního začleňování;

21. zdůrazňuje, že místní akční skupiny (MAS) KVMR musejí mít možnost využívat dodatečnou 10 % sazbu spolufinancování bez ohledu na to, kterým z tematických cílů SSR se zabývají. Je naprosto nezbytné, aby se uplatnil 10 % bonus i v případě, že v nařízení o společných ustanoveních nejsou prostředky vyhrazené na sociální začleňování přiděleny výlučně KVMR;

Specifická přidaná hodnota

22. je přesvědčen, že k prvkům přidané hodnoty KVMR patří účast, konzultace a spolupráce místního obyvatelstva a všech veřejných a soukromých subjektů na daném území, přizpůsobení strategie místního rozvoje specifickým potřebám daného území, silný vliv na víceúrovňovou a odvětvově průřezovou spolupráci, využívání solidních místních odborných poznatků a znalostí, inovační schopnost územních celků, integrovaný a víceoborový přístup, místně definované činnosti i výstupy a pružný a strategický přístup;

23. soudí, že přístup k místnímu rozvoji s využitím KVMR také odpovídá potřebě, aby se politika soudržnosti více zaměřovala na výsledky a řešila úkoly na odpovídající územní úrovni. Tento přístup poskytne komunitám a místním správcům možnost plnit aktivní úlohu při dosahování cílů politik Evropské unie, zejména strategie Evropa 2020;

24. zdůrazňuje, že KVMR může místním příjemcům poskytnout funkci jednotného kontaktního místa, což by umožnilo integrované a zjednodušené uplatňování fondů SSR v praxi. To by potenciálně mohl být obrovský krok vpřed, který by umožnil obecním správcům, aby slučovaly integrované projekty s nárokem na spolufinancování z řady různých fondů Evropské unie;

25. připomíná, že nástroj KVMR je vzhledem ke své integrované povaze a zapojení místních komunit strukturálně vhodnější k podpoře diversifikace činností, hospodářského a sociálního rozvoje a hospodářských a sociálních inovací, než je tomu v případě, kdy se žádosti o financování zpracovávají standardizovanými postupy shora dolů;

26. je přesvědčen, že by to usnadnilo realizaci inovativních projektů, které by jinak v operačních programech nebyly plánovány. Hlavní přidanou hodnotou partnerství pro místní rozvoj je využití rozmanitých odborných znalostí soustředěných v MAS, které při spolupráci s příjemci prostředků na rozpracování původních žádostí o financování zvýší jejich kvalitu a umožní účinněji je přizpůsobit konkrétním místním potřebám;

27. vyzývá členské státy a jejich regiony, aby odpovědně posoudily, zda by zahrnutí samostatné osy KVMR do jejich dohod o partnerství nebo operačních programů nebylo zdrojem vyšší přidané hodnoty při přidělování prostředků z fondů Evropské unie, než je tomu u běžných programů organizovaných shora dolů;

Rozsah

28. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že bude dostatečně naplněn kritický objem jak z hlediska velikosti místních akčních skupin, tak z hlediska průměrné finanční částky, za niž by tyto skupiny mohly v KVMR zodpovídat. Stávající zkušenosti s nástrojem LEADER a osou 4 ERF ukazují, že jednotlivé místní akční skupiny KVMR mohou pokrývat oblast MAS o celkové populaci 5 000 až 150 000 obyvatel a integrovaná místní strategie může v průběhu sedmiletého období poskytnout v průměru 2 až 10 milionů eur z fondů Evropské unie;

29. je však přesvědčen, že KVMR má v některých případech potenciál poskytnout větší než kritický objem uvedený v odstavci 28 a pro větší městské oblasti a zeměpisné oblasti, jako jsou ostrovy nebo odlehlé oblasti, je třeba připustit odůvodněné výjimky, pokud bude zachován prvek komunitního vedení;

Integrovaný územní rozvoj

30. připomíná, že KVMR jako volitelný nástroj pro místní rozvoj prostřednictvím fondů podle nařízení o společných ustanoveních se vztahuje k dalším nástrojům, jako jsou integrované územní investice, a přispívá k realizaci širší rozvojové strategie umožňující územní specifikaci politik na místní úrovni;

31. podporuje požadavek, aby evropská a vnitrostátní prováděcí pravidla jednoznačně uváděla, že integrované územní investice a MAS mohou být v případě potřeby sladěny tak, aby společně plnily místní požadavky v rámci sdílené strategie. Prováděcí pravidla by měla zejména umožňovat a usnadňovat

postup, kdy se jedné nebo více MAS svěří pravomoc uskutečňovat v menším měřítku část činností, za které na vyšší geografické úrovni odpovídají integrované územní investice;

32. soudí, že v těchto případech by bylo zcela správné, aby také integrované územní investice požívaly výhody dodatečné 10 % sazby, jak je upravena pro KVMR;

33. připomíná však, že přidaná hodnota KVMR spočívá právě v zapojení širší místní komunity a explicitním spojením existujících nástrojů, jako je LEADER nebo osa 4 ERF se strukturálními fondy;

KVMR v městských a venkovských oblastech

34. je přesvědčen, že prvek komunity v KVMR je zvláště vhodný k řešení zeměpisně koncentrovaných problémů, jež vyžadují reakci celé komunity;

35. vítá skutečnost, že KVMR může být také jedním z několika možných nástrojů k budování inkluzivních městských oblastí s všeobecně dostupnými veřejnými službami, které budou bránit vytváření ghett, budou reagovat na případy života v chudobě, budou podporovat sociální vazby mezi různými komunitami včetně politik podporujících aktivní stárnutí, sociální inovace a vzájemnou podporu různých generací a kultur;

36. domnívá se, že přestože se toto stanovisko zaměřuje na prozkoumání možností použití KVMR v jiných oblastech a odvětvích, než je současné, osvědčené použití programu LEADER ve venkovských oblastech, může být KVMR jakožto přirozené rozšíření programu LEADER v období po roce 2014 také jedním z několika možných nástrojů reakce na výzvy, jimž čelí venkovské oblasti z hlediska dostupnosti, rozvoje a diverzifikace ekonomických činností a zachování základních služeb obyvatelstvu, včetně politik podporujících aktivní stárnutí, sociální inovace a vzájemnou podporu různých generací a kultur;

37. soudí, že ve větších městských oblastech může existovat několik místních akčních skupin KVMR v sousedském nebo komunitním měřítku, aby bylo možné využít řešení zdola nahoru v případě problémů vztahujících se k určitému místu, jako je vícečetná deprivace, zhoršování životního prostředí nebo zaměstnatelnost specifických skupin se společným znevýhodněním. V případech, kdy by ve stejné místní oblasti působila více než jedna MAS, by bylo nutné dosáhnout mezi nimi určité míry koordinace;

Rurban (Vazby mezi městem a venkovem)

38. považuje KVMR za klíčový nástroj harmonického rozvoje městských i venkovských oblastí, který posiluje schopnost rozvíjet vazby s okolními příměstskými a venkovskými oblastmi, zamezuje šíření sídelní kaše, podporuje vytváření vyvážené sítě malých a středních měst a posiluje vazby mezi výrobci a spotřebiteli místních zemědělských produktů;

39. vítá přípravnou akci RURBAN, jejímž záměrem je shrnout informace o aktuálním stavu výzkumu a politik v oblasti vazeb mezi městem a venkovem. VR si přeje, aby se před začátkem období 2014–2020 rozvinula v program na podporu výměny osvědčených postupů, vzájemného hodnocení, objevování inovativních řešení a vytváření sítí, jež lze využívat v nových partnerstvích KVMR;

40. VR by rovněž rád připomněl svůj návrh vytvořit operační program s názvem RURBACT, který by umožnil podpořit výměnu osvědčených postupů a zřízení sítí zaměřených na městskou a venkovskou problematiku (¹).

41. je přesvědčen, že na území Evropské unie existují různé formy vazeb mezi městem a venkovem, jež jsou silně ovlivněny politickými a správními systémy členských států. Jakákoliv forma zásahu Evropské unie proto musí být dostatečně flexibilní, aby se mohla přizpůsobit této různorodosti správních systémů;

42. považuje za hlavní výzvu potřebu překonat současnou zeměpisnou a odvětvovou separaci fondů Evropské unie. Zatímco operační programy mají spíše odvětvový charakter, nové nástroje jako KVMR, a zvláště integrované územní investice, mohou poskytnout podmínky pro potřebný územní přístup a překonat odvětvovou separaci;

43. je přesvědčen, že řešení vztahů mezi městem a venkovem za použití KVMR vychází z uznání, že vnitrostátní souvislosti jsou velmi rozdílné, což se týká především vazeb mezi městem a venkovem v různých členských státech (větší rozdíly mezi kvalitou života ve městě a na venkově, menší kapacita), rozdíly mezi zeměmi s mnoha obcemi (kde kooperace musí překračovat místní hranice, má-li být dosaženo kritického objemu) a zeměmi s velkými obcemi (kde místní partnerství většinou nepřesahuje hranice místní oblasti);

Komunity příbřežního a pobřežního rybolovu

44. poznamenává, že KVMR může být úspěšně využit rovněž v oblastech se specifickými odvětvovými problémy. Tak je tomu například v případě současné osy 4 Evropského rybářského fondu, kde se metodika KVMR používá při podpoře místních rybářských komunit i odvětví rybolovu;

45. uvádí, že na mnoha místech v celé Evropě může KVMR úspěšně navazovat na existující místní partnerství financovaná EZFRV nebo ERF. Kromě toho se v některých oblastech již osvědčila spolupráce mezi partnerstvími osy 4 ERF a nástroje LEADER, protože se často jedná o stejný subjekt. KVMR rovněž v případě potřeby poskytne možnost propojení těchto zásahů EZFRV a Evropského námořního a rybářského fondu s ESF a EFRR;

46. vyjadřuje znepokojení nad podstatnou skutečností, že Evropský námořní a rybářský fond má být řízen na úrovni členských států, zatímco strukturální fondy a nástroj LEADER jsou často organizovány na úrovni regionů. Tento rozpor bude k neprospěchu KVMR;

Partnerství

47. připomíná svůj požadavek, aby bylo pravidlo, na základě kterého nemohou orgány veřejné správy držet více než 49 % hlasovacích práv, přezkoumáno v případech, kde již existují institucionalizovaná partnerství místního rozvoje; v takové situaci se vyslovuje pro to, aby byla různá odvětví v místních akčních skupinách vyváženě zastoupena;

48. domnívá se, že postupy rozhodování MAS musejí být pevně stanovené a od počátku jasně definované, aby místní orgány jako demokraticky odpovědné veřejné instituce místního partnerství mohly řídit celkovou strategii, ale nedocházelo přitom k dominanci obecní správy v MAS;

49. zdůrazňuje, že přes záměr KVMR poskytnout pravomoci místnímu soukromému a dobrovolnickému sektoru je nutné uznat podpůrnou úlohu, kterou v tomto uspořádání musí plnit místní správa. Místní orgány budou často muset převzít vedoucí roli, aby zajistily řídicím orgánům a EK, že u přijímaných rozhodnutí bude odpovídajícím způsobem řízen audit a riziko nedodržení podmínek. Dalším důvodem je to, že poskytnou místní kapacitu zajišťující efektivnost struktur a postupů MAS;

(¹) Program RURBACT by vycházel ze zkušeností sítě RUR@CT s cílem lépe zohlednit vazbu mezi městským a venkovským rozměrem.

50. připomíná tudíž, že KVMR může být organizován tak, aby řídicí orgány mohly delegovat pravomoci na MAS nebo podle potřeby jiné místní či regionální prováděcí orgány proporcionálním způsobem, jenž by odrazil skutečnou kapacitu místních akčních skupin a nutnost, aby jejich rozhodování bylo inkluzivní, transparentní a odpovědné;

51. důrazně vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu místní iniciativy, které již v každém členském státě existují, aby je mohla harmonicky sladit s novým nástrojem KVMR;

Výzvy

52. žádá Komisi, aby vycházela ze zjištění Účetního dvora a dalších zpráv a hodnocení, a zajistila tak, že zkušenosti získané v rámci LEADER a URBACT skutečně povedou k daleko pevnějšímu, transparentnějšímu a odpovědnějšímu uspořádání KVMR;

53. žádá, aby pro MAS byla od počátku definována jasná pravidla předcházející střetu zájmů. Požaduje, aby pravidla pro odpovědnost, veřejnou přezkoumatelnost, opravné prostředky proti přijatým rozhodnutím a transparentnost byla přinejmenším stejně náročná, jako je tomu u pravidel již vyžadovaných v případě místních zastupitelů. Obce i MAS musí transparentním způsobem zodpovídat za nakládání s veřejnými prostředky a přijímaná rozhodnutí;

54. zdůrazňuje, že kapacita je klíčovou záležitostí, která musí být řešena ujasněním a zjednodušením procedurálních a administrativních požadavků. Pokud je to možné, je třeba zřízovat pro jednotlivé fondy společná kontaktní místa, nejlépe za využití elektronických prostředků;

55. je přesvědčen, že je z toho důvodu nutné v oblasti auditu a dodržování podmínek u všech fondů pokračovat nad rámec stávajícího návrhu. Tyto požadavky rovněž musejí být proporcionální, aby neodrazovaly potenciální místní příjemce od žádosti o financování z fondů Evropské unie;

56. obává se proto, že by KVMR mohl být vystaven zátěži rozdílných typů finančního řízení a auditu v jednotlivých fondech, kdy jsou často různé fondy řízeny vertikálně různými řídicími orgány nebo ministerstvy, což by mohlo vést k tomu,

že integrované projekty financované ze dvou nebo více fondů by postupovaly rychlostí toho nejpomalejšího. Kromě toho je velmi důležité, aby se zmíněné řídicí orgány zdržely kladení vlastních dodatečných procedurálních požadavků ztěžujících provádění projektů;

57. zdůrazňuje, že budování místních kapacit a strategií je pouze prostředkem k dosažení cíle, jímž je takové využití KVMR, jež přinese konkrétní investice a měřitelné výsledky ku prospěchu místní komunity;

58. je přesvědčen, že se KVMR musí daleko více zaměřit na formulaci a provádění místních strategií vedoucích k jasně definovaným výsledkům;

59. zdůrazňuje, že jednou z hlavních předností KVMR je inovační potenciál, jehož se dosahuje flexibilním praktickým uplatňováním. V tomto ohledu by pravidla Evropské unie ani členských států neměla stanovovat centralizovaná a uniformní opatření, pravidla způsobilosti a kritéria platná pro všechny země a regiony bez rozdílu. To by umožnilo místní řešení místních problémů zjištěných v praxi;

60. je přesvědčen, že vazby mezi formulací místních strategií, výměnou dobrých nápadů a širším prováděním musejí být bezprostřední a pevné, zejména pokud se jedná o provádění rozsáhlejších zásahů v rámci strukturálních fondů;

61. poznamenává, že řídicí orgány mohou být vystaveny pokušení nepodporovat integrované a zdrojově náročné operace typu KVMR, pokud existují snazší způsoby, jak prostředky utratit. S vyšší technickou podporou, než je k dispozici nyní, by však měl KVMR daleko silnější kvalitativní rozměr a lepší akceptování místní komunitou, než má přístup shora dolů;

62. poukazuje na rozpornost situace, kdy při použití KVMR je k dispozici 5 % vyhrazených zdrojů nástroje LEADER, což se na ostatní fondy nevztahuje. Žádá řídicí orgány, aby zvážily použití této 5 % sazby také pro ostatní tři fondy, pokud je v dohodě o partnerství nebo v operačním programu zvolen nástroj KVMR jako průřezový pro fondy podle nařízení o společných ustanoveních;

63. je přesvědčen, že je třeba řešit stávající rozptýlení místního rozvoje do programů tak, aby se zvýšila viditelnost, odpovědnost, demonstrační účinek projektů, vzájemné učení a přenos znalostí, především pokud se jedná o nehmotné výstupy;

64. požaduje, aby čtyři zúčastněná generální ředitelství Komise co nejdříve připravila společné směrné zjednodušené prováděcí pokyny KVMR v klíčových oblastech, jako je například posouzení, jak mohou fondy podle nařízení o společných ustanoveních reálně uskutečňovat integrované místní programy a individuální projekty. K těmto klíčovým oblastem dále náleží způsobilost výdajů, podávání zpráv, spolupráce, audit a soulad s použitelnými metodami, propagace a přenos znalostí. Komise by během této práce měla vést strategický dialog s odborníky v oblasti praktického národního, regionálního a místního rozvoje, kteří mohou přijít s otázkami, které je třeba v pokynech řešit, stejně jako s možnými odpověďmi a příklady existujících partnerství pro místní rozvoj.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Modernizace státní podpory v EU

(2013/C 17/06)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá cíl Komise zaměřit se na případy s největším dopadem na vnitřní trh, a stanovit tedy i jasnější priority v postupech pro oblast státní podpory, čímž se uleví všem zúčastněným – Komisi, členským státům i místním a regionálním orgánům;
- konstatuje, že vhodným východiskem pro toto prioritní zaměření na státní podporu se skutečným a podstatným významem pro vnitřní trh by mohlo být mj. upřesnění kritéria vlivu na zahraniční obchod a pojmu podnikání;
- požaduje, aby se při tom zohlednilo, že platby související s činnostmi, jež mají v podstatě čistě místní charakter, sice mohou být z právního hlediska považovány za státní podporu, přesto však mohou mít omezený dopad na obchodování mezi členskými státy;
- jako možnosti k dosažení cíle Komise v rámci této navrhované modernizace požaduje vyšší prahové hodnoty pro nařízení de minimis včetně odpovídajícího zvýšení zvláštních minimálních prahových hodnot pro služby obecného hospodářského zájmu a dále rozšíření horizontálních kategorií ve zmocňujícím nařízení i příslušné rozšíření a upřesnění v obecném nařízení o blokových výjimkách.

Zpravodaj	pan Clemens LINDEMANN (DE/SES), zemský rada okresu Saarpfalz
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Modernizace státní podpory v EU COM(2012) 209 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

- vítá, že Komise uznává, že se pravidla pro státní podporu vyvinula v rozšířený a složitý právní rámec, který je pro všechny zúčastněné nezávisle na rozsahu dopadu na vnitřní trh značně zatěžující;
- požaduje proto jasné zjednodušení pravidel státní podpory a jejich zaměření na nejdůležitější případy, zlepšení jejich praktické použitelnosti a urychlení popř. omezení postupů;
- v tomto směru vítá oznámení Evropské komise o snížení počtu pravidel a upřesnění důležitých pojmů;
- vítá cíl Komise zaměřit se na případy s největším dopadem na vnitřní trh, a stanovit tedy i jasnější priority v postupech pro oblast státní podpory, čímž se uleví všem zúčastněným – Komisi, členským státům i místním a regionálním orgánům;
- konstatuje, že vhodným východiskem pro toto prioritní zaměření na státní podporu se skutečným a podstatným významem pro vnitřní trh by mohlo být mj. upřesnění kritéria vlivu na zahraniční obchod a pojmu podnikání;
- vyzývá Evropskou komisi, aby vyjasnila otázku, za jakých podmínek lze předpokládat omezení obchodování mezi členskými státy, resp. kdy nějaká činnost není pro vnitřní trh významná;
- požaduje, aby se při tom zohlednilo, že platby související s činnostmi, jež mají v podstatě čistě místní charakter, sice mohou být z právního hlediska považovány za státní podporu, přesto však mohou mít omezený dopad na obchodování mezi členskými státy;
- navrhuje, aby se při nesouhlasu s obecnou výjimkou pro tyto vyrovnávací platby alespoň prozkoumala možnost zjednodušeného postupu;
- doporučuje, aby byl upřesněn pojem podnikání prostřednictvím jasného vymezení pro hospodářskou a nehopodářskou oblast – např. na základě kritérií – a aby členské státy a Komise společně sestavily seznamy pro jednotlivé členské státy. Zatímco abstraktní kritéria zohlední i dynamický vývoj, společně vypracované seznamy poskytnou určeným oblastem právní jistotu. To by představovalo usnadnění nejen pro místní a regionální orgány, ale i pro Komisi;
- v případě odmítnutí alternativně navrhuje blíže popsat podmínky, za nichž lze v těchto oblastech předpokládat hospodářskou činnost;
- domnívá se, že v pojmu podnikání nejsou zpravidla zahrnuty oblasti sociálních věcí, kultury, vzdělávání a služeb obecného nehopodářského zájmu;
- potvrzuje, že Evropské komisi není třeba hlásit každou drobnou a bezvýznamnou státní podporu a že by členské státy měly nést v tomto směru samy odpovědnost za uplatňování pravidel státní podpory (např. prostřednictvím výjimek či pravidel de minimis);
- jako možnosti k dosažení cíle Komise v rámci této navrhované modernizace požaduje vyšší prahové hodnoty pro nařízení de minimis včetně odpovídajícího zvýšení zvláštních minimálních prahových hodnot pro služby obecného hospodářského zájmu a dále rozšíření horizontálních kategorií ve zmocňujícím nařízení i příslušné rozšíření a upřesnění v obecném nařízení o blokových výjimkách;
- zdůrazňuje nutnost jasnějšího rozlišení mezi obecnými ustanoveními o státní podpoře v rámci této modernizace a režimem podpor pro služby obecného hospodářského zájmu (takzvaný balíček Almunia) zejména s ohledem na krajní případy, u nichž není zařazení mezi takového služby jednoznačné;

Větší zohlednění cílů strategie Evropa 2020

15. vítá větší zaměření na cíle strategie Evropa 2020. Namísto plánovaného zjednodušení však veřejné orgány nakonec nesmí čekat složitější a komplexnější pravidla;

16. upozorňuje na význam pokynů k regionální podpoře pro orgány územní samosprávy, neboť právě ty předběžně stanoví, v jakých oblastech lze podporovat určité podnikatelské sektory. V této souvislosti by místní a regionální orgány v podporovaných oblastech měly mít rovněž volnost v podpoře podnikatelských struktur nezávisle na jejich velikosti;

17. zdůrazňuje, že je nutné umožnit flexibilní podporu odpovídající místním podmínkám tam, kde existuje konkrétní potřeba podpůrných opatření, vzhledem k demografické změně nebo trvalému přírodnímu znevýhodnění, především ve venkovských a horských oblastech;

18. požaduje více manévrovacího prostoru s cílem dospět k místně a regionálně přizpůsobeným strategiím rozvoje a podpůrným opatřením a umožnit regionální rozpočty;

19. upozorňuje, že při přezkumu regionálních pokynů pro období 2014–2020 v oblasti státní podpory nesmí dojít k neodůvodněné nerovnováze mezi jednotlivými členskými státy, pokud jde o horní mez počtu obyvatel, a v budoucnu musí být ve všech oblastech zohledňovány také velké podniky;

20. proto vítá nástroj integrovaných územních investic, jenž poskytuje prostor pro místní utváření a umožňuje prosadit horizontální investice;

21. vítá, že Evropská komise usiluje o integrovanější přístup a lepší koordinaci podpůrných opatření;

22. vítá možnost kombinovat nástroje podpory s financováním z více fondů a s tím spojené zlepšení udržitelného využívání regionální podpory;

23. požaduje v této souvislosti a s ohledem na přezkum pokynů k regionální státní podpoře, aby do výpočtu stropů výše regionální podpory nebyla zahrnuta státní podpora služeb obecného hospodářského zájmu, která je v souladu s rozhodnutím ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu v zásadě považována za slučitelnou se Smlouvou a zároveň způsobilou pro spolufinancování ze strukturálních fondů, či byla zahrnuta pouze ve velmi nízké míře. Toto vyjasnění by mělo být provedeno buď zanesením do upra-

vené verze pokynů k regionální státní podpoře nebo prostřednictvím sdělení o režimu státní podpory pro služby obecného hospodářského zájmu spolufinancované ze strukturálních fondů;

24. naléhavě vyzývá Komisi, aby uznala, že bez ohledu na veřejné pověření by veřejné financování veřejných projektů v oblasti infrastruktury nemělo být považováno za státní podporu;

25. zdůrazňuje, že je důležité vyjasnit použitelnost režimu státní podpory na oblast infrastruktury s ohledem na problematický výklad rozsudku Tribunálu ze dne 24. března 2011 ve věci Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) a Mitteldeutsche Flughafen AG a Flughafen Leipzig/Halle GmbH (T-455/08) proti Evropské komisi, jenž vedl k významným zpožděním ověřování ex ante zhruba 200 infrastrukturních projektů financovaných ze strukturálních fondů;

Zjednodušení pravidel podpory

26. podporuje záměr Komise podat formou sdělení souhrnný výklad pojmu státní podpory na základě rozhodovací praxe a judikatury a tento pojem důsledně jednotně používat;

27. požaduje, aby výkladové sdělení nezpůsobilo žádnou dodatečnou potřebu interpretace. Je třeba zcela upustit od používání neurčitých právních pojmů;

28. podporuje záměr Komise smysluplně omezit značný počet textů sekundárního práva a „měkkého práva“ v oblasti státní podpory (nařízení, sdělení, směrnice apod.) a pokud možno je sloučit;

29. v zásadě odmítá zahrnutí dodatečných úvah Evropské komise o kvalitě a účinnosti do posouzení slučitelnosti. Hlediska kvality a účinnosti, jež ještě více omezují rozhodovací svobodu místních a regionálních poskytovatelů podpory, obecně nespádají do pravomocí, jež Komisi přiznává SFEU v kapitole týkající se hospodářské soutěže. Rozhodnutí o kvalitě a účinnosti musí být v souladu s manévrovacím prostorem místních orgánů i nadále přenecháno místním orgánům;

30. konstatuje, že neustále přibývajícím informačním povinnostem vnitrostátních orgánů znamenají nesmírnou byrokratickou zátěž nejen pro členské státy, ale i pro Komisi;

31. zejména v souvislosti s kýženým omezováním byrokracie v EU požaduje zavést systém namátkových kontrol, aby se do určité výše finanční podpory mohlo zcela upustit od předkládání podrobných zpráv;

Přezkum právních předpisů

32. v rámci modernizace právních předpisů EU upravujících státní podpory se za účelem stanovení priorit přeprocovávají čtyři právní předpisy:

a) přezkum nařízení Komise o podpoře de minimis

nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu de minimis

33. vítá cíl Komise přenést na členské státy více odpovědnosti za podporu v nízké hodnotě. To by však mělo platit obecně, nejenom pro podporu v nízkých částkách. Jednak to Komisi značně usnadní práci, jednak by z toho však měly prospěch i místní orgány, neboť celostátní úrovně mají k místním potřebám podstatně blíže než Komise;

34. ve smyslu většího zaměření na případy s mimořádným významem pro vnitřní trh, o něž Komise správně usiluje, požaduje navýšit během období tří daňových let prahovou hodnotu obecného nařízení de minimis z 200 000 eur alespoň na 500 000 eur;

35. poukazuje na to, že zvláštní nařízení de minimis pro služby obecného hospodářského zájmu a jeho vyšší prahové hodnoty bylo vypracováno s vědomím existence nižších prahových hodnot obecného nařízení de minimis a s cílem rozlišovat od něj;

36. požaduje proto zásadní navýšení prahové hodnoty pro tyto služby oproti obecným prahovým hodnotám de minimis, aby byly zohledněny zvláštnosti služeb obecného hospodářského zájmu a zachovalo se jejich specifické postavení v celém rámci;

37. připomíná, že VR již s ohledem na balíček Almunia požadoval prahovou hodnotu de minimis pro služby obecného hospodářského zájmu ve výši 800 000 eur/rok a tento požadavek zde znovu stvrzuje;

38. vzhledem k podpoře poskytované jinou formou než jako příspěvek (záruky, především ručení) požaduje, aby byla ustanovení nařízení de minimis pro služby obecného hospodářského zájmu použitelná i na obecné nařízení de minimis;

39. v tomto smyslu požaduje, aby se u jednotlivé podpory poskytované na základě systémů záruk analogicky k nařízení de minimis pro služby obecného hospodářského zájmu a v návaznosti na něj zvýšil zvláštní strop na 3,75 mil. eur. To platí zejména s ohledem na zákaz kombinace s jinou podporou na

tytéž náklady způsobitelné k podpoře, který je stanoven v nařízení de minimis pro služby obecného hospodářského zájmu;

b) přezkum zmocňujícího nařízení Rady

nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 112 a 113 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory

40. vítá, že Komise plánuje přijmout opatření ke změně zmocňujícího nařízení Rady tak, aby bylo s vnitřním trhem slučitelných více/méně kategorií podpory, a byly tak osvobozeny od povinnosti je předem oznamovat;

41. dále vítá oznámení Komise o vynětí následující podpory z oznamovací povinnosti:

— podpora kulturního odvětví,

— podpora určená k náhradě škod způsobených přírodními pohromami,

— podpora projektů financovaných (zčásti) z prostředků EU, např. iniciativy JESSICA, a

— další;

42. navrhuje zahrnout do zachytné skupiny „další“ oblasti jako sociální věci, vzdělávání či zdraví, pokud nejsou určeny ke komerčnímu využití nebo dosažení zisku, ale i širokopásmové pokrytí a opatření související s nákazami zvířat;

43. požaduje bližší upřesnění vztahu těchto horizontálních výjimek k rozhodnutí o výjimkách pro služby obecného hospodářského zájmu;

c) přezkum obecného nařízení Komise o blokových výjimkách

nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách)

44. s ohledem na snížení administrativní zátěže pro místní a regionální orgány vítá ohlášená opatření na přezkum a rozšíření obecného nařízení o blokových výjimkách v kategoriích podpory, které by byly upraveny v revidovaném zmocňujícím nařízení;

45. požaduje rozšířit blokové výjimky přiměřeně k horizontálnímu rozšíření zmocňujícího nařízení o oblasti jako sociální věci, vzdělávání, zdraví a širokopásmové připojení;

46. zdůrazňuje, že v souvislosti se vzděláváním by se výjimka měla týkat především vzdělávání v nestátních školách a vzdělávání dospělých, pokud nespádají pod pravidla státní podpory pro služby obecného hospodářského zájmu;

47. potvrzuje, že totéž musí platit pro zdravotnické služby poskytované na speciálních odděleních či specializovaných klinikách a pro nekomerční oblast sociálních služeb poskytovaných dobročinnými organizacemi a domovy důchodců (na rozdíl od rezidencí pro seniory);

48. připomíná Digitální agendu a cíl EU poskytnout do roku 2013 všem evropským občanům širokopásmové pokrytí;

49. konstatuje, že se vytvoření podmínek pro budování těchto výkonnějších širokopásmových sítí ve venkovských oblastech neobejde bez státní podpory, a zdůrazňuje, že regulace předpisů o poskytování státní podpory by tedy nemusela pokrytí venkovských oblastí širokopásmovým připojením zbytečně znesnadnit. Je třeba ochránit venkovské oblasti před digitálním vyloučením;

50. zdůrazňuje, že by zde měly být zohledněny i výhody, které vzniknou při budování infrastruktury širokopásmového připojení vytvořením navazujícího trhu širokopásmových služeb;

51. lituje, že návrh revidovaných pokynů k širokopásmovým sítím předložený Evropskou komisí neobsahuje opakovaně vznášený požadavek jasné racionalizace a zjednodušení souboru předpisů;

52. vyzývá Evropskou komisi, aby prostřednictvím zohlednění rozvoje širokopásmových sítí v nařízení o blokových výjimkách zajistila, že plošné širokopásmové připojení bude možné i v méně osídlených regionech, u nichž lze předpokládat, že nebudou mít dostatek prostředků na plné pokrytí výstavby aktivní techniky a provozních nákladů;

53. požaduje rozšířit blokové výjimky přiměřeně k horizontálnímu rozšíření zmocňujícího nařízení o opatření související

s nákazami zvířat, která řeší především dostupnost struktur pro případ vzniku nákazy;

54. vítá, že členské státy převezmou na základě rozšíření výjimky větší zodpovědnost. A v tomto směru vítá i celkově větší odpovědnost členských států za kontrolu státních podpor;

55. požaduje, aby to nesmělo vést k tomu, že se odlehčí pouze Komisi, členské státy že však budou naopak více zatíženy rozsáhlou informační a dokumentační povinností a přesnými a podrobnými podmínkami pro využití podpory atd.;

56. v této souvislosti však nicméně považuje za nezbytné, aby nesmělo být dále rozšiřováno právo Komise na následné přezkoumání (kontrolu ex post), ale aby Komise naopak skutečně přenesla pravomoc na členský stát. Vnitrostátní orgány pověřené dohledem nad státními podporami při tom nesmějí být zneužívány jako určité „předběžné testovací instance“ Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, alespoň ne v případech, v nichž si Komise ponechává rozhodovací pravomoc;

57. odmítá návrh Komise přenést vnitrostátní kontrolu státních podpor na nezávislé orgány (například na úřady pro hospodářskou soutěž), neboť rozhodnutí o uspořádání vnitrostátního dohledu nad státními podporami přísluší výhradně členským státům, a ne Komisi. Z týchž důvodů se odmítá i možnost, aby Evropská komise prováděla vlastní šetření;

d) přezkum procedurálního nařízení Rady

nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (článku 113 Smlouvy o ES)

58. vítá zjednodušení ustanovení procedurálního nařízení;

59. odmítá zavedení nových vlastních pravomocí Evropské komise v oblasti provádění šetření v podnicích, např. prostřednictvím systému získávání informací o trhu (*market information tools*), kdy by členské státy byly obcházeny. Došlo by při tom k přenesení pravomocí členských států na evropskou úroveň.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Na cestě k 7. akčnímu programu pro životní prostředí: lepší uplatňování environmentálního práva EU

(2013/C 17/07)

VÝBOR REGIONŮ

- žádá, aby 7. akční program pro životní prostředí (7APŽP) podpořil úlohu místních a regionálních orgánů v uplatňování, a to zejména tak, že do něj budou zahrnuty tyto prvky: jejich vyšší zapojení do tvorby, provádění a hodnocení legislativy EU; účinné politiky u zdroje a rozšiřující se možnosti úhrad nákladů pro místní a regionální orgány, zaměření na to, jak udržitelně spravovat životní prostředí ve městech a stanovení rozumné lhůty mezi schválením předpisů a jejich následným přezkumem;
- podporuje zlepšení struktury, aktivního šíření a dostupnosti informací, včetně vytvoření strukturovaných rámců pro uplatňování a informace; příslušnou finanční podporu by mělo být možné poskytnout jako součást technické pomoci zajišťované v rámci strukturálních fondů 2007–2014 a budoucího programu LIFE;
- domnívá se, že ze 7APŽP by pro EU a členské státy měl vyplynout závazek zavést nové, pokročilé nástroje pro zlepšení schopnosti reakce, jako např. obecný rámec EU pro environmentální inspekce a dohled, pravomoci Evropské komise provádět šetření, obecná kritéria vyřizování stížností na vnitrostátní úrovni a směrnice o přístupu k právní ochraně;
- vítá návrh prováděcích dohod uzavřených v rámci partnerství; tyto dohody by však neměly být uzavírány pouze mezi Evropskou komisí a určitým členským státem, ale měl by do nich být zapojen alespoň jeden místní či regionální orgán, aby se náležitě zohlednila víceúrovňová správa;
- doporučuje zlepšit výsledky v oblasti životního prostředí pomocí inovativních metod víceúrovňové správy, včetně rozšíření Paktu starostů a primátorů na účinné využívání zdrojů a dalšího rozvoje ceny Evropské zelené město;
- vítá podporu, již Komise ve sdělení vyslovuje návrhu VR na spolupořádání pravidelného fóra za účelem projednání regionálních a místních problémů a řešení týkajících se provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí.

Zpravodajka	paní Nilgun CANVER (UK/SES), členka rady londýnského městského obvodu Haringey
Odkaz	sdělení Větší využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a lepší schopnosti reakce COM(2012) 95 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

A. Obecné připomínky

1. připomíná, že toto stanovisko má trojí účel:

— reagovat na sdělení Komise ze 7. března 2012, s jehož pomocí se bude formovat budoucí 7. akční program pro životní prostředí (7APŽP);

— přispět k diskusi o budoucím 7APŽP a jeho očekávaném zaměření na lepší uplatňování;

— rozvést starší předběžné stanovisko VR *Úloha místních a regionálních orgánů v budoucí politice životního prostředí* (CdR 164/2010 fin), v němž byly zdůrazněny příležitosti ke zvýšení účinnosti ochrany životního prostředí na všech správních úrovních a ve všech fázích tvorby politik;

2. oceňuje, že zatímco sdělení Komise z roku 2008 o provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí⁽¹⁾ bylo zaměřeno na využití donucovacích pravomocí Komise k řešení porušování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí, současné sdělení z roku 2012 se zabývá zlepšením jejich uplatňování na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. To odráží předchozí kritiku a doporučení VR⁽²⁾;

3. konstatuje, že účelem sdělení je zintenzívnit dialog se všemi zúčastněnými stranami včetně místních a regionálních správních orgánů o tom, jak mohou lépe spolupracovat na zlepšení uplatňování práva EU tím, želepší shromažďování a sdílení poznatků a že všichni přijmou vyšší odpovědnost a budou lépe reagovat, aby se efektivně vypořádali se skuteč-

nými problémy. VR souhlasí s názorem, že znalosti a schopnost reakce jsou komplementárními prvky uplatňování;

4. domnívá se, že místní a regionální orgány mohou potenciálně dosáhnout větší soudržnosti v uplatňování a vymáhání, a to různými způsoby: stanovením dlouhodobých cílů a vytyčením strategií v oblasti životního prostředí; mobilizací občanů; zřízením řádně fungujících odborů a služeb; využitím fondů EU k investování do infrastruktury a ekosystémových služeb; přizpůsobováním se změně klimatu a snižováním rizika katastrof; používáním směrnic SEA a EIA a podporou transparentnosti a přístupu ke spravedlnosti⁽³⁾;

5. uznává však, že nové úkoly a předpisy, které EU na tomto poli ukládá místním a regionálním orgánům, mohou vznášet otázky ohledně nákladů a administrativní zátěže. Domnívá se, že s prováděním nových iniciativ by neměl být spojen růst nákladů a administrativní zátěže pro místní a regionální orgány. Vyzývá Komisi, aby v této záležitosti provedla posouzení dopadu a studie. Výbor připomíná svá přesvědčení ohledně administrativní zátěže a také ustanovení Smlouvy⁽⁴⁾, a žádá proto Komisi, aby provedla důkladné posouzení dopadu administrativní a regulační zátěže, jež vyplyne z jakýchkoliv nových iniciativ EU navazujících na toto sdělení;

B. Učinit z uplatňování priority 7APŽP

6. opět připomíná svůj názor, že 7. akční program pro životní prostředí je potřebný, neboť stávající program vypršel 22. července 2012 a je třeba zajistit kontinuitu. 7APŽP by měl zaručit, aby rozhodnutí EU týkající se životního prostředí byla pro místní a regionální orgány dostatečně jasná a předvídatelná⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ COM(2008) 773 final.

⁽²⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 38/2010 fin, CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin.

⁽⁴⁾ „Návrhy legislativních aktů přihlížejí k nutnosti postupovat tak, aby každá zátěž, finanční nebo správní, dopadající na Unii, vlády členských států, regionální nebo místní orgány, hospodářské subjekty a občany byla co nejmenší a přiměřená cíli, jehož má být dosaženo.“ (článek 5 protokolu 2 Smlouvy o fungování Evropské unie).

⁽⁵⁾ CdR 164/2010 fin, usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 (2011/2194(INI)).

7. připomíná svá dřívější doporučení ohledně celkového charakteru a priorit 7APŽP⁽⁶⁾, v nichž zejména zdůraznil, že je třeba, aby 7APŽP přispěl k dosažení cíle „Evropa účinně využívající zdroje“ uvedeného ve strategii Evropa 2020 a vize dlouhodobější orientace environmentální politiky EU. Měly by v něm být dále stanoveny jasné cíle, časové plány a činnosti do roku 2020. Rovněž je třeba zohlednit prohlášení z konference Rio + 20, jež UNCSD přijala 22. června 2012, a jeho důraz na zelenou ekonomiku podporující začlenění a na cíle v oblasti udržitelného rozvoje na období po roce 2015 a také příspěvek VR k summitu v Riu⁽⁷⁾;

8. s obavami konstatuje, že uplatňování *acquis* EU v oblasti životního prostředí je stále nedostatečné a že jeho plné uplatňování a vymáhání na všech úrovních je zásadně důležité pro zlepšení stavu životního prostředí a veřejného zdraví, zajištění rovných podmínek a právní jistoty pro průmysl a předcházení narušení trhu⁽⁸⁾. Do konce roku 2009 se 18,8 % (544) všech řízení vůči členským státům EU pro porušení právních předpisů EU týkalo životního prostředí, což svědčí o pokračujícím poškozování životního prostředí a narušování hospodářské soutěže⁽⁹⁾;

9. poukazuje například na to, že náklady na neuplatňování stávajících environmentálních právních předpisů EU jsou odhadovány zhruba na 50 miliard eur ročně a jsou představovány náklady na zdraví a přímými škodami na životním prostředí⁽¹⁰⁾. Mezi další škody v případě neuplatňování patří promarněné příležitosti podniků, různé náklady na dodržování, narušení soutěže mezi průmyslovými odvětvími v EU a vyšší náklady v případech porušení. Odhaduje se, že při plném uplatňování všech právních předpisů o odpadech by se obrat odvětví nakládání s odpady (a jejich recyklace) zvýšil o 42 miliard eur a bylo navíc vytvořeno 400 000 pracovních míst⁽¹¹⁾. Odhaduje se, že environmentální průmysl EU má roční obrat přesahující 300 miliard EUR, a důsledkem nejistoty ohledně způsobů uplatňování a časových rámců proto mohou být významné náklady z hlediska nevyužitých příležitostí⁽¹²⁾. Pokud budou muset být investice v důsledku případu porušení uskutečněny ve velmi krátké lhůtě, budou pravděpodobně vyšší, než kdyby bylo uplatňování lépe naplánováno;

10. žádá, aby řádné uplatňování bylo jedním z prioritních cílů 7APŽP, aby bylo zaručeno odhodlání dosáhnout lepších

⁽⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 187/2011 fin.

⁽⁸⁾ Viz také usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 (2011/2194(INI)) a závěry Rady o zlepšování nástrojů politiky v oblasti životního prostředí ze dne 20. prosince 2010.

⁽⁹⁾ Internetové stránky Evropské komise „Statistiky o porušení environmentálních předpisů“.

⁽¹⁰⁾ Studie *The costs of not implementing the environmental acquis* (Náklady nedostatečného provádění *acquis* v oblasti životního prostředí, COWI, 2011, již zadala Evropská komise.

⁽¹¹⁾ Studie *Implementing EU Waste Legislation for Green Growth* (Provádění právních předpisů EU o odpadech pro ekologický růst), Bio Intelligence Service, 2011, již zadala Evropská komise.

⁽¹²⁾ Studie *The costs of not implementing the environmental acquis* (Náklady nedostatečného provádění *acquis* v oblasti životního prostředí), COWI, 2011.

výsledků v oblasti životního prostředí, zejména stanovených v plánu účinného využívání zdrojů, plánu přechodu na nízkouhlíkové hospodářství a strategii biologické rozmanitosti do roku 2020;

11. žádá, aby 7APŽP podpořil úlohu místních a regionálních orgánů v uplatňování, a to zejména tak, že do něj budou zahrnuty tyto prvky:

— vyšší zapojení místní a regionální úrovně do tvorby, provádění a hodnocení legislativy EU s cílem zlepšit její uplatňování a pomoci lépe se s ní ztotožnit. Přitom je třeba využít zkušeností místní a regionální úrovně;

— mechanismy, s jejichž pomocí se místní a regionální orgány budou moci zapojit do výměny osvědčených postupů v oblasti provádění politik;

— účinné politiky u zdroje a rozšiřující se možnosti úhrad nákladů pro místní a regionální orgány;

— zaměření na to, jak udržitelně spravovat životní prostředí ve městech, přičemž je třeba se soustředit na integrované environmentální plánování, udržitelnou mobilitu, kvalitu života a veřejné zdraví;

— stanovení rozumné lhůty mezi schválením předpisů a jejich následným přezkumem, aby měly místní a regionální orgány prostor naplánovat jejich uplatňování a investovat do úprav v rámci stabilního právního prostředí, a to při současném zachování pružnosti EU pro aktualizace předpisů, aby odrážely technologický pokrok a měnící se potřeby či veřejná očekávání;

12. domnívá se, že ze 7APŽP by pro EU a členské státy měl vyplynout závazek zavést nové, pokročilé nástroje uplatňování, které budou rovněž stavět na iniciativách uvedených ve sdělení a detailně popsanych v částech C a D, jakými jsou např.⁽¹³⁾:

— zlepšení struktury, aktivního šíření a dostupnosti informací o životním prostředí a uplatňování předpisů, i ze strany vnitrostátních agentur ochrany životního prostředí a Evropské agentury pro životní prostředí;

⁽¹³⁾ CdR 164/2010 fin, CdR 140/2011 fin.

Viz také usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 (2011/2194(INI)), závěry Rady o 7. akčním programu pro životní prostředí ze dne 11. června 2012 a závěry Rady Hodnocení šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí a další postup: na cestě k sedmému akčnímu programu EU pro životní prostředí ze dne 10. října 2011.

- rámec EU pro inspekce životního prostředí na úrovni členských států;
- kritéria pro vyřizování stížností a řešení sporů (např. medicí) na vnitrostátní úrovni;
- obnova projednávání pozastaveného návrhu směrnice o přístupu k právní ochraně;
- vytvoření tripartitních prováděcích dohod s členskými státy a místními a regionálními orgány, jakož i dalších nástrojů spolupráce mezi úrovněmi správy (víceúrovňová správa);
- efektivní monitorování plánu účinného využívání zdrojů EU, včetně zahrnutí cílů a ukazatelů účinného využívání zdrojů do roční analýzy růstu a do národních programů reforem členských států;
- inovativní koncepce financování a způsoby podpory soukromých investic do uplatňování, včetně postupného vyřazování dotací se škodlivým vlivem na životní prostředí a podpory daňových reforem příznivých pro životní prostředí, které ve větší míře zohledňují využívání zdrojů;
- lepší začlenění politiky v oblasti životního prostředí a klimatu do jiných politik EU s cílem podpořit integrovaný přístup k uplatňování na místní úrovni a zahrnutí kritérií omezování rizika do posouzení dopadu na životní prostředí.

C. Zlepšení znalostí o uplatňování

13. sdílí obavy Komise ohledně nerovnoměrného monitorování v Evropě a často neúplných, nekompatibilních a zastaralých informací. Množství informací zveřejňovaných na internetu není dostatečné a tyto informace často nejsou zveřejňovány systematicky. VR konstatuje, že zlepšení kvality informací a zvýšení jejich dostupnosti na celostátní, regionální a místní úrovni by umožnilo identifikovat zásadní environmentální problémy dříve, což by přineslo úspory v dlouhodobém časovém horizontu;

14. klade důraz na klíčovou úlohu místních a regionálních orgánů ve sběru poznatků o uplatňování. Cílem musí být zajištění důslednosti a kompatibility informací i na celostátní a unijní úrovni a zaručení jejich užitečnosti a spolehlivosti;

15. domnívá se, že důležitou úlohu ve stimulaci lepšího uplatňování a vymáhání hraje transparentnost. Je třeba podporovat investice do internetových informačních systémů, které zpřístupňují informace o životním prostředí a uplatňování předpisů široké veřejnosti a veřejným institucím, a zvýšit úsilí všech úrovní správy o aktivní šíření a zpřístupňování informací o životním prostředí;

Efektivnější informační systémy týkající se uplatňování na celostátní, regionální a místní úrovni

16. trvá na tom, že Komise by při revizi směrnice o přístupu k informacím ohlášené ve sdělení měla zaručit, aby členské státy a jejich místní a regionální orgány řádně plnily stávající minimální požadavky směrnice, zejména ty, které se týkají aktivnějšího, aktualizovanějšího a systematictějšího předávání informací občanům v souladu s Aarhuskou úmluvou⁽¹⁴⁾;

17. podporuje návrh Komise vytvořit strukturované rámce pro uplatňování a informace pro všechny zásadní právní předpisy EU v oblasti životního prostředí. Vývoj takových informačních systémů však musí být účelný a účinný, aby byly praktičtější a flexibilněji využívány i systémy jednotlivých členských států. Vyzývá členské státy, aby s Evropskou komisí spolupracovaly na zavedení těchto rámců ve spolupráci s místními a regionálními správními orgány. VR se domnívá, že tyto rámce by spolu s řadou iniciativ systému sdílení informací o životním prostředí (SEIS) měly vést k vytvoření transparentních informačních systémů na celostátní, regionální a místní úrovni, které by zpřístupňovaly informace na internetu a umožnily by místním a regionálním orgánům, občanům, odborníkům a podnikům vysledovat uplatňování tím neúčinnějším a nejrychlejším způsobem⁽¹⁵⁾;

18. domnívá se, že lze zlepšit koordinaci požadavků na data od celostátních, regionálních a místních orgánů a v souladu se zásadou „vyrob jednou, použij mnohokrát“ je racionalizovat. Data vygenerovaná jako součást požadavků na podávání zpráv podle určitého právního předpisu jsou často relevantní i pro jiné předpisy;

19. zdůrazňuje však, že je třeba zlepšit definice uvedené ve směrnici EU, aby se zaručily rovné podmínky pro monitorování a podávání zpráv, informování veřejnosti a vymáhání. Příkladem jsou třeba různé možnosti pro nakládání s odpadem a pro toky odpadu v rámcové směrnici o odpadech;

⁽¹⁴⁾ Úmluva Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

⁽¹⁵⁾ Evropská komise uvádí příklad: Co se týče zavádění pravidel EU pro pitnou vodu na celostátní, regionální a místní úrovni, bylo by možné označit na mapě místa odběru, zóny ochrany zdroje, úpravny vod a distribuční sítě a mít přístup k souvisejícím informacím, jako jsou např. programy omezování úniku (MEMO/12/159).

20. příkládá velký význam závazku Komise prošetřit, jakým způsobem by finanční prostředky EU mohly být v členských státech, regionech a obcích využity na rozvoj, modernizaci a použití strukturovaných rámců pro uplatňování a informace a příslušných interoperabilních informačních systémů, na související odbornou přípravu a v případě potřeby na zvyšování administrativní kapacity. Tuto podporu by především mělo být možné poskytnout jako součást technické pomoci zajišťované v rámci strukturálních fondů 2007–2014 a budoucího programu LIFE;

21. vyzývá EEA, aby pomocí pilotních projektů prošetřila, jak lze pomocí IKT a elektronické veřejné správy snížit tlak na místní a regionální orgány v oblasti monitorování a podávání zpráv, aniž by to ovlivnilo dopad právních předpisů;

22. podporuje iniciativy Komise a členských států v oblasti využití příležitostí, včetně nižších nákladů na monitorování a metod pozorování Země, např. GMES, aby se zvýšila efektivita monitorování uplatňování v praxi⁽¹⁶⁾. Mohla by sem patřit podpora pilotních projektů u místních a regionálních orgánů;

23. zdůrazňuje důležitost směrnic SEA a EIA jakožto nástrojů zapojení veřejnosti na místní a regionální úrovni do environmentální politiky a opakuje svůj požadavek, aby se v nadcházející revizi směrnice EIA posílila ustanovení, podle nichž by veřejná konzultace k posuzování vlivů na životní prostředí měla být zahájena co nejdříve, např. v přípravné fázi stanovení rozsahu a výběru záměru, aby se zrychlil i průběh následujících fází a přijímání rozhodnutí příslušnými orgány. Do směrnice by kromě toho měly být začleněny minimální požadavky, co se týče způsobu zpřístupňování dokumentace k posouzení vlivů na životní prostředí dotčené veřejnosti⁽¹⁷⁾;

Poskytování lepších informací na úrovni EU

24. souhlasí, že jsou zapotřebí lepší, celounijní, systematicky a aktivně rozšiřované, georeferenční údaje a mapy týkající se životního prostředí, aby se vytvořily rovné podmínky a doplnily vylepšené informační systémy v členských státech, regionech a obcích;

25. vítá záměr Komise rozšířit přístup použitý ve směrnici o kvalitě vod ke koupání do všech souvisejících právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a vycházet rovněž z pilotních testů týkajících se kvality ovzduší a odpadů, které vyvíjí EEA;

26. uznává úlohu EEA při zpracování dat z monitorování, která členské státy předaly Komisi, a podporuje její rostoucí podíl na analýze zpráv členských států o uplatňování, již provádí Komise; žádá, aby měla EEA větší koordinační úlohu při zajišťování důslednosti a kompatibility ve sběru a porovnávání těchto různých dat na úrovni EU pomocí nástrojů, jako jsou např. INSPIRE, SEIS, GMES, GEOSS a EyeonEarth;

27. žádá, aby Komise pokročila ohledně SEIS (systém sdílení informací o životním prostředí) a v roce 2012 brzy předložila prováděcí plán SEIS, kde bude popsán současný stav a možná zlepšení;

28. žádá Komisi, aby zveřejnila studie kontroly shody uplatňování environmentální legislativy EU ve 27 členských státech, které pravidelně zadává, aby bylo možné vyčerpávajícím a demokratickým způsobem diskutovat o stavu environmentálního práva;

D. Zlepšení schopnosti reakce

Zlepšení inspekce a dohledu

29. opakuje svůj požadavek, aby Komise předložila obecný rámec EU pro environmentální inspekce a dohled⁽¹⁸⁾. Tento rámec by měl členským státům umožnit používat pokyny flexibilním způsobem, ale zároveň dosáhnout vysoké důslednosti v uplatňování;

30. domnívá se, že evropský rámec pro inspekce se musí z hlediska zlepšování právní úpravy stát hlavním rámcem pro environmentální právo EU. V co nejvyšší možné míře je třeba se vyhnout zvláštním předpisům v odvětvových environmentálních směrnicích EU. Pokud by byly zvláštní předpisy v odvětvových směrnicích nevyhnutelné, musejí být s tímto rámcem v souladu;

31. domnívá se, že celounijní rámec pro vnitrostátní inspekce může omezit nekalou soutěž, která mezi regiony a obcemi v EU vzniká v důsledku odlišných režimů inspekce nebo jejich neexistence, zajistit rovné podmínky v soudním řízení a zlepšit přeshraniční spolupráci a soulad v EU. Podrobnosti týkající se formy a obsahu inspekce by měly být upraveny členskými státy a určeny na místní a regionální úrovni, ovšem na základě obecných zásad stanovených Evropskou unií, včetně modernizovaného přístupu vycházejícího z posouzení rizik⁽¹⁹⁾, a Evropská agentura pro životní prostředí by ve spolupráci s vnitrostátními agenturami ochrany životního prostředí mohla hrát významnou úlohu při jejich identifikaci a propagaci;

⁽¹⁶⁾ Viz také CdR 163/2011 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 38/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽¹⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

32. domnívá se, že by Komise měla mít možnost šetřit případy, kde je podezření, že environmentální právo EU není dodržováno. Možnosti pro toto šetření existují v současnosti v oblastech, jako je celní unie, zemědělství, rybolov, regionální politika, hospodářská soutěž, veterinární a finanční politika⁽²⁰⁾. Podobné možnosti šetření ze strany Evropské komise mohou být v rozporu se vztahy mezi úrovněmi správy v členských státech. Při těchto šetřeních je tedy nutné zohlednit platné předpisy pro postupy dohledu různých úrovní správy v příslušném členském státě. Šetření Evropské komise musejí rovněž probíhat v maximální možné míře podle běžných řízení EU pro porušení předpisů;

33. považuje za zásadní, aby Komise jako doplňkovou činnost podávala zprávy o možných způsobech posílení sítě EU pro uplatňování a vymáhání environmentálního práva (IMPEL), zejména včetně zajištění odpovídající dlouhodobé finanční podpory pro IMPEL, zvyšování systematického používání IMPEL ve vzájemných inspekcích a její práce na stanovení a sdílení osvědčených postupů a jejich dalšího rozšíření na místní a regionální úroveň⁽²¹⁾;

Lepší systém pro vyřizování stížností a mediaci na vnitrostátní úrovni

34. vyjadřuje obavy ohledně nedostatků a chybějících nápravných prostředků v mnoha systémech pro vyřizování stížností, které občany nutí obracet se na Evropskou komisi, Petiční výbor Evropského parlamentu a evropského veřejného ochránce práv, již jsou stížnostmi přetíženi;

35. podporuje návrhy obecných kritérií vyřizování stížností na vnitrostátní úrovni, včetně kritérií pro řešení sporů (např. mediace), vycházející z nedávného specifického ustanovení o mechanismech vnitrostátního vyřizování stížností a urovnávání sporů, jež je uvedeno v právních předpisech týkajících se spotřebitelů⁽²²⁾. Tato kritéria by mohla zahrnovat například obecné záruky v oblasti důvěrnosti a včasnosti a potřeby poskytnout občanům na internetu informace o tom, jak byl problém vyřešen, a zajistit občanům a nevládním organizacím nezávislé místní instituce pro podávání stížností. Přitom je třeba zohlednit povinnosti v oblasti přístupu k právní ochraně, které vyplývají z Aarhuské úmluvy, a nedotknout se obecného práva podávat stížnosti k institucím EU;

Zlepšení přístupu k právní ochraně

36. konstatuje, že návrh směrnice o přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 2003 sice

⁽²⁰⁾ Viz také ClientEarth 2012: The 7th Environment Action Programme and Enforcement.

⁽²¹⁾ Viz také CdR 164/2010 fin, IMPEL 2012 Response to the 7EAP consultation, usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 (2011/2194(INI)) a závěry Rady o zlepšování nástrojů politiky v oblasti životního prostředí ze dne 20. prosince 2010.

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES, Úř. věst. L 211, 14.8.2009.

ještě nebyl přijat jako právní nástroj, Evropský soudní dvůr však potvrdil, že vnitrostátní soudy musí vykládat pravidla týkající se přístupu ke spravedlnosti způsobem, který je v souladu s Aarhuskou úmluvou⁽²³⁾. Vzhledem k judikatuře stanovující vyšší přístup občanů a nevládních organizací k soudům čelí nyní vnitrostátní soudy, místní a regionální orgány a hospodářské a environmentální zájmy nejistotě při řešení tohoto problému;

37. opět proto zdůrazňuje, že je potřeba obnovit pozastavenou směrnici o přístupu k právní ochraně⁽²⁴⁾. Odstranily by se tak současné rozdíly mezi dodržováním požadavků čl. 9 odst. 3 a 4 Aarhuské úmluvy v jednotlivých členských státech. Rovněž by se posílila úloha veřejnosti jako katalyzátoru lepšího vymáhání environmentálního práva na všech úrovních. Komise ve stávajícím sdělení jasně neuvádí, jak chce tuto otázku řešit;

Zlepšení výsledků v oblasti životního prostředí vytvářením kapacit a prováděcími dohodami se zapojením členských států

38. vítá podporu, již Komise ve sdělení vyslovuje návrhu VR na spolupořádání pravidelného fóra za účelem projednání regionálních a místních problémů a řešení týkajících se provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí⁽²⁵⁾. Toto fórum by poskytlo prostor pro nepřetržitý dialog a výměnu zkušeností mezi subjekty z řad místních a regionálních orgánů a jejich sdružení a členy konzultačních platforem a sítí VR, které se zabývají zlepšeními v oblasti dopadu na životní prostředí, a Evropskou komisí;

39. vítá návrh prováděcích dohod uzavřených v rámci partnerství, které představují nový nástroj, jímž Komise velkou měrou zohlednila předchozí výzvu VR⁽²⁶⁾, aby EU rozšířila pilotní činnost, již Komise provedla již v roce 2002 v oblasti tripartitních dohod a smluv⁽²⁷⁾. VR vyzývá Komisi, aby poskytla více informací a pokynů k tomu, jak tento nástroj bude vypadat a jak jej hodlá používat;

40. domnívá se, že prováděcí dohody uzavřené v rámci partnerství by neměly být uzavírány pouze mezi Evropskou komisí a určitým členským státem, ale že by do nich měl být zapojen alespoň jeden místní či regionální orgán, aby se náležitě zohlednila víceúrovňová správa, a dohody se tak staly tripartitními prováděcími dohodami;

⁽²³⁾ Věc C-240/09.

⁽²⁴⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁵⁾ COM(2012) 95 final, s. 10, dopis komisaře Potočnicka ze dne 5. července 2012.

⁽²⁶⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽²⁷⁾ CdR 89/2009 fin, COM(2002) 709 final.

41. domnívá se, že tripartitní prováděcí dohody by mohly napomoci při provádění určitých environmentálních politik EU, když pomocí tradičních nástrojů nebude možné dosáhnout potřebného závazku řešit vznikající či již existující environmentální problémy a problémy s nedodržováním předpisů. Z dohod měly vyplynout jasné závazky, a to jednak pro členské státy a místní a regionální orgány (zavést potřebná opatření) a také pro EU (poskytnout podporu). Tyto závazky je třeba formalizovat stanovením dosažitelných cílů a lhůt a zveřejnit je, aby bylo možné je průběžně kontrolovat;

Zlepšení výsledků v oblasti životního prostředí pomocí inovativních metod víceúrovňové správy

42. lituje, že se do sdělení nepromítl jeho návrh společně hledat specifické způsoby rozšíření Paktu starostů a primátorů na klíčové oblasti plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje, jakými jsou biologická rozmanitost a využívání půdy, nakládání s odpady, vodohospodářství či znečištění ovzduší⁽²⁸⁾. VR se domnívá, že by to usnadnilo provádění environmentální politiky EU pomocí inovativní metody víceúrovňové správy, která namísto spoléhání se na prosté vymáhání práva EU podporuje aktivní úsilí místních a regionálních orgánů o jeho uplatňování;

43. lituje, že ve sdělení není zmínka o ceně Evropské zelené město, již uděluje Evropská komise a již VR podporuje jako důležitý způsob zviditelnění měst, která jdou příkladem na poli inovací v uplatňování environmentálního práva EU, a sdílení jejich zkušeností s jinými městy. VR v této souvislosti opět zdůrazňuje svá doporučení z roku 2010 k dalšímu rozvoji této ceny⁽²⁹⁾;

44. zdůrazňuje, že jedna úroveň správy nemůže sama vyřešit environmentální problémy a změnu klimatu ani provádět politiku EU. Je třeba zaujmout víceúrovňový přístup, v němž každá úroveň správy (evropská, celostátní, regionální a místní)

převzme svůj díl odpovědnosti a přijme opatření, jež mohou a musí být příslušnou úrovní přijata. Výbor je zastáncem vytvoření meziúrovňových týmů v členských státech pro společnou přípravu vnitrostátních prováděcích plánů experty z jednotlivých úrovní správy⁽³⁰⁾;

E. Subsidiarita, proporcionalita a lepší právní předpisy

45. připomíná, že environmentální politika je oblastí sdílených pravomocí EU a členských států, a proto se na ni vztahuje zásada subsidiarity;

46. poukazuje na to, že Komise neposuzuje slučitelnost různých možností uvedených ve sdělení se zásadou subsidiarity. Domnívá se, že možnosti uvedené ve sdělení jsou v této fázi určeny k diskusi a úvahám, a nejsou tedy dostatečně rozvedeny, aby VR mohl zaujmout konečný postoj, který bude velmi záviset na tom, zda (a jak) se Komise rozhodne dále se některými z nich zabývat;

47. s touto výhradou bere na vědomí příspěvky své Síť pro monitorování subsidiarity, v nichž se obecně uvádí, že možnosti popsané ve sdělení pravděpodobně nebudou po svém plném rozvedení výrazně porušovat subsidiaritu⁽³¹⁾;

48. poukazuje však na to, že i přes podporu modernizace stávajícího rámce pro inspekce bude Síť pro monitorování subsidiarity možná klást určitý odpor tomu, aby se stal závazným a aby se zřídil inspekční orgán EU. Podobně budou členové této sítě i přes podporu kritérií pro vyřizování stížností v členských státech pravděpodobně preferovat to, aby byla nezávaznými doporučeními. Zdá se, že souhlasí s tím, aby EU stanovila podmínky účinného a skutečného přístupu k vnitrostátním soudům v otázkách environmentálního práva EU.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²⁸⁾ CdR 140/2011 fin, CdR 164/2010 fin, COM(2011) 571 final.

⁽²⁹⁾ CdR 164/2010 fin.

⁽³⁰⁾ Výbor doporučil vytvoření těchto týmů ve stanovisku CdR 164/2010 fin.

⁽³¹⁾ Výsledky jsou k dispozici na: <http://extranet.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>

Stanovisko Výboru regionů Provádění tematické strategie pro ochranu půdy

(2013/C 17/08)

VÝBOR REGIONŮ

- bere v úvahu, že půdní druhy, hospodaření s půdou a klima se v evropských regionech výrazně liší, proto jsou zapotřebí specifické pokyny pro hospodaření a strategie ochrany, aby se zaručilo, že ochrana půdy bude úměrná, bude vycházet z regionálních priorit, ale bude ji zastřešovat společný rámec k zaručení toho, aby se rovněž plnily politiky EU;
- poukazuje na to, že je naléhavě třeba řešit rizika a ohrožení, zejména v souvislosti se změnou klimatu;
- zdůrazňuje, že změna klimatu může mít řadu dopadů na půdu, zejména v důsledku změn ve vlhkosti půdy, její teploty a také v chodu srážek, jejichž výsledkem může být degradace půdy, včetně ztráty organické hmoty a zvýšení eroze, utužování a povrchového odtoku srážkové vody;
- zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mohou sehrát důležitou úlohu v monitorování degradace půdy a přispět k vytváření soupisu kontaminovaných lokalit;
- domnívá se, že v politice ochrany půdy je třeba správně vyvážit opatření na evropské úrovni se zásadou subsidiarity a zásadou lepší regulace, aby se předešlo zbytečné dodatečné administrativní zátěži a neúměrným nákladům. Předpisy EU v oblasti ochrany půdy musí být tedy koncipovány tak, aby se vztahovaly pouze na případy, kdy je zásah nutný;
- je toho názoru, že nedostatky opatření na ochranu půd lze v EU nejlépe odstranit společně prostřednictvím obecného rámce a společných zásad, které budou muset přijmout všechny státy. Rámcová směrnice o ochraně půdy by tedy byla podpořena, je však důležité, aby politika nebyla zbytečně nařizující, k čemuž patří kvantitativní ustanovení a mezní hodnoty.

Zpravodaj	pan Corrie McCHORD (UK/SES), člen rady města Stirling
Odkaz	zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Provádění tematické strategie pro ochranu půdy a probíhající činnosti COM(2012) 46 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

A. *Obecné připomínky*

1. Zpráva Komise přináší přehled o provádění tematické strategie pro ochranu půdy od jejího přijetí v září roku 2006 a rovněž posuzuje současné trendy degradace půdy a budoucí výzvy při zajišťování její ochrany.

2. Ve strategii byly stanoveny čtyři klíčové pilíře jejího provádění: zvyšování povědomí, výzkum, integrace a právní předpisy. Nedílnou součástí strategie byl návrh rámcové směrnice o ochraně půdy (COM(2006) 232 final), který se zabýval třemi tematickými oblastmi: preventivními opatřeními, zjištěním problému a operačními opatřeními.

3. VR již vydal tato stanoviska týkající se ochrany půdy:

— Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 (zpravodaj: pan Michel Lebrun, CdR 140/2011 fin);

— Úloha místních a regionálních orgánů v budoucí politice životního prostředí (zpravodajka: paní Paula Baker, CdR 164/2010 fin);

— Tematická strategie pro ochranu půdy (zpravodaj: pan Cor Lamers, CdR 321/2006 fin);

— Směrem k tematické strategii pro ochranu půdy (zpravodaj: pan Corrie McChord, CdR 190/2002 fin).

4. Půda je neodmyslitelnou součástí našich environmentálních, sociálních a ekonomických systémů. Mezi environmentální služby, jež zajišťuje, patří mj. podpora produkce potravin, regulace kvality a objemu průtoku vody, zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se jí a regulace biologické rozmanitosti. Zaručení toho, že půdy budou v dobrém stavu, aby mohly zajišťovat své základní funkce, má zásadní význam pro udržitelnost životního prostředí a hospodářství v Evropě.

5. V roce 2012 vydaly Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) a Společné výzkumné středisko (JRC) Evropské komise důležitou zprávu o stavu půdy v Evropě, v níž zdůraznily závažnost deseti zásadních ohrožení půdy v Evropě, jimiž jsou: úbytek organické hmoty, eroze, utužování, zakrytí, zasolování, okyselování, biologická rozmanitost, desertifikace (v jižní Evropě), sesuvy a kontaminace. Zpráva rovněž pojednává o vyhlídkách v oblasti půdního uhlíku a světového klimatu, eroze, zadržování vody, okyselování a biopaliv. Ve zprávě je uvedeno, že degradace půdy v EU přetrvává a v některých částech Evropy se zhoršuje. Zpráva ukazuje, že stávající unijní, vnitrostátní a regionální politiky a právní předpisy nejsou k plné ochraně půd dostačující.

6. Minerální a organické půdní druhy, hospodaření s půdou a klima se v evropských regionech výrazně liší, proto jsou zapotřebí specifické pokyny pro hospodaření a strategie ochrany, aby se zaručilo, že ochrana půdy bude úměrná, bude vycházet z regionálních priorit, ale bude ji zastřešovat společný rámec k zaručení toho, aby se rovněž plnily politiky EU.

7. Místní a regionální orgány hrají v ochraně evropských půd významnou úlohu. Mají mj. odpovědnost za to, aby právní předpisy v oblasti územního plánování splňovaly cíl ochrany půdy a byly řádně uplatňovány, jelikož jsou orgány plánujícími využívání půdy a pověřenými udělováním stavebního povolení a povolení k obhospodařování půdy. Tyto orgány mohou mít rovněž pravomoci k zamezení rozšiřování měst a zakrývání půdy, ke stimulaci regenerace degradovaných či opuštěných městských obytných či průmyslových oblastí (brownfieldů) a k ochraně a podpoře zelených ploch (greenfieldů).

8. VR je zastáncem toho, aby veškerá budoucí evropská opatření týkající se půdy vycházela z přístupu, který bude dostatečně flexibilní, aby bylo možné zohlednit rozdílné podmínky států a regionů. Společný rámec EU pro ochranu půdy pomůže zaručit, že závazky, které subjekty hospodařící s půdou přijmou v oblasti ochrany půdy, budou v členských státech podobné, čímž se sníží možnost narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

B. *Současné a nadcházející výzvy*

9. Komise v oddíle 4 zprávy posuzuje současné a nadcházející výzvy. VR souhlasí s analýzou Komise, podle níž degradace půdy v posledním desetiletí vzrostla jak v EU, tak na celém světě, a rovněž s tvrzením, že tento trend bude pravděpodobně pokračovat, pokud se nebudou efektivně řešit otázky využívání půdy a hospodaření s ní, organické hmoty a uhlíku a účinnějšího využívání zdrojů.

10. Je jasné, že předpokládaný růst světové populace, rostoucí spotřeba masa a mléčných výrobků a vzrůstající používání biomasy k výrobě energie povedou spolu se zmírňováním změny klimatu a přízpusobováním se jí, ohrožením desertifikací a záborem půdy ke zvýšenému soupeření o půdu a vodní zdroje a k riziku jejich degradace.

11. Je naléhavě třeba řešit rizika a ohrožení, zejména v souvislosti se změnou klimatu. Na emise oxidu uhličitého (CO₂) a oxidu dusného (N₂O) z půdy má obzvláště vysoký vliv zemědělství. Půda EU obsahuje více než 70 miliard tun organického uhlíku, což odpovídá téměř padesátinásobku našich ročních emisí skleníkových plynů. Zvláště vážným problémem je ztráta půdní organické hmoty a tedy vyšší emise CO₂, neboť přispívají ke změně klimatu. Existují důkazy⁽¹⁾, že organická hmota ubývá ve Spojeném království, Francii, Belgii a Rakousku. Ztráta půdní organické hmoty má jednak negativní vliv na kvalitu půdy a může také vést k emisím uhlíku do atmosféry, a mít tak negativní dopad na cíle EU v oblasti snížení emisí oxidu uhličitého.

12. Změna klimatu může mít řadu dopadů na půdu, zejména v důsledku změn ve vlhkosti půdy, její teploty a také v chodu srážek, jejichž výsledkem může být degradace půdy, včetně ztráty organické hmoty a zvýšení eroze, utužování a povrchového odtoku srážkové vody. V současnosti neexistuje ochrana půdního uhlíku prostřednictvím systémů hospodaření s půdou ve všech evropských zemích.

13. Objevují se výzvy k podniknutí naléhavých opatření na obnovu poškozených rašelinišť za účelem zastavení ztráty uhlíku a k obnově četných ekosystémových služeb zdravých rašelinišť. Rašeliniště sice zauímají pouze 2 % obdělávané půdy v EU, jejich podíl na emisích CO₂ z tohoto sektoru

⁽¹⁾ Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) a Společné výzkumné středisko (JRC) Evropské komise (2012): State of Soil in Europe. http://ec.europa.eu/dgs/jrc/downloads/jrc_reference_report_2012_02_soil.pdf

však dosahuje 50%. V posledních letech rovněž vrostly obavy v souvislosti s dopadem využití rašelinišť k dodávkám komerční rašeliny pro zahradnické účely.

14. Udržení zásob půdního uhlíku (a minimalizace emisí oxidu dusného) významně přispěje ke snížení emisí skleníkových plynů a zmírnění změny klimatu. Projekt Komise⁽²⁾ nazvaný Udržitelné zemědělství a ochrana půdy (SoCo) poskytl užitečný soubor případových studií a doporučení.

15. Zásadní význam má účinné využívání zdrojů. Zemědělství je ve velké míře závislé na úrodnosti půdy, v prvé řadě na dostupnosti živin. Většina fosforečných hnojiv používaných v EU se dováží. EU rovněž každoročně produkuje velké objemy chlévské mrvy, biologického odpadu a kalů z čistíren odpadních vod. Cesta k vyřešení zabezpečení zásobování živinami, zlepšení půdních podmínek a omezení znečištění potenciálně toxickými prvky spočívá v zajištění náležitého sběru, zpracování a využití tohoto materiálu. VR doporučuje, aby se přezkoumala směrnice o kalech, aby regulovala rovněž používání dalších organických látek používaných na půdě, které v současné době nereguluje.

16. Stávající trendy záboru půdy (zakrývání půdy) jsou v EU vysoce neudržitelné a to je závažnou příčinou degradace půdy v EU. Zakrývání půdy má často vliv na úrodnou zemědělskou půdu, ohrožuje biologickou rozmanitost, zvyšuje riziko povodní a nedostatku vody a přispívá ke globálnímu oteplování. Komise v dubnu 2012 zveřejnila příručku⁽³⁾ osvědčených postupů v oblasti omezování, zmírňování nebo kompenzace zakrývání půdy. VR důrazně doporučuje tuto příručku používat.

17. Negativní vliv na půdy může mít i atmosférická depozice okyselujících látek, neboť způsobuje okyselování a nitrifikaci. Za hlavní okyselující chemické látky jsou v současnosti označovány oxidu dusíku a amoniak, naproti tomu emise oxidu siřičitého v posledních letech v důsledku regulace celkově poklesly. Pro snížení rozlohy půdy, jejíž kyselost přesahuje hranice únosnosti, bude zásadně důležité zaručit, aby emise okyselujících látek v Evropě i nadále klesaly.

C. *Probíhající činnosti Evropské komise*

18. Komise popisuje v oddíle 5 zprávy pět probíhajících činností a Výbor k nim vyslovuje tyto připomínky:

⁽²⁾ Viz <http://eu-soils.jrc.ec.europa.eu/projects/SOCO/>

⁽³⁾ Report on best practices for limiting soil sealing and mitigating its effects (duben 2011).

Zvyšování povědomí

19. Je velmi důležité zvyšovat povědomí o tematické strategii pro ochranu půdy a potřebě chránit půdu v EU. Subjekty hospodařící s půdou musí být plně seznámeny s udržitelnými postupy hospodaření s půdou, které zachovávají ekosystémové služby, jež poskytuje půda. VR proto kladně hodnotí práci, již Komise provedla v oblasti zvyšování povědomí ohledně půdy od roku 2006. Sem patří i její atlasy evropských půd⁽⁴⁾ a biologické rozmanitosti půd⁽⁵⁾ a významné konference o půdě. VR rovněž chválí práci Komise na založení pracovní skupiny zaměřené na zvyšování povědomí a osvěty v rámci sítě Evropského úřadu pro půdu (ESBN).

20. Zvyšování povědomí subjektů hospodařících s půdou a dalších zúčastněných stran a taktéž výchova a vzdělávání veřejnosti v oblasti významu půd bude hrát klíčovou úlohu v podpoře jejich udržitelného využívání. Požadované úrovně ochrany půdy se však nedosáhne pouhým zvyšováním povědomí, ale bude spíše zapotřebí kombinace opatření, při níž by opatření na podporu vzdělávání a ekonomiky měla být stejně důležitá jako opatření regulační. Využívání osvěty k lepšímu používání udržitelných postupů hospodaření s půdou bude mít i nadále důležitou úlohu ve snižování degradace půdy. VR proto vyzývá místní a regionální orgány, aby na tomto poli jednaly jako velvyslanci, a jako jeden možný příklad hodný následování uvádí alianci European Land and Soil Alliance (ELSA e.V.).

Výzkum

21. Výzkum má zásadní význam pro lepší pochopení priorit v ochraně půdy a pro zaručení toho, že utváření politiky se bude i nadále opírat o spolehlivý vědecký základ. VR proto s potěšením vítá práci, již Komise vykonala od roku 2006, když financovala okolo 25 výzkumných projektů⁽⁶⁾ věnovaných otázkám půdy, např. ENVASSO, RAMSOIL a SOILSERVICE. Bude důležité zaručit, aby poznatky získané prostřednictvím těchto výzkumných projektů byly i nadále náležitě předávány konečným uživatelům tohoto výzkumu a nakonec i subjektům hospodařícím s půdou. V současných poznacích jsou mezery, které je třeba zaplnit poskytnutím dalších údajů pocházejících z výzkumu půdy a jejího monitorování, nicméně tyto údaje je třeba poskytovat s přiměřenými náklady a cestou vzájemných výměn mezi všemi zúčastněnými stranami. Kriticky důležité je stanovení metod posuzování, opatření na zmírňování a minimálních požadavků na harmonizaci postupů monitorování půdy.

22. VR poznamenává, že Komise pokračuje ve financování výzkumu, a to zejména v oblasti sesuvů půdy, zakrývání půdy, funkcí půdy, cyklů uhlíku a dusíku v půdě (se zaměřením na obnovu rašelinišť), úrodnosti půdy a recyklace živin v zemědělství. VR souhlasí, že veškerý tento výzkum je potřebný,

a domnívá se, že bude rovněž vyžadovat odpovídající výměnu poznatků mezi zúčastněnými stranami.

23. VR vyzývá k vypracování aktualizovaného přehledu o rozsahu znečištění půdy v EU a o způsobech řešení této problematiky v členských státech. Pozornost by se při tom měla zaměřit zejména na souvislost mezi znečištěním půdy a podzemní vody, protože podzemní voda má v mnoha zemích značný význam pro získávání pitné vody.

Monitorování

24. Environmentální normy ochrany hlavních půdních procesů a funkcí v současnosti neexistují a Evropa nemá zastřešující systém monitorování půdy. Je tedy nutné řešit otázky jako nedostatek systematických celoevropských dat o půdě, zjišťování již dostupných informací, určování mezer a předkládání doporučení pro budoucí monitorování půdy. VR souhlasí, že je potřeba půdu lépe monitorovat, např. aby se podpořily vhodné regionální přístupy k ochraně půdy. Je potřeba zlepšit přístup evropských, národních a regionálních tvůrců politik a rozhodnutí k náležitým údajům a informacím o půdě v patřičném rozsahu. V Evropě jako celku navíc neexistuje adekvátní síť míst pro dlouhodobé monitorování půd, s jehož využitím by se zkoumaly otázky, jako je zejména interakce mezi půdou a změnou klimatu. VR proto vítá pokračování činnosti Evropského datového půdního centra (ESDAC).

25. Ačkoliv strategie probíhá již šestý rok, EU stále chybí určitým způsobem systematizované či harmonizované systémy monitorování půdy v Evropě a metody výzkumu se různí. Způsoby ochrany půdy a kvalita půdy se v EU velmi liší; navržená rámcová směrnice o ochraně půdy se snažila to řešit. VR v této souvislosti vítá výzkumné projekty, např. LUCAS, jejichž cílem je dodat ESDAC data. VR podporuje návrhy Komise na konsolidaci harmonizovaného monitorování půdy opakovaním jejích průzkumů půdy a testováním nových technologií dálkového snímání.

26. Místní a regionální orgány mohou sehrát důležitou úlohu v monitorování degradace půdy a přispět k vytváření soupisu kontaminovaných lokalit. Cílená a účinná politika ochrany půdy by měla být založena na znalostech pravděpodobných míst výskytu degradace.

27. Monitorování kvality půdy probíhá v členských státech mnoha odlišnými způsoby. Komise navrhla monitorovací aktivity harmonizovat, aby získala jasnější přehled stavu evropských půd. JRC již shromáždilo značný objem dat, mohlo by se však

⁽⁴⁾ Viz http://eusoiils.jrc.ec.europa.eu/projects/soil_atlas/index.html

⁽⁵⁾ European Atlas of Soil Biodiversity.

⁽⁶⁾ JRC Soil Projects.

učinit víc, pokud by byly k dispozici jasné a srovnatelné zprávy členských států. Harmonizované monitorování by se mělo provádět v součinnosti s rozhodnutím o mechanismu monitorování, jehož revize právě probíhá.

Začleňování

28. VR vítá aktivní spolupráci Komise s členskými státy na přípravě opatření týkajících se půdy, včetně opatření plánu Evropa účinněji využívající zdroje, společné zemědělské politiky (SZP) a regionální politiky. Všudypřítomná povaha půd znamená, že návrhy Komise v oblasti ochrany půd bude třeba začlenit do řady politických iniciativ a prováděcích mechanismů (jako je např. rámcová směrnice o vodě, směrnice o dusičnanech, směrnice o povodních, směrnice o kalech, směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích v rámci zachování biologické rozmanitosti, směrnice o environmentálním přezkumu plánů, programů a projektů, nařízení o rozvoji venkova a SZP).

29. VR žádá Evropskou komisi, aby stanovila tematickou strategii pro ochranu půdy ve formě společného akčního plánu, aby členskými státy a místními a regionálními orgány usnadnila provádění politiky na ochranu půdy a uplatňování evropských předpisů. V současné době se návrhy a opatření týkající se ochrany půdy vyskytují v mnoha různých návrzích EU. Tematická strategie pro ochranu půdy by mohla poskytnout jednotný přehled stávajících a nových opatření. Bylo by možné v ní podrobně uvést:

— jaké problémy v oblasti půdy jsou řešeny prostřednictvím odvětvových environmentálních předpisů a jaké problémy přetrvávají;

— jaké existují možnosti pro vyřešení přetrvávajících problémů prostřednictvím přizpůsobení odvětvových environmentálních předpisů;

— přehled projektů v oblasti půdy financovaných z fondů EU. VR žádá Evropskou komisi, aby projekty na ochranu půdy zahrnula do fondů EU.

30. Je třeba uvítat navrženou ekologizaci SZP. Je zapotřebí reformy, z níž vzejdou opatření, která učiní SZP atraktivnější pro místní a regionální řešení problémů, jako je ochrana půdy. To zahrnuje zvážení využití fondů EU pro rozvoj venkova k vytvoření dohod o rozvoji venkova určených k financování subjektů hospodařících s půdou za účelem ochrany půdy,

obnovy rašelinišť, tvorby mokřadů, přeměny orné půdy na pastviny, prevence půdní eroze a ochrany půdní organické hmoty. VR proto důrazně podporuje komentář Komise ohledně rozšíření záběru opatření zaměřených na zlepšení kvality půdy a rozšíření ploch, jichž se tato opatření týkají, a to prostřednictvím fondů pro rozvoj venkova.

31. Zpráva EEA a JRC z roku 2012 poukazuje na to, že stávající požadavky SZP na dobrý zemědělský a ekologický stav (DZES) zatím nejsou plně dostačující pro účely ochrany půdy. Současné návrhy v oblasti ekologizace SZP tedy musí být lépe orientovány na zlepšení výsledků v oblasti ochrany půdy, aniž by se zvýšila administrativní zátěž pro orgány členských států. Sem patří posouzení toho, zda lze opatření DZES rozpracovat, aby se ochrana půdy zlepšila.

32. Je třeba si rovněž uvědomit, že se opatření SZP týkají pouze zemědělské půdy, na niž zemědělské podniky dostávají platby. VR podporuje návrhy Komise přistoupit v souvislostech obecné reformy SZP k dalšímu ujasnění a upřesnění standardů v oblasti půdy. VR zejména vítá stávající návrh nového DZES, který je věnovaný ochraně organické hmoty, jehož součástí je zákaz pálení strnišť a zákaz první orby mokřadů a půdy s vysokým obsahem uhlíku.

33. VR podporuje probíhající práci Komise na lepším začleňování ochrany půdy do jiných příslušných oblastí politiky. Ta zahrnuje rozvoj evropského inovačního partnerství v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti se zvláštním zaměřením na hospodaření s půdou, plán na zachování vodních zdrojů v Evropě a provádění politiky soudržnosti.

34. Existuje jasná vazba mezi hospodařením s půdou a difúzním znečištěním a tato otázka je důležitá a naléhavá ve vztahu ke kvalitě vody v Evropě. Kvalitu vody ohrožuje půdní eroze a uvolňování pesticidů a živin ze zemědělské půdy. Směrnice 91/676/EHS o dusičnanech, směrnice 2006/118/ES o podzemní vodě ani rámcová směrnice o vodě ani přes závažnost difúzního znečištění přímo nevyžadují legislativu specificky zaměřenou na půdu. Vyčištění již kontaminované podzemní vody může trvat několik set let, a VR proto žádá, aby byla zavedena náležitá opatření pro boj proti degradaci půdy a ohrožení podzemní vody a dalších vodních toků difúzním znečištěním.

35. Prevence degradace půdy by měla zůstat prioritou, současný stav některých evropských půd však bude vyžadovat přijetí opatření na sanaci půdy. VR vítá návrh Komise, aby Fond soudržnosti a Evropský fond pro regionální rozvoj v příštím programovém období 2014–2020 nadále podporovaly regeneraci starých průmyslových areálů (brownfieldů). Místní a regionální orgány by měly mít i nadále na paměti, že pro způsobilé regiony, které chtějí řešit degradaci půdy, je k dispozici velký objem prostředků z Fondu soudržnosti.

36. VR žádá Evropskou komisi o vytvoření dalších možností pro projekty v oblasti půdy v rámci podpůrného programu LIFE+. V nadcházejícím programovém období lze financování nastavit na širším základě. Podle stávajících kritérií musí být projekty, které spadají do oblasti „politika a správa v oblasti životního prostředí“, vzorové nebo inovační. Při řešení problémů spojených s půdou však v mnoha případech není třeba ani tolik inovace, jako spíše opakování činností či pokračování již zahájených činností.

Právní předpisy

37. VR vítá návrh Komise na provedení revize směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí, což poskytne příležitost k lepšímu začleňování problematiky půdy v raném stádiu plánování projektů. Bude důležité, aby Komise zvážila, jakými způsoby motivovat ke snižování emisí uhlíku a zachování organické hmoty v půdě při začlenění využívání půdy, změn při využívání půdy a lesnictví (LULUCF) do závazku EU na rok 2020 v oblasti změny klimatu.

Mezinárodní úroveň

38. Poškození půdy může mít přeshraniční důsledky (např. difúzní znečišťující látky ve formě emisí skleníkových plynů, erodované sedimenty, ztráta půdního uhlíku či šíření kontaminace za hranice). Půdy v Evropě jsou významným úložištěm, ale také potenciálním zdrojem skleníkových plynů, včetně emisí N₂O.

39. VR vítá konstruktivní snahy Komise na konferenci Rio+20 a zahrnutí obav souvisejících s degradací půdy do závěrečného dokumentu (7) a vyzývá Komisi, aby ponechala politiku ochrany půdy mezi svými prioritami na mezinárodních konferencích, např. schůzích UNFCCC a dalších příslušných fórech, včetně úmluvy o biologické rozmanitosti. VR je rovněž potěšen tím, že Komise a Úmluva OSN o boji proti desertifikaci (UNCCD) aktivně podporují iniciativu v oblasti ekonomických aspektů degradace půdy s cílem vypracovat motivační podněty k investování do politik udržitelného hospodaření s půdou. VR

dále vítá, že se Komise bude na mezinárodní úrovni zasazovat o podporu vzniku mezivládního panelu k problematice půdy.

D. Subsidiarita, proporcionalita a lepší právní předpisy

40. Komise se ve zprávě nezabývá otázkami subsidiarity a proporcionality jako takovými, neboť je to zpráva o provádění tematické strategie pro ochranu půdy. Nepřímo však odkazuje na případné právní předpisy EU pro ochranu půdy, v souvislosti s nimiž by tyto otázky vyvstaly.

41. Členské státy, které v roce 2006 protestovaly proti návrhu rámcové směrnice a v roce 2010 zablokovaly přijetí právního předpisu v Radě, uvádějí jako argument subsidiaritu. Problémem je to, že některé členské státy již mají pokročilou legislativu v oblasti ochrany půd, jiné však nemají žádný právní rámec nebo mají rámec, který je mnohem méně rozvinutý. VR vyzývá členské státy, aby přijaly opatření na vnitrostátní úrovni, a bezprostředně žádá, aby:

- členské státy, které již politiku na ochranu půdy provádějí, tuto politiku v případě potřeby rozšířily;
- členské státy s rozvinutou politikou na ochranu půdy fungovaly jako most pro členské státy, které takovou politiku nemají, a sdílely s nimi své odborné poznatky. VR žádá Evropskou komisi, aby tento proces sledovala;
- členské státy, které politiku na ochranu půdy dosud nemají, tuto politiku v očekávání dalšího vývoje na evropské úrovni v dohledné době zavedly.

VR podporuje opatření Komise, jež členskými státem umožňují stanovit si v rámci své oblasti působnosti odpovídající předpisy o ochraně půdy a uplatňovat je.

42. Degradace půdy, včetně uvolňování skleníkových plynů, kontaminace, utužování, difúzního znečištění a zakrývání, může mít přeshraniční důsledky, a vyžaduje tedy (přínejméně) koordinaci politiky na evropské úrovni. Jako příklad lze uvést utuženou či degradovanou půdu, která není schopná absorbovat dešťovou vodu, což může způsobit povodně v sousedních zemích. V důsledku znečištění půdy rovněž dochází ke znečištění vody a její eutrofizaci, které nejsou omezeny státními hranicemi. Sedimenty unášené vodou při půdní erozi v jedné zemi mohou zatarasit přehrady nebo poškodit infrastrukturu, např.

(7) <http://www.unccd2012.org/thefuturewewant.html>

přístavy, v jiných zemích. Kontaminovaná půda může znečistit podzemní vodu v sousední zemi. Evropské právní předpisy jsou tudíž považovány za způsob, jak ochránit uživatele půdy v určité zemi před škodlivými důsledky postupů v jiné zemi, za které nejsou odpovědní⁽⁸⁾. V případě přeshraničních důsledků představují hlavní způsob řešení tohoto problému iniciativy v oblasti spolupráce mezi místními a regionálními orgány.

43. Vzhledem k tomu, že škodlivé důsledky pro půdu lze v Evropě pozorovat i šest let po zveřejnění tematické strategie na ochranu půdy, je těžké si představit, jak by mohla revidovaná tematická strategie bez rámcové směrnice o ochraně půdy stačit k dosažení vysoké úrovně ochrany půdy ve všech členských státech EU a k překonání výše uvedených problémů. Komise a členské státy musí vynaložit větší úsilí o zajištění ochrany půdy.

44. K zajištění proporcionality je nutné, aby byl v budoucí legislativě EU v oblasti ochrany půdy členských státům ponechán dostatečný prostor, aby si určily nejvhodnější opatření na nejvhodnější geografické a správní úrovni. To by bylo zásadně důležité pro zajištění toho, aby byla náležitě zohledněna regionální a místní specifika, pokud jde o rozmanitost půdy, způsoby využívání půdy, místní klimatické podmínky a sociálně-ekonomické aspekty.

E. Závěry

45. VR chválí práci Komise na provádění tematické strategie pro ochranu půdy. Půdy v Evropě mají zásadní úlohu pro naše živobytí a potřebují ochranu. Význam půdy jako neobnovitelného zdroje, který má zásadní funkci pro udržitelné životní prostředí, by měl být uznán v zastřešující politice a opatřeních na ochranu půdy.

46. Mezi důvody pro ochranu půdy patří:

— zajištění dodávek bezpečných a kvalitních potravin dnes i v budoucnu;

— snadnější zachování čistoty povrchových a podzemních vod;

— ukládání uhlíku, snižování emisí skleníkových plynů a přizpůsobování se změně klimatu;

— přínos k přirozené regulaci a zmírnění dopadů povodní a jiných přírodních katastrof;

— zachování biologické rozmanitosti a ochrana jejich složek;

— zachování zdravých rekreačních oblastí;

— zachování zeměpisné rozmanitosti a kulturního a archeologického dědictví.

47. Ve všech evropských zemích se může objevit celá řada problémů souvisejících s půdou, které mohou mít vážné, nevratné a nákladné důsledky. Je to způsobeno zejména kontaminací půdy, sesuvy půdy, ztrátou organické hmoty, erozí, zasolováním, desertifikací a zakrýváním. Vzhledem k velmi důležitým funkcím a ekosystémovým statkům, které půdy poskytují evropské ekonomice, společnosti a životnímu prostředí, je na úrovni EU zapotřebí dalších postupů a další regulace v oblasti ochrany půd a na úrovni členských států vnitrostátních opatření a také předpisů, pokud již nebyly přijaty. Náklady na regulační opatření by se měly porovnat s náklady v případě nečinnosti, které nepřímo vznikají v důsledku změny klimatu, znečištění vody, regulace povodní, veřejného zdraví atp. Komise v roce 2006 odhadla celkové náklady spojené s degradací půdy v EU-25 na 38 miliard eur ročně.

48. Kvalita půdy má úzkou spojitost s dalšími environmentálními prvky s významem pro EU (jako je např. ovzduší, kvalita vody, riziko povodní, biologická rozmanitost, změna klimatu, obnovitelné zdroje energie atp.). V budoucí politice ochrany půdy je třeba zohlednit vazby na další environmentální cíle EU (např. rámcové směrnice o vodě). Mnoho stávajících ustanovení EU obsahuje některé prvky ochrany půdy, ačkoliv neexistuje žádná specifická zastřešující legislativa v této oblasti. Existující ustanovení jsou obecně omezena na specifické využití půdy nebo hospodaření s ní a netýkají se celé půdní pokrývky.

49. Místní a regionální orgány musí posoudit zábor půdy na svém území a zvážit, co lze učinit v případě, že trendy nebudou udržitelné. Tuto činnost lze podpořit využitím pokynů Komise k zakrýváním a rovněž trvalým prováděním čtyř pilířů tematické strategie pro ochranu půdy. Místní a regionální orgány by měly k této strategii i nadále aktivně přispívat, např. podporou tvorby místních kodexů jednání v oblasti ochrany půdy.

⁽⁸⁾ European Environmental Bureau (EEB) (2011). Soil: Worth Standing your ground for. Arguments for the Soil Framework Directive.

50. Nedostatky opatření na ochranu půd lze v EU nejlépe odstranit společně prostřednictvím obecného rámce a společných zásad, které budou muset přijmout všechny státy. Rámcová směrnice o ochraně půdy by tedy byla podpořena, je však důležité, aby politika nebyla zbytečně nařizující, k čemuž patří kvantitativní ustanovení a mezní hodnoty. Zvláště důležitá je zásada subsidiarity, neboť půdy se v evropských regionech výrazně liší. Strategie pro ochranu půdy by tedy měly být založené na míře rizika, podmíněné situací a přiměřené a měly by zohledňovat podmínky daného regionu. K zajištění ochrany půdy je třeba přijmout cílená opatření. Politika ochrany půdy se provádí v první řadě na místní a regionální

úrovni, takže příslušná právní úprava musí být přednostně přijata na této úrovni. Potřebujeme půdu lépe monitorovat, aby se usnadnil rozvoj, podpora a hodnocení regionálních přístupů k ochraně půdy.

51. V politice ochrany půdy je třeba správně vyvážit opatření na evropské úrovni se zásadou subsidiarity a zásadou lepší regulace, aby se předešlo zbytečné dodatečné administrativní zátěži a neúměrným nákladům. Předpisy EU v oblasti ochrany půdy musí být tedy koncipovány tak, aby se vztahovaly pouze na případy, kdy je zásah nutný.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Inovace pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu

(2013/C 17/09)

VÝBOR REGIONŮ poznamenává, že

- vědy o živé přírodě a biotechnologie významně přispívají k hlavním cílům politiky EU v oblasti zdraví, udržitelného a hospodářského rozvoje a tvorby pracovních míst;
- přechod k biohospodářství je nutnou podmínkou k tomu, aby Evropa zaujala vedoucí postavení v globálním biohospodářství, zejména pokud jde o inovace a konkurenceschopnost;
- biohospodářství je společně s oblastmi zajišťování potravin a udržitelného zemědělství zařazeno mezi „společenské výzvy“ v programu Horizont 2020 s Komisí navrhovaným rozpočtem 4,5 miliardy eur, což VR vítá;
- potrvá alespoň 25 let, než bude biohospodářství schopné konkurovat hospodářství založenému na fosilních palivech, a že to vyžaduje dlouhodobé investice (do V&V), strategie (po roce 2020) a spolupráci všech zainteresovaných stran v hodnotovém řetězci se záměrem dosáhnout prostřednictvím spolupráce přenosu znalostí;
- biohospodářství poskytne nové obchodní a inovační příležitosti pro evropský hodnotový řetězec včetně odvětví zemědělství;
- nástroje politiky územního plánování jsou významné pro zachování ploch využívaných v zemědělství a lesnictví;
- akční plán navržený Komisí však nezahrnuje žádná opatření na zvýšení účinnosti přírodních zdrojů.

Zpravodaj	Rogier VAN DER SANDE (NL/ALDE), člen výkonné rady provincie Jižní Holandsko
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Inovace pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu COM(2012) 60 final

1. VÝBOR REGIONŮ

Klíčová sdělení

1. vítá příslušné sdělení Evropské komise (dále jen „Komise“), v němž se navrhuje přejít k většímu a udržitelnějšímu využívání obnovitelných zdrojů a vyzývá k přechodu od společnosti založené na fosilních palivech k biologicky zaměřené společnosti s podporou ze strany výzkumu a inovací;

2. souhlasí s postojem Komise, že biohospodářství je klíčovým prvkem pro inteligentní a zelený růst a že přispívá k plnění cílů strategie Evropa 2020 a stěžejních iniciativ týkajících se Unie inovací a Evropy účinněji využívající zdroje; znovu opakuje, že vědy o živé přírodě a biotechnologie významně přispívají k hlavním cílům politiky EU v oblasti zdraví, udržitelného a hospodářského rozvoje a tvorby pracovních míst⁽¹⁾;

3. uznává, že tento přechod je nutnou podmínkou k tomu, aby Evropa zaujala vedoucí postavení v globálním biohospodářství, zejména pokud jde o inovace a konkurenceschopnost; zdůrazňuje, že biohospodářství nabízí velké možnosti k tvorbě pracovních míst nejen v zemědělských odvětvích; konstatuje, že světové přírodní zdroje se ztenčují a že chce-li si Evropa v biohospodářství zachovat konkurenceschopnost, bude muset jednat rychleji, neboť jiné země po celém světě zavádějí obdobné strategie a aktivně pobízejí tržní iniciativy (např. Čína, USA); domnívá se, že Evropa potřebuje silnou evropskou reakci založenou na inovacích na podporu biohospodářství;

4. domnívá se, že v akčním plánu stanoveném ve sdělení chybějí konkrétní opatření a nástroje k překonání možných překážek či rizik spojených s přechodem k biologicky orientovanému hospodářství; zvláštní pozornost si zasluhuje překrytí neslučitelných nařízení a dostupnosti rizikového kapitálu;

5. vítá skutečnost, že biohospodářství je společně s oblastmi zajišťování potravin a udržitelného zemědělství zařazeno mezi „společenské výzvy“ v programu Horizont 2020⁽²⁾ s Komisí navrhovaným rozpočtem 4,5 miliardy eur, což skýtá příležitosti

k inovativnímu přístupu k řešení otázek zajišťování potravin, nedostatku přírodních zdrojů, udržitelného zemědělství, závislosti na fosilních zdrojích a změny klimatu spolu s realizací udržitelného hospodářského růstu. Upozorňuje však na to, že omezení těchto prostředků na oblasti „zajišťování potravin, udržitelného zemědělství, mořského a námořního výzkumu a biohospodářství“ je oproti oblastem, jež Komise ve svém sdělení shrnuje pod názvem biohospodářství, skutečně značné. Zdůrazňuje, že potrvá alespoň 25 let, než bude biohospodářství schopné konkurovat hospodářství založenému na fosilních palivech, a že to vyžaduje dlouhodobé investice (do V&V), strategie (po roce 2020) a spolupráci všech zainteresovaných stran v hodnotovém řetězci se záměrem dosáhnout prostřednictvím spolupráce přenosu znalostí;

6. domnívá se, že v důsledku přechodu od ekonomiky založené na fosilních palivech k biohospodářství by zemědělství, jež je garantem zajišťování potravin, při zachování své prvotní funkce dodavatele potravin mohlo současně plnit také funkci dodavatele řady (nepotravinových) produktů na biologickém základě, což by mohlo posílit udržitelnost tohoto odvětví. Biohospodářství poskytne nové obchodní a inovační příležitosti pro evropský hodnotový řetězec včetně odvětví zemědělství; domnívá se, že v zájmu optimálního využívání přírodních zdrojů je zapotřebí intenzivní spolupráce mezi zemědělstvím, biohospodářstvím a vědou⁽³⁾ pro vybudování udržitelného a efektivnějšího zemědělství. Zintenzivnění primární výroby přitom nesmí jít proti zásadě udržitelnosti. Proto zdůrazňuje význam nástrojů politiky územního plánování pro zachování ploch využívaných v zemědělství a lesnictví;

7. souhlasí s názorem, že předpoklady pro urychlení přechodu k udržitelnému evropskému biohospodářství jsou spolehlivě zajištěny dostatečným zásobováním udržitelnými a vysoce kvalitními biologickými výrobky a systémy prvovýroby účinně využívající zdroje. Upozorňuje na skutečnost, že akční plán navržený Komisí však nezahrnuje žádná opatření na zvýšení účinnosti přírodních zdrojů;

⁽¹⁾ CdR 174/2007 fin.

⁽²⁾ COM(2011) 808 final.

⁽³⁾ CdR 1749/2012 – NAT-V-022.

Realizace (meziodvětvového) biohospodářství

8. zdůrazňuje, že je třeba se více zaměřit na strategii a politiku, regulaci a pobídky v oblasti biohospodářství; připomíná, že zamezit rozporům v cílech politiky a zajistit rovné podmínky všem aktérům lze prostřednictvím průběžné koordinace, jasného politického závazku a další integrace mezi evropskými politikami (programem Horizont 2020, politikou soudržnosti, SZP, směrnicí o energiích z obnovitelných zdrojů, rámcovou směrnicí o odpadech) a jednotlivými odvětvími;

9. vítá snahy a cíle Komise nastolit integrovaný, víceodvětvový, interdisciplinární politický přístup k biohospodářství; nicméně konstatuje, že je zapotřebí silná koordinace politik ze strany Komise a že uvedené záměry dosud nezohledňují rozsah provádění v praxi potřebný na regionální a místní úrovni;

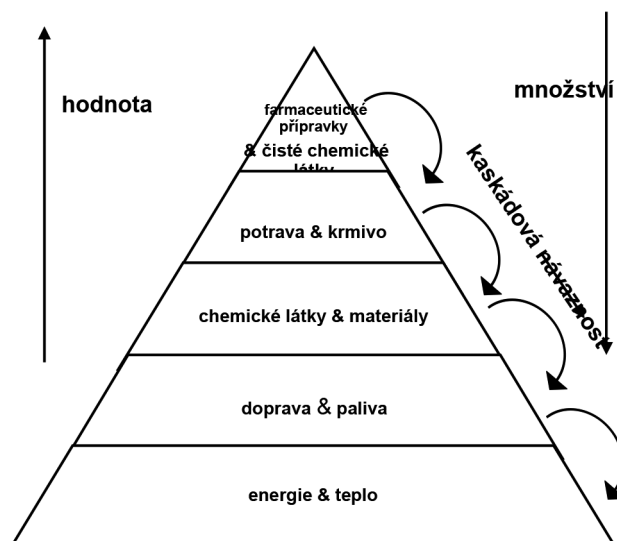
10. podporuje snahu Komise zavést společnou širokou definici biohospodářství; domnívá se, že vzhledem k meziodvětvové povaze biohospodářství se chápání biologického hospodářství může lišit mezi různými evropskými, vnitrostátními a regionálními subjekty působícími v biologickém odvětví; navrhuje, že rámcem ke strukturovanější diskusi o hodnotách a upřednostňovaném využití biomasy by se mohla stát pyramida biomasy (obr. 1) ⁽⁴⁾;

11. domnívá se, že Evropa by měla vypracovat a provádět vlastní jasnou a dlouhodobou vizi biohospodářství založenou na jednotlivých stupních pyramidy biomasy (viz obr. 1), kde vyšší stupně představují vyšší hodnoty; domnívá se, že Evropa by se měla řídit „hodnotovou strategií“, zaměřit se na vyšší stupně pyramidy biomasy a preferovat využívání biomasy druhé a nakonec i třetí generace ⁽⁵⁾; uznává, že investice do biomasy první generace jsou nutným krokem při přechodu k biomase druhé a nakonec i třetí generace; je přesvědčen, že

⁽⁴⁾ Viz zpráva „De Ecopyramide“ (Derksen et al 2008) a „The Ecopyramid – better biomass efficiency“. Souhrn v angličtině: <http://www.innovatienetwerk.org/en/bibliotheek/rapporten/342/DeEcopyramide>.

⁽⁵⁾ Biopaliva první generace jsou většinou produkována z potravinářských plodin (např. pšenice, kukuřice), olejnin (např. řepky nebo palmového oleje) a plodin na výrobu cukru (cukrová řepa a cukrová třtina) použitím zavedené technologie. Biopaliva druhé generace jsou většinou produkována z celulóзовých vláknovin (lignocelulózové vláknoviny), zemědělských odpadů nebo speciálně vypěstovaných plodin (nesloužících výrobě potravin). Biopaliva třetí generace lze souhrnně označit jako vypěstovanou biomasu, která nemá formu potravinových plodin a jež je velmi účinná co do využití světla a půdy. Nejlepším příkladem jsou mořské řasy, které jsou zdrojem oleje a cenných produktů. Viz: <http://www.biofuelstp.eu/fuelproduction.html>.

tyto evropské cíle by měly být zakotveny ve všech víceodvětvových politikách souvisejících s biohospodářstvím;

Obr. 1: pyramida biomasy

12. domnívá se, že Evropa by si měla vydobýt a udržet vedoucí pozici ve vývoji kritérií udržitelnosti pro optimalizaci nabídky biomasy a poptávky po ní („obnovitelné biologické zdroje“), v podpoře udržitelného využívání půdy zohledňujícího zvýšenou produkční kapacitu a zrychlené využívání biomasy druhé a nakonec i třetí generace, v omezování možných negativních účinků neudržitelného využívání biomasy první generace a v řešení sporu *potraviny proti palivu*;

13. doporučuje Komisi, aby připravila společný plán pro biohospodářství včetně analýzy nadcházejících kroků potřebných k rozvoji evropského biohospodářství, v němž by byl zohledněn přístup vycházející z hodnotového řetězce a jenž by přihlížel k již probíhající činnosti (evropských technologických platform, OECD a dalších); žádá o zařazení praktických opatření a nástrojů a současně zohlednění různých profilů jednotlivých regionů; zdůrazňuje potenciální význam meziregionální spolupráce pro hodnotový řetězec;

14. připomíná, že biohospodářství souvisí s řadou oblastí politiky Komise. Pro lepší usnadnění přístupu k iniciativám a programům EU souvisejícím s biohospodářstvím tedy Výbor navrhuje přístup založený na „jednotném kontaktním místě“, v němž jsou žádosti zpracovávány jediným vstupním místem v Komisi;

Nástroje víceúrovňové správy a subsidiarita

15. vítá fakt, že sdělení Komise zohledňuje regionální rozměr biohospodářství, a má za to, že sdělení a všechny návrhy obsažené v akčním plánu biohospodářství jsou v souladu se zásadou subsidiarity;

16. poznamenává, že doposud pouze několik členských států v Evropě provádělo činnosti podporující rozvoj biohospodářství a že zdejší strategie jsou především připravovány vládami jednotlivých států; dobrým příkladem je společná regionální strategie biohospodářství Biobased Delta Europe (jihozápadní Nizozemsko a Flandry); domnívá se, že je zapotřebí integrovaný rámec a evropský přístup s větší mírou spolupráce; věří, že je třeba posílit místní a regionální iniciativy prováděním strategií biohospodářství na všech úrovních spolupráce (EU, celostátní, regionální a místní) a koordinací víceodvětvových činností. Měly by být vytvořeny mechanismy pro koordinaci všech příslušných (meziodvětvových) oblastí politiky týkajících se biohospodářství na úrovni unijní, celostátní a regionální;

17. podporuje návrh Komise na zřízení panelu pro biohospodářství, který má přispívat ke zlepšení součinnosti a soudržnosti mezi politikami, projednávat a posuzovat praktický dopad politických opatření týkajících se biohospodářství; domnívá se, že dosud není zcela zřejmý přesný účel panelu ani způsob jeho činnosti v praxi či způsob zapojení regionů; zdůrazňuje, že by mělo jít o fórum řady zainteresovaných stran, jejichž zástupci by se scházeli v sestavě „trojitě šroubovice“ (podniky, výzkumné instituty, místní a regionální orgány), sdíleli poznatky a myšlenky a jednali o řešeních pro biologicky zaměřenou společnost, jakož i zkušenosti z praktického úsilí o přechod od ekonomiky založené na fosilních palivech k biohospodářství; domnívá se, že v platformě by mělo být dobře zastoupeno široké spektrum odvětví, což poskytne vhodný základ pro usnadnění meziodvětvového přístupu k biohospodářství;

18. domnívá se, že mohou panovat rozdíly ve fungování a úloze vnitrostátních, regionálních a místních platform biohospodářství; vyzývá Komisi, aby připravila specifické pokyny s popisem pravomocí vnitrostátních, regionálních a místních panelů pro biohospodářství; zdůrazňuje, že panely pro biohospodářství by měly být pověřeny koordinací mezi politickými, vědeckými a obchodními komunitami s cílem dohodnout opatření, jež mají být přijata v předkonkurenční fázi, vyzývá k přístupu vycházejícímu z územního hlediska a zohledňujícímu jednotlivé geografické, rozvojové, environmentální a regionální podmínky a priority i stávající regionální iniciativy; domnívá se, že každý region by se měl podílet o „svůj vlastní příběh“ a vypracovat si vlastní regionální strategii biohospodářství;

19. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mají při provádění a rozvoji biohospodářství zásadní úlohu; uznává, že

místní a regionální orgány jsou klíčovými partnery při určování rizik a možných překážek bránících praktické realizaci, a proto naléhavě doporučuje jejich aktivní zapojení a účast na zřízení, složení a realizaci panelu pro biohospodářství; žádá Komisi, aby poskytla dostatečnou flexibilitu a vyjasnila funkci a úlohu regionálních nebo vnitrostátních panelů, způsob jejich interakce a způsob využití regionálních a místních zkušeností v panelu pro biohospodářství EU;

20. domnívá se, že úspěch přechodu k biohospodářství bude záviset na aktivním zapojení občanské společnosti do postupů plánování a provádění; zdůrazňuje význam informování veřejnosti; vybízí Komisi ke zdůraznění vazby mezi vědou, společností a tvorbou politik a významné úlohy místních a regionálních orgánů v tomto přechodu;

21. domnívá se, že úspěšný přechod k biologickému hospodářství je možný pouze v „biologicky zaměřené společnosti“; navrhuje tudíž, aby již od počátku byly do přechodu významnou měrou zapojeny a v panelech zastoupeny nevládní organizace a občanská společnost;

22. zdůrazňuje potenciální přínos biohospodářství pro růst a tvorbu pracovních míst v Evropě; domnívá se, že budování biohospodářství vyžaduje vysoce kvalifikované pracovníky pro rozvoj inovací a znalostní základny; zdůrazňuje, že nové poznatky související s biohospodářstvím je třeba začlenit do standardních školních osnov základních škol a do učňovského a vyššího vzdělávání prostřednictvím předmětů a kurzů zaměřených na zemědělství, chemii a potravinu. Vzdělávání nicméně spadá v souladu s článkem 165 SFEU do pravomocí členských států, a tudíž na úrovni EU nelze v této oblasti stanovovat žádné požadavky;

23. domnívá se, že klíčovým předpokladem zhodnocení inovací a znalostí v biohospodářství je spolupráce založená na koncepci trojitě šroubovice. Koncepce trojitě šroubovice musí být rovněž modernizována a rozvinuta tak, aby bylo zajištěno, že budou regionální inovační ekosystémy účinně fungovat. Tato oblast přirozeně těží z široké pozitivní účasti občanů, a výborně se tedy hodí pro to, aby plnila úlohu průkopníka v Evropě v rámci inovační činnosti zaměřené na výzkum, ale i na uživatele;

Udržitelné biohospodářství na vnitřním a globálním trhu

24. zdůrazňuje důležitou úlohu partnerství veřejného a soukromého sektoru pro urychlení přechodu k biohospodářství; domnívá se, že neocenitelný přínos pro přeměnu výsledků vědeckého výzkumu na aplikace a jejich zavádění na trh formou nových produktů nebo technik představují malé a střední podniky, že na regionální úrovni nelze jejich úlohu dostatečně zdůraznit a že jejich činnost je zapotřebí podněcovat silnou a strukturovanou podporou;

25. považuje za nezbytné usnadnit přístup malých a středních podniků k financování prostřednictvím investic do zakládání nových podniků, rizikového kapitálu a podpory přenosu technologií, a dále pomoci méně složité regulace a zhodnocení znalostí v biohospodářství; navrhuje zřízení panelu pro malé a střední podniky, který by poskytoval poradenství panelu pro biohospodářství a zajišťoval přístup vycházející ze zájmů podniků;

26. obává se, že stávající politický a hospodářský rámec v EU nepodporuje průmyslové využití biomasy jako suroviny;

27. zdůrazňuje, že přechod k biologickému hospodářství musí být v souladu s vytvářením vnitřního trhu a s obchodní politikou;

Regionální příklady a nástroje financování

28. vítá vytvoření předních evropských sítí regionů a klastrů v oboru biohospodářství – jako příklad lze uvést spolupráci mezi Vlámskem (Belgie) a jihozápadní částí Nizozemska, severozápadní Francií, Severní Porýní-Vestfálsko (Německo), region Helsinky (Finsko), Štýrsko (Rakousko) a iniciativy ve Švédsku, Estonsku a Maďarsku; vyzývá Komisi k podpoře takových sítí a klastrů se záměrem podpořit výměnu zkušeností, společnou přípravu navrhovaných projektů s dalšími evropskými regiony a jejich zapojení do panelu pro biohospodářství; domnívá se, že je důležité vzájemně se informovat o zakládání investičních fondů a přenosu technologií;

29. domnívá se, že iniciativy typu zdola nahoru významně přispívají ke vzniku biologicky zaměřené společnosti a že je zásadně důležitý přístup vycházející ze zájmů podniků a z požadavky v kombinaci se státním přístupem;

30. konstatuje, že regiony produkující biomasu by měly mít možnost využít technologické inovace a že by neměly být považovány za pouhé dodavatele biomasy; zvláštní pozornost je tudíž nutno věnovat přenosu technologií a zhodnocení znalostí; domnívá se, že pro dosažení přenosu technologií a zhodnocení znalostí jsou klíčové intenzivní vazby mezi městskými a zemědělskými regiony;

31. domnívá se, že část fondů SZP by – spolu s programem Horizont 2020 – měla podporovat evropské inovační partnerství v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti, aby byl odstraněn nesoulad mezi V&V a zemědělskou praxí ve snaze o zlepšení znalostní základny a zhodnocení znalostí⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ (Návrh) stanoviska Výboru regionů Evropské inovační partnerství v oblasti zemědělské produktivity a udržitelnosti, CdR 1749/2012 (NAT V-022).

32. navrhuje, aby Komise usnadnila přehled a mapování osvědčených postupů, stávajících činností a dostupných biologických výrobků regionálních klastrů a regionů, a navázala tak na dosavadní práci a výsledky programů financovaných GR pro podnikání a průmysl⁽⁷⁾, např. ABC-Europe, Cluster-IP, programu Interreg v rámci regionální politiky a Regionů znalostí v rámci Sedmého rámcového programu⁽⁸⁾ a podpořila vytváření programů financovaných z více fondů;

33. vítá návrh Evropské komise vyčlenit část Evropského fondu pro regionální rozvoj na projekty „nízkouhlíkového hospodářství“ pro méně rozvinuté regiony, rozvinuté regiony „v přechodu“ a bohatší regiony; domnívá se, že to bude mít kladný vliv na přechod k evropské biologicky zaměřené společnosti; zdůrazňuje potenciální přínos strategií inteligentní specializace, jež regionům umožní zaujmout k biohospodářství strategičtější a integrovanější přístup;

34. navrhuje podpořit regiony pokročilé v oboru biohospodářství při přijímání opatření, jež vyžadují hodnotové řetězce biohospodářství, a v navazování kontaktů s méně pokročilými regiony; domnívá se, že pokročilé i méně pokročilé regiony by měly společně zakládat zkušební provozy, v nichž by (začínající) podniky mohly testovat nové výrobky v chráněném prostředí; domnívá se, že přístup založený na „cestě k excelenci“ by přinesl účinné využití zdrojů a zároveň posílil soudržnost; podporuje iniciativy, jako jsou Regiony znalostí, jež poskytují užitečný nástroj k výměně znalostí, důrazně podporují účinné využívání a uplatňování výsledků výzkumu v regionech a vytvářejí další spolupráci v oblasti výzkumu;

35. je přesvědčen, že znalostní a inovační společenství i regionální inovační a prováděcí společenství řeší dlouhodobé společenské výzvy a identifikují a zkoumají nové inovační příležitosti v Evropě; vyzývá proto Komisi, aby v nové vlně znalostních a inovačních společenství v období 2014–2020⁽⁹⁾ zřídila znalostní a inovační společenství se zaměřením na biohospodářství;

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/biotechnology/index_en.htm a <http://www.europe-innova.eu/web/guest/cluster-cooperation/cluster-innovation-platform>.

⁽⁸⁾ <ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/kbbe/docs/regional-biotech-report.pdf>, http://cordis.europa.eu/fp7/kbbe/library_en.html.

⁽⁹⁾ Evropský inovační a technologický institut (EIT) se svými znalostními a inovačními společenstvími v různých oblastech se bude v roce 2014 zabývat otázkami souvisejícími s biohospodářstvím, zejména v rámci navrhovaného znalostního a inovačního společenství „Food4future“, viz COM(2012) 60 final; biohospodářství zahrnuje nejen potraviny, ale i nepotravinové produkty. Do celkového hodnotového řetězce biohospodářství je důležité zahrnout také nepotravinovou složku.

36. zároveň je však přesvědčen o tom, že všechny evropské, vnitrostátní, regionální a místní zainteresované strany jsou si zřetelně vědomy naléhavosti rozvoje nízkouhlíkového hospodářství/biohospodářství; hledání cesty k tomuto cíli a jeho realizace vyžadují revoluci v našich způsobech myšlení a konání; vzhledem ke klíčové úloze regionů v praktickém provádění VR nabízí své odborné znalosti a je připraven intenzivně spolupracovat s Komisí na dovedení strategie biohospodářství do další fáze;

Další kroky pro EU a regiony

37. žádáme Komisi, aby na úrovni EU přijala následující opatření:

- a. dále rozpracovala strategii biohospodářství (s využitím struktury trojitě šroubovice) se zaměřením na vyšší stupně pyramidy biomasy; vytvořila panel pro biohospodářství se zástupci podniků, znalostních institucí a veřejných orgánů (na regionální, vnitrostátní a unijní úrovni);
- b. vypracovala integrovaný přístup k biohospodářství založený a fungující na strategii financování z více fondů na regionální i na evropské úrovni (Horizont 2020, politika soudržnosti, SZP, energetika);
- c. seznámila veřejnost v regionech s potřebností biohospodářství a s ním souvisejícími příležitostmi;
- d. postavila integrovaný přístup k biohospodářství na podnětných a nerozporuplných nařízeních a opatřeních (prostřednictvím certifikačních systémů, integrovaných a upravených programů V&V zapojujících několik GR) a možnostech pro regiony určovat si vlastní směr v oblasti biohospodářství a strategie inteligentní specializace;

a dále rozvíjela evropskou strategii se zaměřením na:

- specializaci a zhodnocení znalostí z inovací v evropském oboru biohospodářství pro zachování konkurenceschopnosti na celosvětové úrovni,
- výzkum a vývoj biomasy druhé a třetí generace,
- hodnotové řetězce (od produkce surovin až po konečné tržní výrobky),
- produkty s vyšší přidanou hodnotou;

38. věříme, že regiony mohou nabídnout:

- a. zmapování a dostupnost zdokumentovaných osvědčených postupů v regionech, jež úspěšně plánují a realizují (aspekty biohospodářství a nacházejí způsoby, jak tyto struktury šířit a postoupit je dalším regionům („cesta k excelenci“),
- b. pomoc s vytvářením struktur trojitě šroubovice a poskytováním vstupních informací panelům pro biohospodářství,
- c. místní a regionální orgány mohou díky blízkosti k občanům zlepšit informovanost veřejnosti o biohospodářství na místní a regionální úrovni (o jeho potřebnosti a přínosu),
- d. podporu při budování „cesty k excelenci“ navazováním a usnadňováním meziregionální spolupráce mezi méně vyvinutými a více vyvinutými regiony a využívání přístupů financování z více fondů pro evropské programy a projekty.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Evropské inovační partnerství „produktivita a udržitelnost zemědělství“

(2013/C 17/10)

VÝBOR REGIONŮ doporučuje Evropské komisi, aby:

- uznala klíčovou úlohu místních a regionálních orgánů a zúčastněných stran v úspěchu EIP „Produktivita a udržitelnost zemědělství“;
- plně zapojila místní a regionální orgány do řídicích struktur zřízených za účelem stimulace a monitorování této iniciativy;
- definovala „rostoucí produktivitu“ jako „vyšší a lepší produkci s méně zdroji“;
- vzhledem k tomu, že EIP by se mělo zabývat následujícími tématy, schválila celou řadu otázek týkajících se prvovýroby, řízení zdrojů, biohospodářství, dodavatelského řetězce, kvality, bezpečnosti potravin a spotřebitelů;
- dala přednost inovačním programům, které zaručují zachování zemědělských činností v Evropě, a zajistila, že do nich bude zahrnut výzkum prospěšný pro regiony zabývající se chovem dobytka, příměstské regiony, oblasti s přírodními omezeními a lokální zemědělské oblasti;
- podpořila inovační iniciativy malých a středních podniků jdoucí zdola nahoru, aby se vyvážila stávající nerovnováha v zapojení vyplývající z různé úrovně organizace a kapacity;
- se i nadále snažila o zlepšení pozice prvovýrobců v řetězci výroby, zpracování a distribuce potravin;
- operačním skupinám rovněž umožnila využívat pro počáteční náklady (např. na vyvinutí postupu řešení technického nebo vědeckého problému) podporu z EZFRV.

Zpravodajka	paní Anne BLIEK - DE JONG (NL/ALDE), členka výkonné rady provincie Flevoland
Odkaz	sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o evropském inovačním partnerství „Produktivita a udržitelnost zemědělství“ COM(2012) 79 final

I. VÝZVY A CÍLE

VÝBOR REGIONŮ

Stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020 – Unie inovací

podporuje strategii Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a je si vědom toho, že:

1. Evropa potřebuje zvýšit úsilí o zachování a zlepšení svého postavení v obchodu, své vedoucí pozice v průmyslu a špičkové úrovni vědy, aby mohla obstát ve světové konkurenci;

2. evropské poznatky o udržitelné produkci potravin, včetně poznatků z oblasti řízení zemědělských podniků, řešení IKT, bezpečnosti potravin, agrobiotechnologií, růstových technologií, ochrany plodin, vodohospodářství, reziduí, energetiky, nakládání s odpady a agrosociologie, jsou na celém světě vítány a mají ohromný marketingový potenciál na rychle vznikajících a rychle se rozvíjejících trzích v Evropě i mimo ni;

3. pro úspěšné zhodnocení těchto poznatků Evropa potřebuje: 1) více inovativních malých a středních podniků, které budou přispívat k růstu a vytvářet nová pracovní místa, 2) více soukromých investic, 3) inovace v existujících a vznikajících odvětvích, 4) mezioborovou spolupráci, z níž vzejdou průlomová řešení, 5) zúčastněné strany, které budou ochotné testovat, demonstrovat a rozšiřovat slibná řešení;

Výzvy pro zemědělství, zajišťování potravin a přírodní zdroje

podotýká, že:

4. před světem dnes stojí celá řada rozmanitých a podstatných výzev: neustálý růst populace a koupěschopnosti, který je impulsem změn ve stravovacích návycích a rostoucí poptávky po základních výrobcích, a rovněž ohrožení výrobní kapacity světového zemědělství vlivem změny klimatu;

5. tyto výzvy umocňuje hrozba nedostatku potravin, krmiv, fosilních paliv, surovin, vláken a sladké vody, a rovněž postupující degradace půdy a ztráta biologické rozmanitosti a rostoucí riziko selhání finančních trhů, politické nerovnováhy a ozbrojených konfliktů;

6. zemědělství a zásobování potravinami musí být v budoucnu úspornější ve spotřebě vody a fosilních paliv, musí používat méně hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, být rozmanitější a umět lépe využívat vzájemného doplňování rostlinné výroby, živočišné výroby, nakládání s organickým odpadem, toků reziduí a výroby energie z obnovitelných zdrojů;

a zdůrazňuje, že:

7. členské státy a zúčastněné strany opakovaně vyjádřily svůj silný zájem na podpoře inovací v zemědělství v rámci přístupu na úrovni Unie a Evropská rada na svém zasedání dne 20. června 2008 již upozornila na to, že „je zapotřebí pokračovat v inovacích, výzkumu a rozvoji zemědělské produkce, zejména posílit energetickou účinnost, růst produktivity a schopnost přizpůsobit se změně klimatu“;

8. k podobným závěrům dospěly organizace zemědělců a zemědělské komory a že prohlášení G20 ze zasedání v Cannes zdůrazňuje prvořadou nutnost investic do zemědělského výzkumu a inovací.

Výbor regionů proto:

9. vítá iniciativu Komise na podporu inovací v zemědělství vytvořením specifického evropského inovačního partnerství (EIP) „Produktivita a udržitelnost zemědělství“ a dva hlavní cíle tohoto partnerství: 1) podpořit růst produktivity a efektivnosti zemědělství (a zvrátit do roku 2020 nejnovější trend zpomalení růstu produktivity) a 2) podpořit udržitelný rozvoj zemědělství (zajistit do roku 2020 náležité využívání půdy);

10. obzvláště vítá skutečnost, že místní zemědělské a potravinové systémy patří mezi témata označená za témata způsobit ke spolupráci, tj. horizontální a vertikální spolupráci mezi subjekty dodavatelského řetězce za účelem vytvoření logistických platform podporujících „krátké“ zásobovací řetězce a místní trhy a provádění místních reklamních kampaní v oblasti rozvoje „krátkých“ zásobovacích řetězců a místních trhů;

11. vítá návrh Komise vyčlenit 4,5 miliardy EUR na výzkum a inovace v oblasti zajišťování potravin, biohospodářství a udržitelného zemědělství (v rámci Horizontu 2020);

12. souhlasí s tím, že prostředky ze SZP by společně s prostředky z rámcového programu pro výzkum měly podpořit EIP „Produktivita a udržitelnost zemědělství“ v překlenování propasti mezi světem výzkumu a zemědělskou praxí;

13. domnívá se, že přechod od zemědělského sektoru, jenž je nutný vzhledem ke stále naléhavější potřebě účinného využívání zdrojů, povede jednak k vyšší produkci potravin udržitelnějším způsobem, ale také k poskytování široké škály veřejných služeb a dodávání řady různých produktů z biologického materiálu v oblasti zdravotnictví, volného času, hospodaření s půdou, nakládání s odpady, krmiv, vlákniny a obnovitelné energie. Z tohoto širšího záběru bude mít prospěch jak tento sektor, tak společnost, pokud bude zajištěna rovnováha mezi potravinovými a nepotravinovými produkty, zaměření zemědělství na nově nastavené priority SZP a trvalé úsilí orgánů o jejich dosažení;

14. domnívá se, že takto předefinovaný zemědělský sektor nabídne evropskému hodnotovému řetězci nové obchodní a inovační příležitosti;

15. domnívá se, že pro optimální využívání přírodních zdrojů je zapotřebí silné interakce mezi zemědělstvím, biohospodářstvím a vědou⁽¹⁾, s jejichž pomocí se vytvoří udržitelný a účinnější zemědělský sektor. V souvislosti se zemědělstvím jakožto výrobcem biomasy k získávání energie by se mělo dbát na vyváženou koexistenci výroby potravin a biomasy;

II. OBAVY / KLÍČOVÉ FAKTORY ÚSPĚCHU

Obavy

zdůrazňuje, že:

16. úsilí o překlenutí propasti mezi praxí a vědou je sice zásadně důležité, samotná existence EIP však neřeší kulturní a profesní odlišnosti dvou stejně důležitých pohledů: 1) pohledu vědecké komunity, která se spíše zaměřuje na špičkovou kvalitu vědecké základny, hraniční výzkum, budoucí a nově se objevující technologie, rozvoj dovedností, kariérní růst a výzkumné infrastruktury, a 2) pohledu podnikatelů a politiků, kteří hledají způsoby zhodnocení poznatků a řešení, která pomohou naplňovat potřeby společnosti a využívat obchodní příležitosti. Na obou stranách bude potřeba komunikace a pobídek;

⁽¹⁾ CdR 1112./2012 – EDUC-V-024 Inovace pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu.

17. v návrhu EZFRV je řada pobídek (články 15, 16, 18, 20, 33, 36, 46, 53, 61, 62 a 63), ty však nebudou využity, pokud zprostředkovatel znalostí EIP neoznámí před dokončením smluv o partnerství a během přípravy národních nebo regionálních operačních programů rozvoje venkova možnosti na úrovni členských států;

18. EIP nebude začleněno do programů rozvoje venkova, pokud nebude naplánováno vnitrostátní spolufinancování různých fází inovačního procesu: 1) spolupráce (na vytvoření operačních skupin) za účelem rozvoje podniků (s cílem zahájit inovační projekt), 2) předávání poznatků a poradenské služby (za účelem zisku odborných znalostí a využití stávajících výsledků výzkumu), 3) vstup do systémů jakosti (s cílem podpořit přínosy pro společnost a obchodní výsledky) a 4) investice (finanční podpora za účelem dosažení cílů, produktivity a udržitelnosti);

19. dosud bylo vytvořeno pět evropských inovačních partnerství na tato témata:

a. aktivní a zdravé stárnutí – SEC(2011) 1028, přijato dne 1. září 2011

b. suroviny – COM(2012) 82, přijato dne 29. února 2012

c. produktivita a udržitelnost zemědělství – COM(2012) 79, přijato dne 29. února 2012

d. voda – COM(2012) 216, přijato dne 10. května 2012

e. inteligentní města – C(2012) 4701, přijato dne 10. července 2012

a všechna jsou 1) důležitá pro místní a regionální orgány, ale současně 2) jejich úspěch závisí na regionální správě, podpoře a financování; regionální orgány však dosud nebyly vyzvány k účasti na postupu;

Klíčové faktory k úspěchu

zdůrazňuje, že:

20. regionální a místní komunity mohou hrát rozhodující úlohu v řízení a spolufinancování opatření přijatých na podporu inovací prostřednictvím EZFRV a pomocí jiných prostředků a jsou nyní nepostradatelné pro uzpůsobování podpory specifickým zemědělským, environmentálním a územním charakteristikám daného regionu, díky čemuž je možné využívat evropské prostředky efektivněji;

21. regiony a místní komunity by uvítaly, kdyby se mohly vyjádřit k prioritám a způsobům provádění a správy;

22. nezbytnou podmínkou úspěšné reformy společné zemědělské politiky po roce 2013 je zavedení rámce víceúrovňové správy (na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni);

23. zúčastněné strany mají vytvořit základní operační skupinu, která bude pokračovat ve zjišťování nedostatku poznatků týkajících se např. technologií, obchodních modelů, organizačních systémů, marketingových strategií, potřeb a vzdělání spotřebitelů a již k tomu využije financování z EZFRV. Jejich dalším krokem by mohlo být hledání partnerů a vytvoření víceoborového týmu, vyzkoušení přeshraniční spolupráce nebo využití potenciálu stávající znalostní základny, dříve než budou žádat o další podporu sítě EIP. Tento další krok by však neměl být povinný;

24. některé inovační iniciativy v oblasti udržitelnosti nebo produktivity probíhající zdola nahoru by sice mohly být na regionální či celostátní úrovni vítány, existuje však riziko, že nebudou odpovídat výběru prioritního tématu ve strategickém plánu provádění a víceletém plánu (vydanými řídicí skupinou na vysoké úrovni po konzultaci Stálého výboru pro zemědělský výzkum a Výboru pro rozvoj venkova). Nemělo by to však být překážkou pro získání podpory. V opačném případě by to mělo silný odradzující účinek na účastníky a narušilo by to inovační spirálu v jejím nejzranitelnějším bodě;

25. pro spuštění inovačního procesu a pro úsilí o pokrok je nepostradatelné zprostředkování inovací a znalostí;

III. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Evropské komisi:

důrazně doporučuje Evropské komisi, aby:

26. uznala klíčovou úlohu místních a regionálních orgánů a zúčastněných stran v úspěchu EIP „Produktivita a udržitelnost zemědělství“;

27. plně zapojila místní a regionální orgány do řídicích struktur zřízených za účelem stimulace a monitorování této iniciativy;

28. vyzvala zástupce Výboru regionů, aby se zapojil do práce řídicí skupiny na vysoké úrovni, která bude definovat strategii EIP, a koordinačního výboru evropské sítě pro rozvoj venkova. Účelem je zajistit, aby se v provádění této iniciativy odrazily skutečné potřeby místních a regionálních orgánů;

29. uložila členským státům povinnost začlenit průřezové cíle EIP do smlouvy o partnerství;

30. definovala „rostoucí produktivitu“ jako „vyšší a lepší produkci s méně zdroji“;

31. vzhledem k tomu, že EIP by se mělo zabývat následujícími tématy, schválila celou řadu otázek týkajících se prvovýroby, řízení zdrojů, biohospodářství, dodavatelského řetězce, kvality, bezpečnosti potravin a spotřebitelů;

32. dala přednost inovačním programům, které zaručují zachování zemědělských činností v Evropě, a zajistila, že do nich bude zahrnut výzkum prospěšný pro regiony zabývající se chovem dobytka, příměstské regiony, oblasti s přírodními omezeními a lokální zemědělské oblasti;

33. podpořila inovační iniciativy malých a středních podniků jdoucích zdola nahoru, aby se vyvážila stávající nerovnováha v zapojení vyplývající z různé úrovně organizace a kapacity;

34. se kromě zvyšování objemu výroby zaměřila také na udržitelné zemědělství, produktivní zemědělství jako výsledek dostupnosti moderních technologií, prevenci plýtvání potravinami a ztrát po sklizni a zodpovědné chování spotřebitelů;

35. se zaměřila na větší vývoz poznatků a (bio)technologií z EU a jejich uvádění na trh a na spravedlivé zapojení do výroby v odlehlých (metropolitních či malých) komunitách ve třetích zemích;

36. se i nadále snažila o zlepšení pozice prvovýrobců v řetězci výroby, zpracování a distribuce potravin;

37. naléhala na přidání „titulu praktického využívání výsledků výzkumu“ k hodnocení znalostních institucí jako pobídky pro vědce k odstranění nedostatku inovací;

38. uznala úlohu vedoucích evropských sítí regionů, výzkumných ústavů a klastrů zabývajících se vysokou produktivitou a udržitelným zemědělstvím, které Výbor vítá, a usnadnila předávání poznatků mezi podnikateli jak na místní, tak mezi-regionální úrovni;

39. umožnila členským státům podporovat počáteční a regionální činnosti operačních skupin, které plní úkoly a cíle EIP, prostřednictvím prostředků z EZFRV a regionálního spolufinancování bez ohledu na to, zda budou úspěšné při získání podpory také ze sítě EIP poté, co bude reagovat na požadavky;

40. souhlasila s tím, že operační skupiny mohou buď provádět svoji činnost uvnitř členského státu nebo mít členy v několika členských státech a ve třetích zemích;

41. se pro snazší vytváření skupin zmiňovala o „organizacích zemědělců a producentů“, kde „zemědělci“ budou uváděni jako způsobilí;

42. operačním skupinám rovněž umožnila využívat pro počáteční náklady (např. na vyvinutí postupu řešení technického nebo vědeckého problému nebo na služby zprostředkovatele inovací a znalostí) podporu z EZFRV;

43. ještě před zřízením řídicího výboru na vysoké úrovni, podpůrné/pracovní skupiny SHERPA, útvaru podpory pro operační skupiny a sekretariátu sestavujícího strategický plán provádění jmenovala komunikační tým, který by propagoval používání: 1) EIP v národních programech rozvoje venkova, 2) možností, které Horizont 2020 stanovuje pro podporu výzkumných projektů, projektů, do nichž je zapojeno více aktérů, souborů inovativních činností, zprostředkovatelů inovací a inovačních středisek, 3) zařízení a kontaktů sítě EIP a 4) příručky/pokynů pro místní skupiny;

Místním a regionálním orgánům:

doporučuje místním a regionálním orgánům, aby:

44. podpořily začlenění a plánování EIP v rámci operačních programů EZFRV a připravily se na vytváření operačních skupin;

45. doporučily členským státům, aby vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné zabývat se produktivitou, účinným využíváním zdrojů a udržitelností, vyčlenily nejméně 10 % celkového příspěvku z EZFRV na podporu předávání poznatků a inovací v zemědělství, lesnictví a venkovských oblastech;

46. posílily své současné zapojení do národní a evropské sítě pro rozvoj venkova.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

98. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 29. A 30. LISTOPADU 2012

Stanovisko Výboru regionů Společný strategický rámec

(2013/C 17/11)

VÝBOR REGIONŮ

- znovu vyjadřuje své přesvědčení o tom, že je zapotřebí společného strategického rámce (SSR) na období 2014–2020, aby se dosáhlo koordinace a součinnosti při financování z pěti fondů zahrnutých do SSR a aby byl dán jasný strategický směr smlouvám o partnerství a operačním programům;
- má určité pochybnosti, pokud jde o opodstatněnost navrhovaného rozdělení SSR mezi přílohu k obecnému nařízení a akt v přenesené pravomoci s orientačními kroky s vysokým přínosem pro Evropu a prioritami spolupráce. Vyslovuje se pro to, aby byl SSR schválen výhradně jako příloha k obecnému nařízení;
- domnívá se, že orientační kroky s vysokým přínosem pro Evropu by Komise měla přijmout v podobě nezávazného sdělení, podobně jako tomu bylo u strategických obecných zásad Společenství na období 2007–2013;
- zdůrazňuje, že cílem SSR by mělo být vytvoření podmínek pro plynulý přechod od legislativního balíčku ke smlouvám o partnerství a operačním programům, a poukazuje na to, že je nutné upřesnit mechanismy provádění;
- vyjadřuje politování nad tím, že se 11 tematických cílů vyjmenovaných v návrhu obecného nařízení liší od šesti priorit Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a šesti samostatných priorit Evropského námořního a rybářského fondu, což mimořádně ztěžuje koordinaci;
- je přesvědčen o tom, že je nutné decentralizovat operační řízení na místní a regionální úrovni, aby se zvýšila koordinace a doplňkovost mezi jednotlivými fondy, což přinese účinný integrovaný přístup, tedy přístup multitematický, směřující zdola nahoru a vycházející ze zvláštností každého území;
- důrazně doporučuje, aby byly využívány operační programy založené na několika fondech;
- vyzývá k tomu, aby byl vypracován stabilní rámec pro programování, aby tak byl zaručen soulad s víceletým výhledem politiky soudržnosti;
- pozastavuje se nad možností měnit SSR prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Hlavní zpravodaj	pan Marek WOŹNIAK (PL/ELS), maršálek Velkopolského vojvodství
Odkaz	pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 COM(2012) 496 final, příloha I

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1. znovu vyjadřuje své přesvědčení o tom, že je zapotřebí společného strategického rámce (SSR) na období 2014–2020 pro Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), Evropský sociální fond (ESF), Fond soudržnosti (FS), Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský námořní a rybářský fond (EMFF), aby se dosáhlo koordinace a součinnosti při financování z fondů zahrnutých do SSR a aby byl dán jasný strategický směr smlouvám o partnerství a operačním programům;

2. připomíná politická doporučení, jež předložil ve svém stanovisku k obecnému nařízení, a zdůrazňuje, že vzhledem ke skutečnosti, že SSR má být přijat jako příloha k obecnému nařízení, musí být strategická vize a cíle určeny právě v tomto nařízení, zatímco SSR by měl být považován za hlavní prováděcí nástroj;

3. má určité pochybnosti, pokud jde o opodstatněnost navrhovaného rozdělení SSR mezi přílohu k obecnému nařízení⁽¹⁾ a akt v přenesené pravomoci s orientačními kroky s vysokým přínosem pro Evropu a prioritami spolupráce. Vyslovuje se pro to, aby byl SSR schválen výhradně jako příloha k obecnému nařízení. Připomíná, že akty v přenesené pravomoci by se měly omezovat pouze na jiné než podstatné prvky základních legislativních aktů. Veškeré záležitosti spojené se SSR však mají zásadní význam pro místní a regionální orgány a mají strategický charakter. Výbor regionů není konzultován v souvislosti s akty v přenesené pravomoci, na SSR se ale vztahuje povinná konzultace Výboru regionů v souladu s článkem 177 SFEU;

4. je toho názoru, že by SSR měl být schvalován Radou a Evropským parlamentem a měl by být přezkoumáván pouze v případě, že dojde k podstatným změnám ve společenské a hospodářské situaci EU. Z tohoto důvodu se pozastavuje nad možností měnit přílohu I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci;

5. má za to, že orientační kroky s vysokým přínosem pro Evropu by Komise měla přijmout v podobě nezávazného sdělení, podobně jako tomu bylo u strategických obecných zásad Společenství na období 2007–2013 (COM(2005) 299 final);

6. upozorňuje na to, že fondům SSR připadá klíčová úloha při podpoře nástrojů k provádění strategie Evropa 2020 a investic pro snížení rozdílů v rozvoji jednotlivých členských států a regionů a v rámci regionů. Současně vyzývá k tomu, aby se smluvní závazky staly hlavní zásadou;

7. vítá skutečnost, že návrhy obsažené ve SSR budou sloužit ke splnění požadavků uvedených v článku 11 návrhu obecného nařízení, podle něhož má SSR řešit klíčové územní problémy. Současně poukazuje na to, že v návrzích uvedených ve SSR musejí být jasně zmíněny odlehlé oblasti a oblasti se zvláštními územními rysy, jako jsou horské oblasti, nejvzdálenější regiony, průmyslové oblasti procházející přeměnami, ostrovy, regiony s velkým rozptýlením obyvatelstva a regiony s nízkou hustotou zalidnění, které vyžadují zvláštní formy pomoci;

8. kladně hodnotí to, že se zde poukazuje na potřebu zapojení partnerů na regionální a místní úrovni, které je podmínkou pro uskutečnění politických cílů. Domnívá se, že to usnadní uplatňování územního přístupu zdola nahoru;

⁽¹⁾ COM(2012) 496 final.

9. požaduje, aby SSR v souladu se zásadou proporcionality cíleně sloužil k vyjasňování a upřesňování zákonitostí intervence fondů v příštím programovém období a aby byla současně ponechána možnost přizpůsobit působnost programu zvláštnostem, potřebám a možnostem jednotlivých členských států a regionů. SSR by měl představovat orientační rámec pro smlouvy o partnerství a operační programy připravované v jednotlivých členských státech, a měl by tak členskými státy a příslušnými regionálními a místními orgány umožňovat, aby samostatně reagovaly na rozvojové problémy, zejména s přihlédnutím k cílům strategie Evropa 2020. Zdůrazňuje, že cílem SSR by mělo být vytvoření podmínek pro plynulý přechod od legislativního balíčku ke smlouvám o partnerství a operačním programům;

10. poukazuje na to, že je nutné upřesnit mechanismy provádění;

11. vyjadřuje politování nad tím, že se 11 tematických cílů vyjmenovaných v návrhu obecného nařízení liší od šesti priorit EZFRV a šesti samostatných priorit EMFF, což mimořádně ztěžuje koordinaci;

Úvod k příloze týkající se SSR

12. lituje toho, že ve SSR chybí aspekty hlavních zásad, jež mají být zaváděny;

Soudržnost a soulad se správou hospodářských záležitostí Unie

13. vyzývá k tomu, aby byl vypracován stabilní rámec pro programování, aby tak byl zaručen soulad s víceletým výhledem politiky soudržnosti;

14. domnívá se, že hlavní činností by od začátku mělo být stanovování vhodných programových priorit na celé období 2014–2020, např. při přípravě smluv o partnerství a operačních programů. V této souvislosti má určité obavy, že zohledňování doporučení pro jednotlivé členské státy a národních programů reforem by mohlo být v rozporu s koordinovaným víceletým programováním na regionální úrovni;

15. odkazuje na stanovisko Výboru regionů k obecnému nařízení, v němž Výbor odmítá návrhy, jejichž záměrem je

svázat politiku soudržnosti s dodržováním Paktu o stabilitě a růstu⁽²⁾, ale stanoví možnost upravit smlouvy o partnerství a operační programy na základě doporučení vyplývajících z evropského semestru;

16. upozorňuje však na to, že častá změna programů naruší předvídatelnost řízení fondů a že by k ní tudíž mělo docházet jen v nutných případech;

Mechanismy koordinace fondů SSR mezi sebou navzájem

17. zdůrazňuje nezbytnost lepší koordinace mezi fondy SSR, aby se zvýšila účinnost jejich využívání a aby byla zaručena potřebná součinnost v souvislosti s obtížnou rozpočtovou situací a omezenými finančními prostředky. Umožní to zajistit větší součinnost a doplňkovost investic EU;

18. vyzývá k tomu, aby se při sestavování SSR pozornost soustřeďovala na doplňkovost. Je třeba usilovat o vytvoření integrovaného multitematického přístupu, který bude propojovat orientační kroky jednotlivých fondů, jež se vzájemně doplňují, aby se dosáhlo téhož cíle. Lituje však toho, že Komise nešla dále a nespécifikovala možnou doplňkovost mezi jednotlivými tematickými prioritami, investičními prioritami vztahujícími se na některé fondy SSR a mezi orientačními kroky a investičními prioritami. V souvislosti s výše uvedeným zdůrazňuje, že návrh dokumentu týkajícího se SSR musí zajistit doplňkovost oblastí působnosti jednotlivých fondů a eliminovat riziko duplikity;

19. je přesvědčen o tom, že je nutné decentralizovat operační řízení na místní a regionální úrovni, aby se zvýšila koordinace a doplňkovost mezi jednotlivými fondy, což přinese účinný integrovaný přístup, tedy přístup multitematický, směřující zdola nahoru a vycházející ze zvláštností každého území;

20. důrazně doporučuje, aby byly využívány operační programy založené na několika fondech, které umožní dosáhnout co největšího pozitivního účinku zásahu EU v regionech díky integrovanému využití možností, jež skýtají různé regionální nástroje pro rozvoj a skutečná realizace strategií sociálního a hospodářského rozvoje místními a regionálními orgány;

⁽²⁾ Míněno je pozastavení plateb a závazků v rámci operačních programů v případě nerespektování doporučení týkajících se správy ekonomických záležitostí EU.

21. je potěšen tím, že Komise klade značný důraz na potřebu programování integrovaného územního rozvoje. Vítá odkaz na integrované územní investice, integrované operace a společné akční plány, lituje však toho, že v obecném nařízení a příloze týkající se SSR chybí popis těchto nástrojů a koncepce integrovaných operací. Zdůrazňuje, že je třeba přesně definovat koncepci integrovaných operací jakožto nástroje k integrovanému financování ve spojení s ostatními politikami a nástroji EU;

22. s poukazem na strategii rozvoje měst podle článku 7 nařízení o EFRR upozorňuje především na význam a inovace, jež spočívají ve vyčlenění finančních prostředků na integrovaná opatření pro udržitelný rozvoj měst, které budou použity ve formě „integrovaných územních investic“, a lituje, že právní předpisy jasně nestanoví, že v takovém případě nesou přímou odpovědnost za řízení a provádění „integrovaných územních investic“ městské orgány;

23. je toho názoru, že by měl zůstat zachován místní charakter místního rozvoje se zapojením místních komunit;

24. v souladu s tím, co Výbor regionů uvedl ve svém stanovisku ke komunitně vedenému místnímu rozvoji, upozorňuje na holistický charakter místního rozvoje, jenž se soustředí na výzvy a potenciál v rámci regionů všech typů, ať jsou to regiony městské, venkovské nebo příměstské či funkční oblasti. V této souvislosti vyzývá k tomu, aby bylo možné využít místní rozvoj se zapojením místních komunit k uskutečnění všech jedenácti tematických cílů strategického rámce, a to podle místních potřeb;

Koordinace fondů SSR s ostatními politikami a nástroji Unie

25. vítá, že je zde zmíněna potřeba koordinace s ostatními nástroji a politikami EU, jež nespádají do SSR. Umožní to užší provázání strategie Evropa 2020 a politiky soudržnosti a odvětvových politik EU na evropské, celostátní a místní úrovni. Obzvláště se domnívá, že se tím zlepší řízení a zvýší efektivita prováděných programů;

26. vyzývá k tomu, aby byly upřesněny mechanismy koordinace a aby byly formulovány pokyny pro unijní politiky a nástroje související se SSR, především na úrovni EU. Připomíná, že většina těchto nástrojů je řízena centrálně, proto je vedle úlohy členských států třeba podtrhnout také spoluodpovědnost Komise;

27. vítá výčet politik EU a nástrojů či programů, který je uveden v návrhu přílohy (patří sem např. program Horizont 2020, rezerva pro nové účastníky na trhu (NER), Program pro konkurenceschopnost podniků s důrazem na malé a střední podniky (COSME), Program pro životní prostředí a oblast klimatu (LIFE), Erasmus pro všechny, Program pro sociální změny a inovace (PSCI), nástroj pro propojení Evropy, evropský nástroj sousedství (ENI), nástroj předvstupní pomoci (NPP) a Evropský rozvojový fond (ERF));

28. kladně hodnotí důraz, který je kladen na vazbu mezi fondy SSR a programem Horizont 2020. Má za to, že Komise stanovila podrobnější pokyny, přičemž navrhla, aby fondy SSR podporovaly strategie inteligentní specializace založené na činnostech ve dvou různých směrech – budování kapacit a využívání a okamžitém šíření výsledků výzkumu a inovací – ve vztahu k programu Horizont 2020;

29. vítá skutečnost, že fondy SSR mohou spolufinancovat partnerství mezi vzděláváním, podniky a výzkumem a že mají být tato opatření koordinována s mezinárodními partnerstvími mezi podniky a vzdělávacími institucemi, jež jsou uzavírána ve formě znalostních aliancí a aliancí odvětvových dovedností, které lze podporovat z programu Erasmus pro všechny;

30. podporuje zavedení možnosti využívat fondy SSR k doplnění nástroje pro propojení Evropy, např. prostřednictvím sekundárních či terciárních vazeb na priority EU v oblasti infrastruktury;

31. odkazuje na stanovisko Výboru regionů k programu LIFE a souhlasí s tím, že tento program hraje rozhodující úlohu při mobilizaci mnohem většího objemu prostředků z EFRR, ESF a FS na uskutečňování environmentálních cílů. Výbor regionů podporuje integrované projekty programu LIFE, jež jsou prezentovány jako projekty nové, vyšší kategorie;

32. zdůrazňuje potřebu větší koordinace mezi vnějšími nástroji ENI, NPP a ERF, zejména ve vztahu k regionům hraničícím se zeměmi Východního partnerství a Unie pro Středomoří a nejvzdálenějším regionům EU sousedícím se státy AKT;

Koordinace spolupráce

33. upozorňuje na to, že podle stanoviska Výboru regionů k návrhu obecného nařízení není důvod k začlenění evropské územní spolupráce do smluv o partnerství. Z tohoto důvodu odmítá zahrnutí části týkající se priorit spolupráce do aktu v přenesené pravomoci;

34. kladně se však staví ke zkrácenému oddílu Koordinace spolupráce v příloze týkající se SSR;

35. upozorňuje na to, že by bylo vhodné rozšířit nadnárodní územní spolupráci v rámci ESF o meziregionální a přeshraniční spolupráci;

36. vítá, že zde byl zohledněn makroregionální rozměr, a vyzdvihuje význam, který je v nástroji územní spolupráce přikládán splnění cílů makroregionálních strategií;

Horizontální principy a průřezové cíle politik

37. je potěšen tím, že se v SSR v rámci horizontálních principů odrazila zásada víceúrovňové správy a partnerství v souladu s článkem 5 návrhu obecného nařízení;

38. vyzývá k tomu, aby byla zásada víceúrovňové správy uplatňována v praxi tím, že se bude zdůrazňovat význam používání přístupu zdola nahoru v rozhodovacím procesu a při přípravě smluv o partnerství a operačních programů;

39. jednoznačně podporuje opatření, jejichž cílem je prosazování rovnosti žen a mužů. Pokládá však za neefektivní vyčleňovat v systému provádění fondů nové orgány, jež by se měly věnovat výhradně této tematice. Vhodnější by bylo zavést procesní řešení, která by umožňovala efektivní uplatňování této zásady v rámci stávajících institucionálních struktur;

40. odkazuje na předchozí stanoviska Výboru regionů k EFRR a ESF, v nichž se poukazuje na nedostatečný zájem o otázku demografických změn. V souvislosti s tím vyjadřuje značné uspokojení nad tím, že byla tato otázka zařazena mezi navrhované průřezové cíle politik;

Ustanovení řešící územní problémy

41. je potěšen tím, že se v SSR poukazuje na nutnost přizpůsobit formy zásahu místním problémům a možnostem, očekává však, že bude provedena hlubší analýza a další činnosti v této oblasti, jejichž výsledky budou vodítkem pro místní a regionální orgány;

42. vítá návrh týkající se smluv o partnerství, jež by měly převádět prvky stanovené v SSR do kontextu dané země. Zdůrazňuje, že je třeba zohlednit jednotky na nižších úrovních územního členění, z čehož vyplývá nezbytnost zapojit příslušné místní a regionální orgány;

43. je si vědom obtížnosti vypracování harmonizovaných definic územních oblastí ve fondech SSR a nabízí svou pomoc, aby byl v této otázce učiněn pokrok. Zdůrazňuje, že se tato definice mění v závislosti na právních předpisech pro jednotlivá odvětví, což neusnadňuje identifikaci nejdůležitějších územních problémů.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

COM(2012) 496 final

Příloha I, bod 3.2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy a řídicí orgány odpovědné za provádění fondů SSR úzce spolupracují na přípravě, provádění, monitorování a hodnocení smluv o partnerství a programů.	Členské státy, <u>jejich místní a regionální orgány, partneři</u> a řídicí orgány odpovědné za provádění fondů SSR úzce spolupracují na přípravě, provádění, monitorování a hodnocení smluv o partnerství a programů.

Odůvodnění

Vyplývá z textu pozměňovacího návrhu.

Pozměňovací návrh 2

COM(2012) 496 final

Příloha I, bod 3.3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>(...) 2. Členské státy podporují rozvoj místních a subregionálních přístupů, zejména prostřednictvím místního rozvoje se zapojením místních komunit tím, že rozhodování a provádění přenesou na místní partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a subjekty občanské společnosti. Místní rozvoj se zapojením místních komunit je prováděn v rámci strategického přístupu, aby se zajistilo, že se při vymezení místních potřeb „zdola nahoru“ zohlední priority stanovené na vyšších úrovních. Členské státy proto stanoví svůj přístup k místnímu rozvoji se zapojením místních komunit prostřednictvím fondů SSR a ve smlouvách o partnerství uvedou hlavní problémy, jimž je třeba se v této oblasti věnovat, hlavní cíle a priority místního rozvoje se zapojením místních komunit, druhy území, jichž se týká, jakou úlohu budou mít místní akční skupiny při provádění strategií a jakou roli by měly mít různé fondy SSR při provádění strategií místního rozvoje na různých typech území, jako je venkovské, městské a pobřežní území, a odpovídající mechanismy koordinace.</p>	<p>(...) 2. <u>Místní rozvoj se zapojením místních komunit je prováděn v rámci strategického přístupu, aby se zajistilo, že se při vymezení místních potřeb „zdola nahoru“ zohlední priority stanovené na vyšších úrovních.</u> Členské státy podporují rozvoj místních a subregionálních přístupů, zejména prostřednictvím místního rozvoje se zapojením místních komunit tím, že rozhodování a provádění přenesou na místní partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a subjekty občanské společnosti. <u>Místní rozvoj se zapojením místních komunit je prováděn v rámci strategického přístupu, aby se zajistilo, že se při vymezení místních potřeb „zdola nahoru“ zohlední priority stanovené na vyšších úrovních.</u> Členské státy proto stanoví svůj přístup k místnímu rozvoji se zapojením místních komunit prostřednictvím fondů SSR a ve smlouvách o partnerství uvedou hlavní problémy, jimž je třeba se v této oblasti věnovat, hlavní cíle a priority místního rozvoje se zapojením místních komunit, druhy území, jichž se týká, jakou úlohu budou mít místní akční skupiny při provádění strategií a jakou roli by měly mít různé fondy SSR při provádění strategií místního rozvoje na různých typech území, jako je venkovské, městské a pobřežní území, a odpovídající mechanismy koordinace.</p> <p>3. <u>Integrované územní investice jsou nástrojem, který umožňuje ujednání o integrovaném provádění u investic v rámci více než jedné prioritní osy jednoho či více operačních programů. Financování z několika prioritních os a programů lze spojit do jedné integrované investiční strategie pro určité území či funkční prostor. To může mít podobu integrované strategie pro rozvoj měst, avšak rovněž pro spolupráci mezi obcemi ve venkovských oblastech. To řídicím orgánům umožní pověřit prováděním částí jednotlivých prioritních os místní orgán s cílem zajistit, aby se investice uskutečnily doplňkovým způsobem. V rámci integrovaných územních investic mohou být určité součásti prováděny prostřednictvím místního rozvoje se zapojením místních komunit s využitím kombinace obou přístupů.</u></p> <p>4. <u>Integrovanou operací se rozumí projekt, smlouva, opatření nebo skupina projektů, jež jsou podporovány z jednoho nebo více fondů SSR a z jiných nástrojů Unie. Podmínkou je, aby určitá položka výdajů nebyla z fondů SSR či jiného nástroje Unie financována dvakrát.</u></p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><u>5. Společný akční plán je operace prováděná prostřednictvím přístupu založeného na výsledcích s cílem dosáhnout zvláštních cílů dohodnutých společně mezi členskými státy a Komisí. Může být součástí jednoho či více operačních programů, a může tudíž představovat užitečný nástroj pro podporu lepší integrace jednotlivých fondů SSR za účelem dosažení společného cíle.</u></p> <p><u>6. Společný operační program je operační program, v němž je kombinována podpora z několika fondů SSR.</u></p> <p><u>7. Členské státy podpoří rozvoj místního rozvoje se zapojením místních komunit, integrovaných územních investic, integrovaných operací, společných akčních plánů a společných operačních programů tím, že ve smlouvách o partnerství uvedou hlavní problémy, jimž je třeba se v této oblasti věnovat, hlavní cíle a priority těchto nástrojů, typy území, jichž se to týká, jakou konkrétní úlohu budou mít místní akční skupiny při provádění strategií místního rozvoje a jakou roli by měly mít různé fondy SSR při provádění integrovaných strategií na různých typech území, jako je venkovské, městské a pobřežní území, a odpovídající mechanismy koordinace.</u></p>

Odůvodnění

Viz odstavec 21 stanoviska.

Pozměňovací návrh 3

COM(2012) 496 final

Příloha I, vložit nový bod za bod 3.3.2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><u>3. Pokud se integrované územní investice podle článku 99 návrhu obecného nařízení o strukturálních fondech týkají strategie udržitelného rozvoje měst podle článku 7 návrhu nařízení o EFRR, musí být řízení a provádění této integrované investice svěřeno přímo městským orgánům, jež jsou jejími příjemci.</u></p>

Odůvodnění

Účelem je vložit do právního předpisu ustanovení, o němž je řeč v odstavci 22 stanoviska a jež se týká zdůraznění inovace spočívající v přenesení pravomoci za řízení a provádění integrovaných územních investic na města, což je již stanoveno v článku 7 nařízení o EFRR a v článku 99 obecného nařízení.

Pozměňovací návrh 4COM(2012) 496 *final*

Příloha I, bod 4.4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy případně zajistí, aby bylo financování z fondů SSR koordinováno s podporou z programu NER 300 (...)	Členské státy <u>a Komise</u> případně zajistí, aby bylo financování z fondů SSR koordinováno s podporou z programu NER 300 (...)

Odůvodnění

Viz odstavec 26 stanoviska.

Pozměňovací návrh 5COM(2012) 496 *final*

Příloha I, bod 4.5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Tam, kde je to možné, budou členské státy využívat součinnosti s nástroji politik Unie (finančními a nefinančními nástroji), které slouží ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, ochraně životního prostředí a účinnosti zdrojů.</p> <p>2. Členské státy případně zajistí doplňkovost a koordinaci s programem LIFE, zejména s integrovanými projekty týkajícími se přírody, vody, odpadů, ovzduší, zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně.</p>	<p>1. Tam, kde je to možné, budou členské státy <u>a Komise</u> využívat součinnosti s nástroji politik Unie (finančními a nefinančními nástroji), které slouží ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, ochraně životního prostředí a účinnosti zdrojů.</p> <p>2. Členské státy <u>a Komise</u> případně zajistí doplňkovost a koordinaci s programem LIFE, zejména s integrovanými projekty týkajícími se přírody, vody, odpadů, ovzduší, zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně.</p>

Odůvodnění

Viz odstavec 26 stanoviska.

Pozměňovací návrh 6COM(2012) 496 *final*

Příloha I, bod 4.6, odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy se snaží využívat fondů SSR k soustředění hlavních nástrojů a metod úspěšně vyvinutých a testovaných v rámci programu Erasmus pro všechny.	Členské státy <u>a Komise</u> se snaží využívat fondů SSR k soustředění hlavních nástrojů a metod úspěšně vyvinutých a testovaných v rámci programu Erasmus pro všechny.

Odůvodnění

Viz odstavec 26 stanoviska.

Pozměňovací návrh 7COM(2012) 496 *final*

Příloha I, bod 4.9, odstavec 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Na podporu hlubší územní integrace se členské státy vynasnaží využívat synergií mezi činnostmi územní spolupráce v rámci politiky soudržnosti a evropského nástroje sousedství, zejména s ohledem na přeshraniční spolupráci. Členské státy také případně zajistí spojení stávajících aktivit s nově vytvořenými evropskými seskupeními pro územní spolupráci, se zvláštním ohledem na koordinaci a výměnu osvědčených postupů.</p>	<p>2. Na podporu hlubší územní integrace se členské státy vynasnaží využívat synergií mezi činnostmi územní spolupráce v rámci politiky soudržnosti a evropského nástroje sousedství, <u>nástroje předvstupní pomoci a Evropského rozvojového fondu</u>, zejména s ohledem na přeshraniční spolupráci. Členské státy také případně zajistí spojení stávajících aktivit s nově vytvořenými evropskými seskupeními pro územní spolupráci, se zvláštním ohledem na koordinaci a výměnu osvědčených postupů.</p>

Odůvodnění

Viz odstavec 32 stanoviska.

Pozměňovací návrh 8COM(2012) 496 *final*

Příloha I, bod 6.3, odstavec 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Členské státy zajistí účast příslušných subjektů odpovědných za podporu rovnosti žen a mužů, nediskriminace a přístupnosti v rámci partnerství a zajistí rovněž vhodné struktury v souladu s vnitrostátní praxí, jež mají poskytovat poradenství v oblasti rovnosti žen a mužů, nediskriminace a přístupnosti s cílem poskytnout nezbytné odborné znalosti pro přípravu, monitorování a hodnocení fondů SSR. Složení monitorovacích výborů je z hlediska zastoupení mužů a žen vyvážené a zahrnuje funkci odborníka na genderovou problematiku odpovědného za tuto oblast.</p>	<p>Členské státy <u>v rámci existujících vnitrostátních struktur</u> zajistí účast příslušných subjektů odpovědných za podporu rovnosti žen a mužů, nediskriminace a přístupnosti v rámci partnerství <u>a zajistí rovněž vhodné struktury v souladu s vnitrostátní praxí</u>, jež mají poskytovat poradenství v oblasti rovnosti žen a mužů, nediskriminace a přístupnosti s cílem poskytnout nezbytné odborné znalosti pro přípravu, monitorování a hodnocení fondů SSR. Složení monitorovacích výborů je z hlediska zastoupení mužů a žen vyvážené a zahrnuje funkci odborníka na genderovou problematiku odpovědného za tuto oblast.</p>

Odůvodnění

Viz odstavec 39 stanoviska.

Pozměňovací návrh 9COM(2012) 496 *final*

Příloha I, bod 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>7.1. Členské státy a regiony podniknou za účelem přípravy jejich smlouvy o partnerství a programů tyto kroky:</p>	<p>7.1. Členské státy a regiony podniknou za účelem přípravy jejich smlouvy o partnerství a programů tyto kroky:</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(a) analýzu rozvojového potenciálu a kapacity členského státu nebo regionu, zejména v souvislosti s klíčovými úkoly stanovenými ve strategii Evropa 2020, národních programech reforem a příslušných specifických doporučeních pro každou zemi. Příslušné orgány provedou podrobnou analýzu národních, regionálních a místních charakteristik;	(a) analýzu rozvojového potenciálu a kapacity členského státu nebo regionu, zejména v souvislosti s klíčovými úkoly stanovenými <u>ve zprávách Komise o politice soudržnosti</u> , ve strategii Evropa 2020, národních programech reforem a příslušných specifických doporučeních pro každou zemi. Příslušné orgány provedou podrobnou analýzu národních, regionálních a místních charakteristik;
(b) posouzení hlavních problémů, které je třeba řešit v rámci regionu nebo členského státu, určení problematických oblastí a chybějících propojení, inovačních mezer, včetně nedostatečné plánovací a prováděcí kapacity, která brzdí dlouhodobý potenciál pro růst a zaměstnanost. To tvoří základ pro zjištění možných oblastí a činností pro stanovení priorit, zásahy a zaměření politiky;	(b) posouzení hlavních problémů, které je třeba řešit v rámci regionu nebo členského státu, určení problematických oblastí a chybějících propojení, inovačních mezer, včetně nedostatečné plánovací a prováděcí kapacity, která brzdí dlouhodobý potenciál pro růst a zaměstnanost. To tvoří základ pro zjištění možných oblastí a činností pro stanovení priorit, zásahy a zaměření politiky;
(c) posouzení problémů s meziodvětvovou, mezijurisdikční nebo přeshraniční koordinací, zejména v rámci makroregionálních strategií a strategií pro přímořské oblasti;	(c) <u>posouzení územních zvláštností, jež je třeba vzít v potaz:</u> <ul style="list-style-type: none"> — <u>úloha měst, venkovských oblastí, oblastí rybolovu a pobřežních oblastí a oblastí, které čelí zvláštním geografickým nebo demografickým problémům;</u> — <u>zvláštní problémy v oblastech postižených průmyslovými přeměnami, v nejvzdálenějších regionech, nejsevernějších regionech s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a v ostrovních, přeshraničních a horských regionech;</u> — <u>vazby mezi venkovem a městem, pokud jde o přístup k finančně dostupné kvalitní infrastruktuře a službám, a problémy v regionech s vysokou koncentrací komunit žijících na okraji společnosti;</u>
(d) identifikaci kroků k dosažení lepší koordinace mezi různými územními úrovněmi a zdroji financování v zájmu dosažení integrovaného přístupu, který propojuje strategii Evropa 2020 s regionálními a místními aktéry.	(de) posouzení problémů s meziodvětvovou, mezijurisdikční nebo přeshraniční koordinací, zejména v rámci makroregionálních strategií a strategií pro přímořské oblasti;
7.2. V zájmu zohlednění cíle územní soudržnosti členské státy a regiony zajistí, aby celkový přístup k propagaci inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění:	7.2. V zájmu zohlednění cíle územní soudržnosti členské státy a regiony zajistí, aby celkový přístup k propagaci inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění:
(a) odrážel úlohu měst, venkovských oblastí, oblastí rybolovu a pobřežních oblastí a oblastí, které čelí zvláštním geografickým nebo demografickým problémům;	(a) odrážel úlohu měst, venkovských oblastí, oblastí rybolovu a pobřežních oblastí a oblastí, které čelí zvláštním geografickým nebo demografickým problémům;

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(b) zohledňoval zvláštní problémy v nejvzdálenějších regionech, nejsevernějších regionech s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a v ostrovních, přeshraničních a horských regionech;	(b) zohledňoval zvláštní problémy v nejvzdálenějších regionech, nejsevernějších regionech s velmi nízkou hustotou obyvatelstva a v ostrovních, přeshraničních a horských regionech;
(c) řešil vazby mezi venkovem a městem, pokud jde o přístup k finančně dostupné kvalitní infrastruktuře a službám, a problémy v regionech s vysokou koncentrací komunit žijících na okraji společnosti.	(c) řešil vazby mezi venkovem a městem, pokud jde o přístup k finančně dostupné kvalitní infrastruktuře a službám, a problémy v regionech s vysokou koncentrací komunit žijících na okraji společnosti.

Odůvodnění

Výbor regionů vítá, že jsou v bodě 7.2 uvedeny povinnosti dané Smlouvou v souvislosti s cílem územní soudržnosti, navrhuje však, aby bylo toto kritérium zařazeno mezi kroky popsané v bodě 7.1.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

(2013/C 17/12)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že vysílání pracovníků v Evropské unii v posledních letech vzrůstá; zároveň zdůrazňuje, že počty vysílaných pracovníků se značně liší, co se týče jak členských států původu, tak členských států, kam jsou pracovníci vysíláni;
- v tomto kontextu považuje za důležité, aby byl v současné době přijat unijní nástroj týkající se vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, který by sjednotil kontrolu jeho používání a zároveň řešil zásadní otázky vyplývající z rozsudků Soudního dvora Evropské unie, které vedly k restriktivnímu výkladu směrnice 96/71/ES;
- lituje, že současný návrh Evropské komise neobsahuje přezkum či přepracování směrnice 96/71/ES, a nemůže se tudíž zabývat všemi zásadními otázkami vyplývajícími z judikatury, a to zejména otázkami souvisejícími s rozšířením kolektivních smluv, rozšířením „tvrdého jádra použitelných předpisů“, uplatňováním příznivějších ustanovení hostitelské země, dodržováním základních sociálních práv, jako je právo na stávku;
- navrhuje posílit společnou a solidární odpovědnost zaměstnavatele a subdodavatele zavedením ustanovení, jehož cílem by bylo omezit počet subdodavatelských úrovní;
- vítá, že Evropská komise dne 11. září 2012 stáhla návrh nařízení (Monti II) o sladění práva na stávku s ekonomickými svobodami Evropské unie, který vychází z doložky flexibility týkající se dotvoření vnitřního trhu (článek 352 SFEU).

Zpravodaj	pan Alain HUTCHINSON, poslanec parlamentu regionu Brusel-hlavní město
Odkazy	návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb
	COM(2012) 131 final
	a
	návrh nařízení Rady o výkonu práva na kolektivní akci v rámci svobody usazování a volného pohybu služeb
	COM(2012) 130 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. podporuje iniciativy Evropské komise, jejichž cílem je posílit sociální rozměr vnitřního trhu v souladu s článkem 9 Lisabonské smlouvy, který zajišťuje zohlednění sociálního rozměru ve všech politikách Evropské unie;

Vysílání pracovníků na vzestupu

2. konstatuje, že vysílání pracovníků v Evropské unii v posledních letech vzrůstá; podle Evropské komise zaměstnavatelé vysílají každý rok z jednoho členského státu do jiného členského státu přibližně jeden milion pracovníků. Zároveň zdůrazňuje, že počty vysílaných pracovníků se značně liší, co se týče jak členských států původu, tak členských států, kam jsou pracovníci vysíláni;

3. poznamenává, že nejvíce vysílání pracovníků požadují odvětví, v nichž je poptávka po pracovní síle nejintenzivnější. Odvětví stavebnictví a veřejných staveb je historicky odvětvím, které zaměstnává nejvíce vyslaných pracovníků (24 % vyslaných pracovníků v Evropě podle údajů Evropské komise), s tím, že tito vyslaní zaměstnanci jsou z velké většiny dělníci;

4. zdůrazňuje, že rozdíly ve mzdách v jednotlivých zemích mohou být významné;

Územní rozměr vysílání pracovníků

5. upozorňuje na to, že v některých odvětvích dochází ke geografické koncentraci vysílání a že významnou část oznámení o vysílání přijímají přeshraniční regiony;

6. je toho názoru, že regiony, zejména hraniční regiony by měly hrát významnější roli v rámci spolupráce mezi veřejnými orgány různých zemí, s cílem dohlédnout na to, aby při vysílání byla respektována práva a důstojnost osob na straně jedné a docházelo k výměně osvědčených postupů na straně druhé. Dotčené regiony by proto měly mít k dispozici přiměřené prostředky k plnění svých úkolů;

7. podtrhuje, že územní rozměr kolektivních pracovních smluv je jedním z předpokladů jejich uplatnění na vyslané pracovníky ve smyslu směrnice 1996/71/ES. Příslušné orgány by tudíž měly informovat poskytovatele služeb a pracovníky vyslané do těchto oblastí z jiného státu o jejich obsahu a zaručit jejich uplatňování;

Nutnost lépe kontrolovat dodržování předpisů v oblasti vysílání pracovníků

8. zdůrazňuje, že vysílání pracovníků probíhá často mimo pracovní předpisy o sociálním zabezpečení a daňových zákonů. Mezi prostředky sloužící k obcházení právních povinností lze uvést:

- zaměstnávání pouze za účelem vyslání, fiktivní společnosti umožňující registraci adresy v zemi, která se považuje za domovský stát vyslaného pracovníka,
- „nepravé samostatně výdělečně činné osoby“, které nepříspěvají do systému sociálního zabezpečení a nevztahují se na ně pracovní a platové podmínky hostitelské země stanovené směrnicí 96/71/ES, která se týká pouze zaměstnanců,
- zakládání platform pro vyslaných pracovníků, k čemuž přistupují některé velké skupiny. Založením pobočky ve státě s finančně výhodnými daňovými a sociálními předpisy a vysláním pracovníků do takového státu,
- protiprávní vyslání na pracovní místo, které je ve skutečnosti trvalým pracovním místem,
- chybějící oznámení o vyslání;

zdůrazňuje, že studie poukazují na to, že se v řadě případů při vysílání pracovníků v hostitelské zemi nedodržují zákonem stanovené minimální pracovní podmínky a že dochází k pokusům o obejít předpisy o sociálním zabezpečení a daňových zákonů;

9. poukazuje na to, že s ohledem na Komisi konstatovanou neobyčejnou rozmanitost vnitrostátních kontrolních opatření používaných členskými státy, resp. třetími zeměmi, které jsou prostřednictvím dohod zahrnuty do volného pohybu osob, připadá zvláštní význam společným normám pro kontrolu; kontrolní možnosti vnitrostátních orgánů při tom ale nesmí být omezeny;

10. v tomto kontextu považuje za důležité, aby byl v současné době přijat unijní nástroj týkající se vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, který by sjednotil kontrolu jeho používání a zároveň řešil zásadní otázky vyplývající z níže uvedených rozsudků Soudního dvora Evropské unie, zejména ve věci Viking (Věc C-438/05), Laval (Věc C-341/05), Rüffert (Věc C-346/06) a Luxembourg (Věc C-319/06), které vedly k restriktivnímu výkladu směrnice 96/71/ES;

11. příznivě proto hodnotí plán přijmout návrh směrnice v této oblasti, avšak lituje, že současný návrh Evropské komise neobsahuje přezkum či přepracování směrnice 96/71/ES, a nemůže se tudíž zabývat všemi zásadními otázkami vyplývajícími z uvedených rozsudků, a to zejména otázkami souvisejícími s rozšířením kolektivních smluv, rozšířením „tvrdého jádra použitelných předpisů“, uplatňováním příznivějších ustanovení hostitelské země, dodržováním základních sociálních práv, jako je právo na stávkou;

12. poukazuje na skutečnost, že předkládaný návrh se vlastně omezuje na výčet opatření a mechanismů určených ke zlepšení a posílení kontroly uplatňování a provádění ustanovení směrnice 96/71/ES, která se dosud ukázala jako nedostatečná v boji proti sociálnímu dumpingu a podvodům;

Základní práva se nesmějí podřizovat ekonomickým svobodám

13. vítá, že Evropská komise dne 11. září 2012 stáhla návrh nařízení (Monti II) o sladění práva na stávkou s ekonomickými svobodami Evropské unie, který vychází z doložky flexibility týkající se dotvoření vnitřního trhu (článek 352 SFEU);

14. souhlasí s analýzou, podle níž by právo na stávkou nemělo být podmíněno doplňujícím cílem dotvoření vnitřního trhu, neboť jde o nedotknutelnou zásadu zaručenou Listinou základních práv. „Lex specialis“ podle definice v článku 153 Smlouvy navíc právo na stávkou výslovně vylučuje z působnosti unijní legislativy;

15. soudí však, že stažení návrhu nařízení nechává některé otázky položené rozsudkem Soudního dvora nedořešené. Vyzývá tedy k přípravě nového legislativního návrhu, který by

výslovně zaručoval, že základní sociální práva (právo na kolektivní vyjednávání, právo na protestní akce zaměstnanců) nemohou být omezována ekonomickými svobodami (právo na usazování a na volný pohyb služeb) a že ekonomické svobody nemohou ospravedlnit obcházení zákonů a vnitrostátních postupů v sociální oblasti;

16. připomíná, že 12 vnitrostátních parlamentů (19 hlasů) vůči Komisi poprvé uplatnilo mechanismus včasného varování týkající se tohoto návrhu nařízení, a to na základě toho, že se tyto návrhy dostávají do střetu s vnitrostátními pravomocemi a dodržováním zásad subsidiarity a proporcionality;

17. domnívá se však, že by se tvůrci právních předpisů EU měli zabývat vyjasněním vztahu mezi „kolektivními akcemi“ a svobodou usazování a volného pohybu služeb ve skutečně nadnárodních případech, např. u podniků s pobočkami v několika členských státech;

18. z tohoto důvodu se domnívá, že pokud by Komise zachovala svůj návrh nařízení, měl by VR vzhledem k odůvodněným stanoviskům parlamentů členských států a postojům vyjádřeným na regionální úrovni, jichž je sám mluvčím, zvážit možnost podniknout potřebné kroky k uplatnění opravného prostředku ex post proti tomuto návrhu nařízení z důvodu porušení zásady subsidiarity, a to jednak pokud jde o volbu právního základu, jednak o nedostatečně prokázanou přidanou hodnotu unijního zásahu v této oblasti. Upozorňuje Komisi, že Výbor regionů bude nadále bedlivě sledovat dodržování zásady subsidiarity v těchto otázkách;

19. domnívá se, že si návrh týkající se prosazování směrnice 96/71/ES zachovává veškerou platnost a zasluhuje plnou pozornost;

20. domnívá se, že směrnice 96/71/ES potvrzuje základní práva, jejichž prosazování má usnadňovat, že tato práva týkající se důstojnosti lidské osoby byla dále posílena vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, která Listinou základních práv učinila právně závaznou, a že by se tato práva neměla podřizovat racionalitě ekonomických svobod;

21. v tomto smyslu lituje, že návrh Komise neumožnil diskuzi o volbě právního základu, neboť zvoleným právním základem je „poskytování služeb“ (článek 62 SFEU spolu s článkem 53), v důsledku čehož se posuzování otázky uplatňování směrnice 96/71/ES opět dostává pod úhel ekonomických svobod a Výbor regionů, Evropský hospodářský a sociální výbor a sociální partneři se v plné míře nepodílejí na přípravě textu, který se jich přímo dotýká;

Návrh směrnice musí zohledňovat všechny situace související s vysláním

22. podporuje však obsah tohoto návrhu Komise, boj proti sociálnímu dumpingu a podvodům v oblasti vysílání pracovníků, jakož i zavádění mechanismů kontroly dodržování pracovních a platových podmínek vyslaných pracovníků. Předložený návrh však těmto cílům neodpovídá, a musí proto být v zásadních bodech vylepšen;

23. domnívá se, že situace související s vysláním ze zemí mimo Evropskou unii zohledněné ve směrnici 96/71/ES by si zasloužily zmínku v tomto návrhu. Směrnice by také měla být po přijetí co nejdříve zahrnuta do souboru právních předpisů EHP a dohody o volném pohybu osob se Švýcarskem;

24. je si vědom současných limitů kontrol spočívajících v jazykové bariéře, kontrole krátkodobě vyslaných pracovníků, obtížích při získávání informací v jiném členském státě, složitosti při uplatňování postihů, slabin kontrolních nástrojů národních administrativ;

25. proto velmi příznivě hodnotí přijetí ustanovení tohoto návrhu směrnice, jejichž cílem je co nejvíce omezit tyto limity a posílit mechanismy prosazování kontrolních opatření a postihů s cílem nejen lépe využít, ale rovněž zefektivnit provádění směrnice 96/71/ES; současně je třeba jasněji definovat systém pro přeshraniční výkon rozsudků, jenž musí být v souladu s platnými zásadami mezinárodní spolupráce a vzájemného uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a zohledňovat procesní práva jednotlivců;

26. domnívá se, že v případě nedodržení směrnice 96/71/ES a této směrnice, například když se ukáže, že určitý pracovník není skutečně vyslán, bude muset dotčený podnik uplatnit legislativu platnou v členském státu, v němž je služba poskytována. Všichni dotčení pracovníci budou mít právo užívat svobody pohybu zaručené článkem 45 SFEU.

Společná a solidární odpovědnost: klíčové ustanovení návrhu směrnice, které by si zasloužilo doplnění

27. vítá ustanovení o společné a solidární odpovědnosti zaměstnavatele a subdodavatele, zejména ve stavebnictví, a kvituje, že společnou a solidární odpovědnost praktikuje již osm členských států EU (Rakousko, Německo, Španělsko, Finsko, Francie, Itálie, Nizozemsko a Belgie). Pro účinné zamezení zneužívání je to však nedostatečné, a mělo by být zabezpečeno spíše to, aby odpovědnost nesly všechny podniky, jež vysílání zneužívají nebo mají z takového zneužívání prospěch;

28. domnívá se, že by bylo vhodné k ustanovení o společné a solidární odpovědnosti přidat ustanovení, jehož cílem by bylo omezit počet subdodavatelských úrovní, což by snížilo riziko zneužívání vyslaných pracovníků. Navíc by se jednalo o krok směrem k lepšímu informování o subdodavatelských podnicích;

Proaktivní úloha sociálních aktérů při kontrole uplatňování práva

29. podporuje ustanovení Evropské komise, jejichž cílem je to, aby klíčovou úlohu v rámci inspekce práce hráli aktéři z řad odborů a sociálních partnerů, zároveň je však třeba zohlednit odlišnosti v systémech jednotlivých členských států;

30. je přesvědčen, že by bylo vhodné posílit tuto roli tak, že bude příslušným orgánům odpovědným za kontrolu dodržování práv v členských státech umožněna výměna postupů v oblasti kontroly, aby mohly lépe kombinovat své snahy v této oblasti;

31. navíc se domnívá, že by mezi hlavní aktéry měli být zařazeni rovněž zástupci zaměstnanců především ve stavebních firmách, zejména členové evropských rad zaměstnanců: například u velkých projektů by koordinace zastupujících subjektů mohla také být zdrojem informací a varování. Tyto iniciativy zástupců zaměstnanců jsou tím legitimnější, čím vyšší počet podniků komunikuje o své politice sociální odpovědnosti;

Text návrhu vyžaduje upřesnění nutné k řádnému použití jeho ustanovení

32. poukazuje na skutečnost, že při provádění navrhované směrnice budou hrát významnou roli vnitrostátní soudy, a proto musí obsahovat jasná a přesná ustanovení, aby nevytvářela nové pochybnosti při výkladu znění různými vnitrostátními soudy a aby nenarůstal počet předběžných otázek před Soudním dvorem Evropské unie;

33. z těchto důvodů se domnívá, že některé pojmy z návrhu směrnice bude nutné vyjasnit a jednoznačně definovat. Je například nutné jednoznačně stanovit podmínky vysílání pracovníků, přičemž právní důsledky zneužívání nesmí nést zaměstnanci. Mělo by se také vyjasnit např. používání dvou pojmů pro označení „dočasného vyslání“ v některých jazykových verzích (např. ve francouzské verzi: „provisoirement détaché“ a „temporairement détaché“) nebo pojem „účinný“, který by měl znamenat „efektivní“, či fráze „základní soubor pracovních podmínek“, která se ve směrnici 96/71/ES nevyskytuje;

34. ze stejných důvodů upozorňuje na preambuli (odstavec 5) návrhu, která zdůrazňuje, že vztah mezi směrnicí 96/71/ES a nařízením (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro závazkové vztahy je nutné upřesnit, aniž došlo k začlenění odpovědi na žádost o vyjasnění do znění návrhu;

Nutnost rozptýlit veškeré nejasnosti v uplatňování předpisů

35. domnívá se, že preambule návrhu totiž může vzbuzovat nejasnosti, pokud jde o otázku práva rozhodného pro pracovní smlouvy (právo země původu či hostitelské země). Ač je pravdou, jak podtrhuje odstavec 6 preambule, že se návrh přímo nezabývá právem rozhodným podle článku 8 nařízení Řím I, je nutné připomenout, že cílem směrnice z roku 1996 nebyla ani úprava tohoto ustanovení (tehdejší článek 6 Římské úmluvy z roku 1980), nýbrž upřesnění podmínek pro uplatňování politik vymáhání práva ve smyslu článku 9 nařízení Řím I (tehdejší článek 7 Římské úmluvy z roku 1980);

36. bude dbát na to, aby návrh směrnice neměnil to, co tvoří ducha a cíl směrnice 96/71/ES;

37. domnívá se, že požadavek na dodržování ustanovení směrnice 96/71/ES ze strany uchazeče by měl tvořit jedno z kritérií pro udělení veřejné či soukromé zakázky, a že při závažných porušeních by mělo být možné vyloučení uchazeče, stejně jako je tomu již dnes;

38. vítá snahy Komise o sblížení právních předpisů členských států v oblasti přeshraničního prosazování uložených správních pokut a sankcí.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**Pozměňovací návrh 1**

Odůvodnění

První bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,	s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 153 odst. 1 a článek 62 písm. b) této smlouvy,

Odůvodnění

Pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání spadají tradičně do kolektivního vyjednávání, a tedy do autonomie sociálních partnerů. Ti mají na druhé straně klíčovou úlohu při kontrole uplatňování norem kolektivní smlouvy v této oblasti. Z těchto důvodů představuje nejvhodnější právní základ čl. 153 odst. 1 písm. b) smlouvy, který se výslovně týká činnosti Unie v oblasti pracovních podmínek. Protože jde o návrh směrnice o uplatňování směrnice 96/71/ES, jejímž právním základem je „poskytování služeb“, rozsudky Soudního dvora ohledně volby právního základu navíc výslovně nezakazují využití vhodnějšího právního základu pro přijetí tohoto návrhu.

Pozměňovací návrh 2

Bod odůvodnění 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3) S ohledem na zaměstnance dočasně vyslané k provedení práce za účelem poskytování služeb v jiném členském státě, než je stát, v němž obvykle vykonávají svou práci, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb stanoví základní soubor jasně definovaných podmínek práce a zaměstnání, které musí dodržovat poskytovatel služeb v členském státě, do kterého jsou pracovníci vysláni, aby byla zajištěna minimální ochrana dotčených vyslaných pracovníků.	3) S ohledem na zaměstnance dočasně vyslané k provedení práce za účelem poskytování služeb v jiném členském státě, než je stát, v němž na jehož území obvykle vykonávají svou práci, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb stanoví základní soubor jasně definovaných podmínek práce a zaměstnání, které musí dodržovat poskytovatel služeb v členském státě, do kterého jsou pracovníci vysláni, aby byla zajištěna minimální ochrana dotčených vyslaných pracovníků.

Odůvodnění

Úprava nemá pouze sémantický charakter, jejím cílem je zachovat souvislost s pojmy použitými ve směrnici 96/71/ES. Pozměňovací návrh přejímá doslovné znění bodu odůvodnění 3 směrnice 96/71/ES, který (ve FR verzi – pozn. překl.) používá výraz „temporaire“ nikoli „provisoire“ (který je jinak z právního hlediska méně přesný než „temporaire“) ostatně stejně jako bod odůvodnění 5 tohoto návrhu, a neomezuje se na to, aby se týkal pouze vysílání mezi členskými státy, jako tomu je u znění bodů odůvodnění v tomto návrhu. Pokud by měl současný návrh takovýto dosah, odchyloval by se od záměru zákonodárce z roku 1996, který používá výrazu „na území jiného členského státu, než ve kterém“ (bod odůvodnění 3 směrnice 96/71/ES) a nikoli „v jiném členském státě, než je stát“, jako je tomu v současném návrhu směrnice, aby se zohlednily případy vysílání z třetích zemí. Z důvodů právní jistoty je vhodné tuto zásadu přejmout do bodů odůvodnění současného návrhu.

Pozměňovací návrh 3

Bod odůvodnění 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>6) Stejně jako v případě směrnice 96/71/ES by touto směrnicí nemělo být dotčeno uplatňování právních předpisů, které se podle článku 8 nařízení Řím I použijí pro individuální pracovní smlouvy, ani uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.</p>	<p>6) Stejně jako v případě směrnice 96/71/ES by touto směrnicí nemělo být dotčeno uplatňování právních předpisů, které se podle článku 8 nařízení Řím I použijí pro individuální pracovní smlouvy, <u>ani uplatňování závazných ustanovení členského státu, který je podle článku 9 nařízení Řím I hostitelským členským státem</u>, ani uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.</p>

Odůvodnění

Toto doplnění má význam v tom, že rozptyluje veškeré pochybnosti ohledně působnosti směrnice 96/71/ES a souladu s mezinárodním právem soukromým. Směrnice 96/71/ES se totiž přímo netýká uplatnění práva, které se podle článku 8 nařízení Řím I použije pro individuální pracovní smlouvy, ale podle článku 9 nařízení Řím I výslovně stanovuje použití závazných pravidel hostitelského členského státu (bez ohledu na právo použitelné pro smlouvy) na vyslané pracovníky. Pokud se zde toto nezdůrazní či nebude jasně formulovat, může to vést k nedorozuměním a může vznikat riziko odchýlení od ducha a lityry směrnice 96/71/ES.

Pozměňovací návrh 4

Bod odůvodnění 14

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Je třeba dále konkretizovat povinnosti členských států, pokud jde o zajištění obecné dostupnosti informací o pracovních podmínkách a poskytnutí účinného přístupu k těmto informacím, a to nejen pro poskytovatele služeb z jiných členských států, ale i pro dotčené vyslané pracovníky.</p>	<p>Je třeba dále konkretizovat povinnosti členských států, pokud jde o zajištění obecné dostupnosti informací o pracovních podmínkách a poskytnutí účinného a <u>bezplatného</u> přístupu k těmto informacím, a to nejen pro poskytovatele služeb z jiných členských států, ale i pro dotčené vyslané pracovníky.</p>

Odůvodnění

Má-li být přístup k informacím účinný, musí být zejména bezplatný.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 1 odst. 3 (nový)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 1 Předmět (...)	Článek 1 Předmět (...) <u>3. Pokud jde o uplatňování a zajišťování pracovních podmínek a podmínek zaměstnávání vyslaných pracovníků, musí být tato směrnice v souladu s ustanovením čl. 1 odst. 4 směrnice 96/71/ES, který stanoví, že „podnikům usazeným ve třetím státě nesmí být poskytováno lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě“;</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je namístě, pokud panuje názor, že tento návrh nemá narušit stavbu směrnice 96/71/ES; zákonodárce vložil čl. 1 odst. 4, aby zamezil riziku sociálního dumpingu přicházejícího do Evropské unie z třetích zemí. Ze stejného důvodu by bylo namístě zamezit tomu, aby se striktní uplatňování směrnice 96/71/ES omezovalo na vysílání pracovníků z jednoho členského státu do druhého, čímž by se otevřel prostor pro případné podvody či obcházení pravidel ze strany třetích zemí. Členské státy by tudíž měly být na pozoru a přistoupit k opatřením nezbytným k tomu, aby se zamezilo obcházení předpisů, jež by pro stávající kontrolní systém bylo velkým nedostatkem.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 3 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 3 Předcházení zneužívání a obcházení 1. Pro účely provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES vezmou příslušné orgány v úvahu skutečnosti charakterizující činnosti, jež provádí podnik ve státě, ve kterém je usazen, aby určily, zda daný podnik ve státě, v němž je usazen, skutečně vykonává podstatné činnosti jiné než čistě interní řízení a/nebo administrativní činnosti. Může se jednat o tyto skutečnosti: (a) místo, kde má podnik své sídlo a správu, využívá kancelářské prostory, platí daně, má profesní oprávnění nebo je zaregistrován u obchodní komory nebo profesních subjektů; (b) místo, kde jsou najímáni vyslaní pracovníci; (c) rozhodné právo pro smlouvy uzavřené podnikem s jeho pracovníky na jedné straně a s jeho klienty na druhé straně; (d) místo, kde podnik vykonává svou hlavní podnikatelskou činnost a kde zaměstnává administrativní pracovníky; (e) neobvykle omezený počet smluv a/nebo výše obrátu uskutečněného v členském státě usazení.	Článek 3 Předcházení zneužívání a obcházení 1. Pro účely provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES vezmou příslušné orgány v úvahu skutečnosti charakterizující činnosti, jež provádí podnik ve státě, ve kterém je usazen, aby určily, zda daný podnik ve státě, v němž je usazen, skutečně vykonává podstatné činnosti jiné než čistě interní řízení a/nebo administrativní činnosti. Může se jednat o tyto skutečnosti: (a) <u>členský stát, v němž podnik vykonává svou hlavní profesní činnost měřenou v jednotkách času vztahovaných na zaměstnance,</u> a místo, kde má podnik své sídlo a správu, využívá kancelářské prostory, platí daně, má profesní oprávnění nebo je zaregistrován u obchodní komory nebo profesních subjektů; (b) místo, kde jsou najímáni vyslaní pracovníci; (c) rozhodné právo pro smlouvy uzavřené podnikem s jeho pracovníky na jedné straně a s jeho klienty na druhé straně; (d) místo, kde podnik vykonává svou hlavní podnikatelskou činnost a kde zaměstnává administrativní pracovníky;

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Hodnocení těchto skutečností by mělo být přizpůsobeno jednotlivým případům a mělo by se přihlížet k povaze činností vykonávaných podnikem v členském státě, v němž je usazen.</p> <p>2. Aby bylo možné vyhodnotit, zda vyslaný pracovník dočasně vykonává svou práci v jiném členském státě, než ve kterém obvykle pracuje, se zkoumají všechny skutečnosti charakterizující tuto práci a situace pracovníka.</p> <p>Může se jednat o tyto skutečnosti:</p> <p>(a) práce je po omezenou dobu vykonávána v jiném členském státě;</p> <p>(b) pracovník je vyslán do jiného členského státu, než je ten, v němž nebo z něž vyslaný pracovník obvykle vykonává svoji práci podle nařízení (ES) č. 593/2008 a/nebo Římské úmluvy;</p> <p>(c) po dokončení práce nebo poskytování služeb, kvůli kterým byl vyslán, se vyslaný pracovník vrátí nebo se očekává, že se vrátí, do členského státu, ze kterého byl vyslán;</p> <p>(d) skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který pracovníka vysílá, a pokud ano, jakým způsobem a také</p> <p>(e) jakákoli opakovaná předchozí období, během kterých bylo dané místo obsazeno týměž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem.</p> <p>Všechny výše uvedené skutečnosti jsou pouze orientačními faktory v celkovém posouzení, které se má provést, a nelze je tedy posuzovat samostatně. Kritéria se přizpůsobí jednotlivým případům a přihlédně se ke zvláštnostem situace.</p>	<p>(e) neobvykle omezený počet smluv a/nebo výše obratu uskutečněného v členském státě usazení.</p> <p>Hodnocení těchto skutečností by mělo být přizpůsobeno jednotlivým případům a mělo by se přihlížet k povaze činností vykonávaných podnikem v členském státě, v němž je usazen.</p> <p>2. <u>Posouzení těchto skutečností je součástí kvalifikace vyslaného pracovníka v hostitelském členském státě, jak stanovuje čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb;</u></p> <p>3. Aby bylo možné vyhodnotit, zda vyslaný pracovník dočasně vykonává svou práci v jiném členském státě, než ve kterém obvykle pracuje, se zkoumají všechny skutečnosti charakterizující tuto práci a situace pracovníka.</p> <p>Může se jednat o tyto skutečnosti:</p> <p>(a) práce je po omezenou dobu vykonávána v jiném členském státě;</p> <p>(b) pracovník je vyslán do jiného členského státu, než je ten, v němž nebo z něž vyslaný pracovník obvykle vykonává svoji práci podle nařízení (ES) č. 593/2008 a/nebo Římské úmluvy;</p> <p>(c) po dokončení práce nebo poskytování služeb, kvůli kterým byl vyslán, se vyslaný pracovník vrátí nebo se očekává, že se vrátí, do členského státu, ze kterého byl vyslán;</p> <p>(d) <u>k prokázání svého sociálního zabezpečení v členském státu původu je vyslaný pracovník vybaven platným formulářem A1. Tento formulář nemá zpětnou platnost. Musí být vyhotoven na počátku období vyslání a předložen při jakékoliv kontrole;</u></p> <p>(e) skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který pracovníka vysílá, a pokud ano, jakým způsobem a také</p> <p>(f) jakákoli opakovaná předchozí období, během kterých bylo dané místo obsazeno týměž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem.</p> <p>Všechny výše uvedené skutečnosti jsou pouze orientačními faktory v celkovém posouzení, které se má provést, a nelze je tedy posuzovat samostatně. Kritéria se přizpůsobí jednotlivým případům a přihlédně se ke zvláštnostem situace.</p>

Odůvodnění

Toto ustanovení má zabránit zakládání podniků, jejichž aktivita v členském státu usazení by byla předstíraná a sloužila jen k obcházení ustanovení týkajících se pracovních podmínek hostitelského členského státu.

Cílem čl. 2 odst. 2 směrnice 96/71/ES je zabránit tomu, aby mohli být pracovníci vyslaní z jednoho státu (včetně nečlenského státu) považováni za samostatně výdělečně činné osoby, a tím se dostat mimo působnost směrnice. Kupříkladu by stačilo, pokud by zaměstnanec vykonávající činnost ve stavebnictví v zemi A byl svým zaměstnavatelem transformován v zemi A na osobu samostatně výdělečně činnou, aby byl tento zaměstnavatel zproštěn povinností vyplývajících ze směrnice v členském státu B, do něhož byl tento zaměstnanec vyslán. K zamezení tohoto typu podvodů ponechává směrnice z roku 1996 hostitelské zemi (v tomto případě členskému státu B) pravomoc kvalifikovat pojem pracovník, a tím i pracovní právní vztah s ohledem na její vnitřní právní předpisy. Jediným slabým místem této právní konstrukce spočívá v obtížnosti konkrétní aplikace takto stanovené zásady: seznam skutečností uvedených v článku 4 bezpochyby přispěje k praktickému uplatnění čl. 2 odst. 2 směrnice 96/71/ES.

Pozměňovací návrh 7

Článek 3a

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><u>Článek 3a</u></p> <p><u>Postihy za nesplnění podmínek</u></p> <p><u>V případě nerespektování článku 3 směrnice 96/71/ES nebo příslušných článků této směrnice se na podnik a dotčené pracovníky vztahuje příslušná právní úprava členského státu, v němž jsou služby poskytovány. Všichni dotčení pracovníci budou mít právo užívat svobody pohybu v Unii zaručené článkem 45 SFEU.</u></p> <p><u>Hostitelský členský stát může tedy okamžitě požadovat prokázání skutečnosti, že dotčení pracovníci mají rovné podmínky s občany tohoto členského státu, pokud se jedná o pracovní podmínky a související sociální práva, ve shodě s článkem 45 SFEU.</u></p>

Pozměňovací návrh 8

Čl. 5 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby informace o pracovních podmínkách uvedené v článku 3 směrnice 96/71/ES, která mají být uplatňována a dodržována poskytovateli služeb, byly obecně dostupné jasným, uceleným a snadno přístupným způsobem, na dálku a elektronickými prostředky, ve formátech a v souladu s normami pro internetové stránky, které zajišťují přístupnost pro osoby s postižením, a aby kontaktní místa nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 4 směrnice 96/71/ES byly schopny účinně plnit své úkoly.</p>	<p>Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby informace o pracovních podmínkách uvedené v článku 3 směrnice 96/71/ES, která mají být uplatňována a dodržována poskytovateli služeb, byly <u>zdarma</u> obecně dostupné jasným, <u>transparentním</u>, uceleným a snadno přístupným způsobem, na dálku a elektronickými prostředky, ve formátech a v souladu s normami pro internetové stránky, které zajišťují přístupnost pro osoby s postižením, a aby kontaktní místa nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 4 směrnice 96/71/ES byly schopny účinně plnit své úkoly.</p>

Odůvodnění

Má-li být přístup k informacím účinný, musí být zejména bezplatný.

Pozměňovací návrh 9

Čl. 7 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Povinnost stanovená v odstavcích 1 a 2 neznamená povinnost členského státu usazení vykonávat ověření skutkového stavu a kontroly na území hostitelského členského státu, v němž je služba poskytována. Tato ověření a tyto kontroly musí být v případě potřeby prováděny orgány hostitelského členského státu na žádost příslušných orgánů členského státu usazení v souladu s článkem 10 a v souladu s pravomocemi dohledu stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, zvyklostmi a správními postupy hostitelského členského státu a v souladu s právními předpisy Unie.	Povinnost stanovená v odstavcích 1 a 2 neznamená povinnost členského státu usazení vykonávat ověření skutkového stavu a kontroly na území hostitelského členského státu, v němž je služba poskytována. Tato ověření a tyto kontroly musí být v případě potřeby prováděny orgány hostitelského členského státu na žádost příslušných orgánů členského státu usazení v souladu s článkem 10 a v souladu s pravomocemi dohledu stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, zvyklostmi a správními postupy hostitelského členského státu a v souladu s právními předpisy Unie.

Odůvodnění

Je třeba odstranit procedurální prvky brzdící kontrolu skutečného stavu jak v členském státu usazení, tak v hostitelském členském státu.

Pozměňovací návrh 10

Čl. 9 odst. 1, úvodní část

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou uložit pouze tato správní požadavky a kontrolní opatření:	V zájmu lepšího uplatňování článků 3 a 5 směrnice 96/71/ES uloží hostitelský členský stát. Členské státy mohou uložit pouze tato přinejmenším následující správní požadavky a kontrolní opatření:

Odůvodnění

Na rozdíl od Evropské komise, jež uvádí výčet maximálních požadavků, se navrhuje stanovit výčet minimálních požadavků. Tato opačná logika je mimo to koherentní s ustanoveními čl. 12 odst. 3 ve znění návrhu Evropské komise.

Pozměňovací návrh 11

Čl. 9 odst. 1 písm. a)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
povinnost poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě nahlásit příslušným vnitrostátním orgánům nejpozději na začátku poskytování služby přítomnost jednoho nebo více zřetelně identifikovatelných vyslaných pracovníků, jejich předpokládaný počet, předpokládanou dobu trvání a místo jejich přítomnosti, jakož i služby, které odůvodňují vyslání, přičemž prohlášení může zahrnovat pouze totožnost poskytovatele služby;	povinnost poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě předat nahlásit příslušným vnitrostátním orgánům nejpozději na začátku poskytování služby prohlášení, kde uvede, že se seznámil s minimálními pracovními podmínkami obsaženými v článku 3 směrnice 96/71/ES v členském státu, kde budou služby poskytovány, a bude je respektovat. přítomnost jednoho nebo více zřetelně identifikovatelných vyslaných pracovníků, jejich předpokládaný počet, předpokládanou dobu trvání a místo jejich přítomnosti, jakož i služby, které odůvodňují vyslání, přičemž prohlášení může zahrnovat pouze totožnost poskytovatele služby; V prohlášení uvede přinejmenším dobu trvání a datum zahájení práce vyslaných pracovníků, jejich identitu, počet a místo, kde budou na území hostitelského členského státu pracovat.

Odůvodnění

Ujasnění požadavků, jimž musí odpovídat prohlášení poskytovatele služeb.

Pozměňovací návrh 12

Čl. 9 odst. 1 písm. b)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>povinnost mít k dispozici nebo poskytnout a/nebo uchovávat v tištěné nebo elektronické podobě kopie pracovní smlouvy (nebo rovnocenného dokladu ve smyslu směrnice 91/533, obsahujícího v případě, že je to vhodné nebo důležité, dodatečné informace uvedené v článku 4 uvedené směrnice), výplatní pásky, pracovní výkazy a doklady o vyplacení mezd nebo kopie rovnocenných dokumentů po dobu vyslání na přístupném a zřetelně označeném místě na jeho území, jako je pracoviště nebo staveniště nebo v případě mobilních pracovníků v odvětví dopravy provozovna nebo vozidlo, s nímž je služba poskytována;</p>	<p>povinnost mít k dispozici nebo poskytnout a/nebo uchovávat v tištěné nebo elektronické podobě kopie pracovní smlouvy (nebo rovnocenného dokladu ve smyslu směrnice 91/533, obsahujícího v případě, že je to vhodné nebo důležité, dodatečné informace uvedené v článku 4 uvedené směrnice), výplatní pásky, pracovní výkazy a doklady o vyplacení mezd, <u>formulář A1 prokazující sociální zabezpečení ve vysílajícím členském státu, požadované hodnocení pracovního a zdravotního rizika v souladu se směrnicí 89/391/ES, a pokud je vyslaný pracovník občanem třetí země, pracovní povolení a povolení k pobytu spolu se všemi dalšími dokumenty nutnými k ověření, že je respektována směrnice 96/71/ES a tato směrnice. Tyto dokumenty</u> nebo kopie rovnocenných dokumentů <u>jsou</u> po dobu vyslání <u>uloženy</u> na přístupném a zřetelně označeném místě na jeho území, jako je pracoviště nebo staveniště nebo v případě mobilních pracovníků v odvětví dopravy provozovna nebo vozidlo, s nímž je služba poskytována;</p>

Odůvodnění

Pozn.: souvisí s pozměňovacím návrhem k čl. 3 odst. 2.

Pozměňovací návrh 13

Čl. 11 odst. 4 (nový)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 11</p> <p>Ochrana práv – usnadnění podávání stížností – dlužné částky</p> <p>(...)</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby se odbory a další třetí strany, jako sdružení, organizace a jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátními právními předpisy oprávněný zájem na zajištění dodržování ustanovení této směrnice, mohly jménem vyslaných pracovníků nebo jejich zaměstnavatele nebo na jejich podporu jednat s jejich schválením v jakémkoli soudním nebo správním řízení, jehož cílem je provádět tuto směrnici a/nebo pro prosazovat plnění povinností podle této směrnice.</p>	<p>Článek 11</p> <p>Ochrana práv – usnadnění podávání stížností – dlužné částky</p> <p>(...)</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby se odbory a další třetí strany, jako sdružení, organizace a jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátními právními předpisy oprávněný zájem na zajištění dodržování ustanovení této směrnice, mohly jménem vyslaných pracovníků nebo jejich zaměstnavatele nebo na jejich podporu jednat s jejich schválením v jakémkoli soudním nebo správním řízení, jehož cílem je provádět tuto směrnici a/nebo pro prosazovat <u>plnění povinností podle nároky vyplývající z této směrnice. Odbory mají právo podávat se svolením vyslaného pracovníka žalobu i za něj.</u></p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>4. <u>Zástupci pracovníků, zejména členové evropských rad zaměstnanců podniků ve stavebnictví, jsou oprávněni kdykoli upozornit odbory a příslušné orgány zabývající se kontrolou uplatňování práva na veškeré případy vyslání, u nichž existují vážné pochybnosti v souvislosti s dodržováním pracovních podmínek a podmínek zaměstnávání vyslaných pracovníků;</u></p> <p><u>5.4.</u> Odstavce 1 a 3 nejsou dotčeny vnitrostátními právními předpisy týkajícími se předepsaných termínů nebo lhůt pro podání obdobných stížností ani vnitrostátními právními předpisy týkajícími se zastupování nebo obhajoby před soudy.</p>

Odůvodnění

Zástupci zaměstnanců podniků, zejména členové evropských rad zaměstnanců podniků, jsou v přímém kontaktu s realitou různých podniků a závodů v členských státech. Jakožto zkušení pozorovatelé pracovních vztahů na pracovišti či na nadnárodní úrovni by měli mít toto oprávnění upozorňovat na případy podvodů při uplatňování předpisů týkajících se vyslání pracovníků.

Pozměňovací návrh 14

Čl. 12 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 12</p> <p>Subdodávky – solidární odpovědnost</p> <p>S ohledem na stavební činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, pro všechna vyslání, na které se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, členské státy, nediskriminačně s ohledem na ochranu odpovídajících práv zaměstnanců přímých subdodavatelů usazených na jejich území, zajistí, aby dodavatel, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služeb nebo podnik pro dočasnou práci nebo podnik poskytujícím pracovníky) přímým subdodavatelem, mohl být, kromě nebo namísto zaměstnavatele, vyslanému pracovníkovi a/nebo společným fondům nebo institucím sociálních partnerů odpovědný za neplacení:</p>	<p>Článek 12</p> <p>Subdodávky – solidární odpovědnost</p> <p><u>Každý členský stát přijme nediskriminačně všechna potřebná opatření, aby zaručil, že podnik, jenž pověřil poskytováním služeb jiný podnik, odpovídal společně nebo namísto zaměstnavatele za závazky tohoto podniku, subdodavatele nebo nájemce pracovní síly určené tímto podnikem v oblasti: S ohledem na stavební činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, pro všechna vyslání, na které se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, členské státy, nediskriminačně s ohledem na ochranu odpovídajících práv zaměstnanců přímých subdodavatelů usazených na jejich území, zajistí, aby dodavatel, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služeb nebo podnik pro dočasnou práci nebo podnik poskytujícím pracovníky) přímým subdodavatelem, mohl být, kromě nebo namísto zaměstnavatele, vyslanému pracovníkovi a/nebo společným fondům nebo institucím sociálních partnerů odpovědný za neplacení:</u></p>

Odůvodnění

Není důvod, proč omezovat regulaci subdodavatelských řetězců na odvětví stavebnictví. Upřesnění vzniklých závazků.

Pozměňovací návrh 15

Čl. 12 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy stanoví, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, není činěn odpovědným podle odstavce 1. Tyto systémy se použijí transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. Z toho mohou vyplývat preventivní opatření přijatá dodavatelem v souvislosti s tím, jak subdodavatel doloží dodržení hlavních pracovních podmínek u vyslaných pracovníků podle čl. 3 odst. 1 směrnice 96/71/ES, včetně výplatních pásek a vyplácení mzdy, dodržení povinností týkajících se sociálního zabezpečení a/nebo daní v členském státě usazení a dodržení platných právních předpisů o vysílání pracovníků.	Členské státy stanoví, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, není činěn odpovědným podle odstavce 1. Tyto systémy se použijí transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. Z toho mohou vyplývat preventivní opatření přijatá dodavatelem v souvislosti s tím, jak subdodavatel doloží dodržení hlavních pracovních podmínek u vyslaných pracovníků podle čl. 3 odst. 1 směrnice 96/71/ES, včetně výplatních pásek a vyplácení mzdy, dodržení povinností týkajících se sociálního zabezpečení a/nebo daní v členském státě usazení a dodržení platných právních předpisů o vysílání pracovníků.

Odůvodnění

Na úrovni EU neexistuje definice pojmu „náležitá péče“. Dále je třeba zachovat odpovědnost dodavatele za ověření, zda subdodavatel respektuje pracovní podmínky.

Pozměňovací návrh 16

Čl. 12 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou, v souladu s právními předpisy Unie, stanovit přísnější pravidla odpovědnosti v rámci svých vnitrostátních právních předpisů, nediskriminačně s ohledem na oblast a rozsah odpovědnosti subdodavatele. Členské státy mohou rovněž v souladu s právními předpisy Unie stanovit takovou odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES. Členské státy mohou v těchto případech stanovit, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy, nenese odpovědnost.	Členské státy mohou, v souladu s právními předpisy Unie, stanovit přísnější pravidla odpovědnosti v rámci svých vnitrostátních právních předpisů, nediskriminačně s ohledem na oblast a rozsah odpovědnosti subdodavatele. Členské státy mohou rovněž v souladu s právními předpisy Unie stanovit takovou odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES. Členské státy mohou v těchto případech stanovit, že dodavatel, který vynaložil náležitou péči, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy, nenese odpovědnost.

Odůvodnění

Na úrovni EU neexistuje definice pojmu „náležitá péče“. Dále je třeba zachovat odpovědnost dodavatele za ověření, zda subdodavatel respektuje pracovní podmínky.

Pozměňovací návrh 17

Článek 12 nový odstavec 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<u>4a. Pokud mezi sociálními partnery v dotčeném odvětví nedojde k dohodě, co se týče stanovení mezního počtu úrovní subdodávek, se tento počet omezuje na tři.</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh vyplývá z odstavce 28 politických doporučení v návrhu stanoviska.

Pozměňovací návrh 18

Článek 18, nový článek následující po článku 18

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p data-bbox="818 389 922 416">Nový článek</p> <p data-bbox="818 439 1150 465"><u>Ustanovení o zachování úrovně ochrany</u></p> <p data-bbox="818 488 1356 712"><u>Provádění této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení celkové úrovně ochrany pracovníků v oblastech působnosti této směrnice. Tím nesmí být dotčeno právo členských států a/nebo sociálních partnerů přijímat s ohledem na měnící se okolnosti právní, regulační nebo smluvní ustanovení, která se liší od ustanovení existujících v okamžiku přijetí této směrnice, pokud jsou dodržovány minimální požadavky stanovené v této směrnici.</u></p>

Odůvodnění

Toto ustanovení, zvané ustanovení o zachování úrovně ochrany, se nyní zavádí do mnoha unijních směrnic – jeho cílem je zlepšit jejich uplatňování v členských státech. Výsledkem transpozice směrnice v členském státě nesmí být snížení stávající úrovně ochrany v oblastech, jichž se tato směrnice týká, zejména pokud jde o společnou a solidární odpovědnost uvedenou v článku 12 této směrnice.

Pozměňovací návrh 19

Článek 21

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p data-bbox="256 1160 352 1187">Článek 21</p> <p data-bbox="256 1209 323 1236">Zpráva</p> <p data-bbox="256 1258 798 1384">Nejpozději pět let po uplynutí lhůty pro provedení do vnitrostátního práva předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice, případně společně s příslušnými návrhy;</p>	<p data-bbox="818 1160 914 1187">Článek 21</p> <p data-bbox="818 1209 885 1236">Zpráva</p> <p data-bbox="818 1258 1356 1384">Nejpozději pět let po uplynutí lhůty pro provedení do vnitrostátního práva předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a <u>Výboru regionů</u> zprávu o provádění této směrnice, případně společně s příslušnými návrhy;</p>

Odůvodnění

Požadavek, který je v souladu s požadavkem volby článku 153 SFEU za právní základ tohoto návrhu směrnice.

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Statut evropské nadace

(2013/C 17/13)

VÝBOR REGIONŮ

- podporuje návrh nařízení o statutu evropské nadace (FE), který Komise předložila, a domnívá se, že navazuje na proces zahájený přijetím nařízení o evropské občanské iniciativě;
- podporuje tedy návrh nařízení o statutu evropské nadace (FE), který Komise předložila, a uznává, že navazuje na proces zahájený přijetím nařízení o evropské občanské iniciativě a nařízení o zřízení statutu evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) s cílem usnadnit a podpořit přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci na úrovni EU;
- zdůrazňuje, že tento statut musí splnit účel zjednodušení a účinnosti, aby nadace mohly nejen samy, ale i v partnerství s národními, místními a regionálními subjekty účinněji pracovat na přeshraničních či nadnárodních projektech, a vyhovět tak požadavku jistoty právních předpisů a objasnění fungování a financování nadací vůči veřejnosti;
- chápe úsilí nalézt rovnováhu mezi závazným vnitrostátním právem jednotlivých členských států, co se týče minimální hodnoty aktiv požadované u nadací, a přáním usnadnit zřizování FE na celém území Unie. Výbor nicméně trvá na tom, aby byli dárci a občané ujištěni o dostatečné solventnosti FE, a požaduje jednak zvýšit minimální úroveň aktiv požadovanou pro registraci FE z 25 000 eur – jež považuje za příliš málo – na 50 000 eur, a jednak zachovat tuto částku po celou dobu existence FE, přičemž sankcí za nedodržení této minimální hranice by bylo zrušení FE.

Zpravodajka	paní Claudette BRUNET-LECHENAULT (FR/SES), místopředsedkyně Generální rady departementu Saône-et-Loire
Odkaz	návrh nařízení Rady o statutu evropské nadace (FE) COM(2012) 35 final

I. ÚVOD

VÝBOR REGIONŮ

1. je si vědom hospodářského významu a zásadní úlohy, kterou mají nadace po celé Evropě ve všech oblastech veřejného zájmu a zejména v oblastech spadajících do pravomoci místních a regionálních orgánů, jako jsou sociální a zdravotní služby, sociální zabezpečení, umění a kultura, vzdělávání a odborná příprava, věda, výzkum a inovace či životní prostředí;

2. chápe a lituje, že se nadace potýkají s obtížemi, chtějí-li svoji činnost rozšířit za hranice vlastní země a věnovat se přeshraničním nebo nadnárodním projektům, a že kvůli těmto potížím musejí vynakládat značné výdaje na poradenství či strukturální změny, zatímco by tyto částky mohly být efektivněji použity ke splnění jejich sociálního účelu;

3. podporuje návrh nařízení o statutu evropské nadace (FE), který Komise předložila, a domnívá se, že navazuje na proces zahájený přijetím nařízení o evropské občanské iniciativě;

4. dále vítá, že návrh Komise je součástí širší perspektivy zabezpečení aktivit sociální a solidární ekonomiky v rámci vnitřního trhu, a z toho důvodu doufá, že přijetí statutu evropské nadace připraví půdu pro statut evropské vzájemné pojišťovny;

5. zdůrazňuje, že tento statut musí splnit účel zjednodušení, účinnosti a jistoty právních předpisů, aby nadace mohly nejen samy, ale i v partnerství s národními, místními a regionálními subjekty lépe uskutečňovat přeshraniční či nadnárodní projekty;

6. prohlašuje rovněž, že co se týče občanů, musí být tento statut součástí vůle objasnit občanům fungování a financování nadací;

7. doufá, že bude posílen evropský rozměr FE, a to nejen při založení FE, ale i po celou dobu její existence, a že právní předpisy, které se na ni budou vztahovat, budou co nejvíce vycházet z návrhu nařízení a ze statutu všech FE a budou jen v omezené míře odkazovat na národní právo;

8. připomíná, že vzhledem k tomu, že FE mohou k výkonu své činnosti shromažďovat soukromé finanční prostředky nebo získávat veřejné financování, musí splňovat povinnosti předkládat účty dokládající použití prostředků, a to nejen svým sponzorům, ale i všem občanům Evropské unie;

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Hospodářský význam nadací

9. konstatuje, že nadace mají nezanedbatelný hospodářský význam, jejich roční výdaje v celosvětovém měřítku činí přibližně 150 mld. eur a přímo zaměstnávají zhruba 1 mil. osob na plný úvazek v celé Evropské unii;

10. bere na vědomí zájem nadací rozšířit činnost i do zahraničí, a globálně tak reagovat na problémy zasahující do více oblastí, jako je migrace, hospodářský a sociální rozvoj, věda na špičkové úrovni, lidská práva, životní prostředí atd.;

11. zdůrazňuje zejména úlohu, již mohou nadace sehrát, co se týče využívání jejich zdrojů a tvořivosti v období hluboké politické, finanční a sociální krize v Evropě, kdy je velmi důležité prozkoumat všechny možnosti, jak posílit Evropskou unii a zajistit budoucnost a perspektivy růstu pro její občany;

Značné a nákladné administrativní povinnosti

12. podotýká, že se nadace při své nadnárodní či přeshraniční činnosti mohou setkat s obtížemi způsobenými pravidly, která stanovují vnitrostátní právní předpisy a která je nutí vydávat určitou část jejich prostředků – odhadovanou přibližně na 90 až 102 mil. eur ročně – za poradenství nebo různé administrativní úkony, namísto toho, aby tyto prostředky použily na projekty veřejného zájmu, jež provádějí ony samy nebo v partnerství s jinými nadacemi či orgány územní samosprávy;

Směrem ke statutu posilujícímu evropskou občanskou iniciativu prostřednictvím úlohy nadací

13. zdůrazňuje, že činnost nadací, jež jsou nejčastěji zakládány z popudu osob soukromého práva (jednotlivců či podniků), se soustředí na projekty obecného zájmu s velkým významem pro evropské občany a často se týká oblastí spadajících do pravomoci místních a regionálních orgánů, jako jsou zejména sociální a zdravotní služby, sociální zabezpečení, umění a kultura, vzdělávání a odborná příprava, věda, výzkum a inovace atd.;

14. domnívá se, že volba nové právní formy, která by byla alternativou národního statutu a odpovídala statutu „evropské nadace“, by byla základním předpokladem ke zvýšení významu nadací v celé Evropské unii;

15. podporuje tedy návrh nařízení o statutu evropské nadace (FE), který Komise předložila, a uznává, že navazuje na proces zahájený přijetím nařízení o evropské občanské iniciativě a nařízením o zřízení statutu evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) s cílem usnadnit a podpořit přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci na úrovni EU;

16. domnívá se, že článek 352 SFEU, který stanoví, že Rada přijme na návrh Komise jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu vhodná opatření k dosažení některého z cílů stanovených Smlouvami, je vzhledem ke skutečnosti, že Smlouvy neobsahují žádná specifická ustanovení o výslovných pravomocích institucí EU v tomto ohledu, jediným správným právním základem tohoto návrhu nařízení. Tato volba je v souladu s dřívějším rozhodnutím o přijetí předpisů o jiných statutech, např. o statutu evropské společnosti či evropského zájmového hospodářského sdružení, a nemá žádný vliv na vnitrostátní předpisy upravující nadace. Výbor dále konstatuje, že návrh nařízení byl v rámci mechanismu včasného varování souvisejícího s uplatňováním zásady subsidiarity projednáván v 19 národních parlamentech, ale pouze v jednom případě byl předmětem odůvodněného stanoviska;

17. zdůrazňuje, že tento statut musí splnit účel zjednodušení a účinnosti, aby nadace mohly nejen samy, ale i v partnerství s národními, místními a regionálními subjekty účinněji pracovat na přeshraničních či nadnárodních projektech, a vyhovět tak požadavku jistoty právních předpisů a objasnění fungování a financování nadací vůči veřejnosti;

Zdůraznění evropského rozměru

18. doufá, že bude výrazněji zdůrazněn evropský rozměr FE a bude určeno, že nadace vykonává nebo má vykonávat nadnárodní či přeshraniční činnost, a to nejen při svém založení, ale i po celou dobu své existence;

19. v tomto ohledu lituje, že se při vypracování návrhu nařízení často odkazovalo na vnitrostátní předpisy jednotlivých členských států, což podle něj může být pro FE při neexistenci harmonizovaných pravidel zdrojem právní nejistoty;

Nutnost srozumitelnosti, spolehlivosti a transparentnosti

20. připomíná, že skutečnost, že FE mohou pro účely výkonu své činnosti shromažďovat soukromé finanční prostředky nebo získat veřejné financování, zároveň znamená, že jsou svým dárcům a sponzorům, a potažmo i všem občanům Evropské unie, schopny zaručit maximální bezpečnost z hlediska své solidnosti a naprostou transparentnost z hlediska své správy a použití prostředků, jež jim byly poskytnuty;

Směrem k vyjasnění cíle FE

21. zdůrazňuje, že v některých členských státech označují pojmy „veřejný prospěch“ a „obecný zájem“ různé skutečnosti a v určitých případech mohou odkazovat jak na zvláštní právní postup či statut, tak i specifický daňový přístup. Proto navrhuje harmonizovat používanou terminologii a zachovat pojem „veřejný zájem“, jenž musí být chápán jednotně ve všech členských státech, aby bylo možné určit předmět činnosti FE, a nesmí být nijak spojován s daňovými aspekty;

22. doufá rovněž, že v článku 5 návrhu bude definován pojem „rekreační sporty“, aby se zamezilo tomu, že se z činnosti FE nakonec stane podpora praktik spadajících spíše do oblasti profesionálního sportu;

Směrem k větší spolehlivosti

23. chápe úsilí nalézt rovnováhu mezi závazným vnitrostátním právem jednotlivých členských států, co se týče minimální hodnoty aktiv požadované u nadací, a přáním usnadnit zřizování FE na celém území Unie. Výbor nicméně trvá na tom, aby byli dárci a občané ujištěni o dostatečné solventnosti FE, a požaduje jednak zvýšit minimální úroveň aktiv požadovanou pro registraci FE z 25 000 eur – jež považuje za příliš málo – na 50 000 eur, a jednak zachovat tuto částku po celou dobu existence FE, přičemž sankcí za nedodržení této minimální hranice by bylo zrušení FE;

24. považuje za samozřejmé, že FE nesmí usilovat o dosažení zisku, ale připouští, že by pro účely výkonu své činnosti sloužící veřejnému zájmu mohly být zapojeny do ekonomických činností, a navrhuje změnit článek 11, tak aby lépe definoval hranice, v jejichž rámci může FE vykonávat ekonomické činnosti;

25. soudí, že otázka odměňování členů správní rady a dozorčího orgánu FE je důsledkem jejich neziskové povahy a že by návrh měl stanovit příslušná zásadní pravidla;

26. doufá, že budou vyjasněny zásady týkající se předcházení střetům zájmů, neboť jejich současná podoba by podle něj mohla být příčinou různých výkladů a mít zcela nežádoucí dopad;

27. souhlasí s pravidly stanovenými pro oblast účetnictví a transparentnosti, avšak navrhuje vyjasnit a upřesnit způsob kontroly a zveřejňování činností FE;

Potřeba harmonizace

28. uvědomuje si nevyhnutelnost rozpočtové kázně, která vedla k rozhodnutí zřídit dozorový orgán nad FE na národní úrovni, namísto zavedení postupu a vytvoření kontrolního orgánu na evropské úrovni;

29. připouští, že je do návrhu statutu třeba zapracovat ustanovení daňové povahy, je však zdrženlivý v souvislosti s automatickým rozšířením daňového režimu uplatňovaného vůči vnitrostátním veřejně prospěšným subjektům na FE, a sice kvůli značným rozdílům v podmínkách povolování těchto zvýhodněných daňových režimů mezi jednotlivými členskými státy.

III. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 2 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice: 5) „veřejně prospěšným subjektem“ se rozumí nadace s veřejně prospěšným účelem a/nebo podobná veřejně prospěšná právnická osoba nevyžadující členství vytvořená podle právních předpisů jednoho z členských států;	Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice: 5) „ veřejně prospěšným subjektem <u>veřejného zájmu</u> “ se rozumí nadace s veřejně prospěšným účelem <u>veřejného zájmu</u> a/nebo podobná veřejně prospěšná právnická osoba <u>veřejného zájmu</u> nevyžadující členství vytvořená podle právních předpisů jednoho z členských států;

Odůvodnění

V doporučeném pozměňovacím návrhu 1 zpravodajka navrhuje nahradit „veřejně prospěšný“ výrazem „veřejného zájmu“.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 5 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 5 Veřejně prospěšný účel 1. FE je samostatným subjektem s veřejně prospěšným účelem.	Článek 5 <u>Účel veřejného zájmu</u> Veřejně prospěšný účel 1. FE je samostatným subjektem <u>zřízeným za účelem veřejného zájmu</u> veřejně prospěšným účelem .

Odůvodnění

Pojem „veřejný zájem“ umožňuje harmonizovat pojmy „veřejný prospěch“ a „obecný zájem“ a omezit riziko záměny s pojmy daňového práva či veřejného práva používanými v určitých členských státech při udělování zvláštního statutu či daňového režimu nadacím zakládaným podle vnitrostátního práva.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 5 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 5</p> <p>Veřejně prospěšný účel</p> <p>2. FE slouží obecně veřejnému zájmu.</p> <p>Může být vytvořena pouze pro tyto účely, na něž jsou neodvolatelně určena její aktiva:</p> <p>(a) [...]</p> <p>(r) rekreačních sportů;</p> <p>(s) [...].</p>	<p>Článek 5</p> <p>Veřejně prospěšný účel</p> <p>2. FE slouží obecně veřejnému zájmu.</p> <p>Může být vytvořena pouze pro tyto účely, na něž jsou neodvolatelně určena její aktiva:</p> <p>(a) [...]</p> <p>(r) rekreačních sportů, <u>jimiž se rozumí výkon sportovní činnosti ze strany osob, pro něž tato činnost nepředstavuje pravidelný a podstatný zdroj příjmu;</u></p> <p>(s) [...]</p> <p>(t) ochrany obětí násilí všeho druhu.</p>

Odůvodnění

Zdá se nám vhodné přesně definovat pojem amatérského sportu, neboť se jeho výkon v jednotlivých členských státech liší podle toho, o jaký sport se jedná, a vzhledem k tomu, že určité sporty považované za sport amatérský jsou přesto provozovány na takové úrovni a v takových podmínkách, které se podobají výkonu profesionální činnosti, jež nespadá do oblasti veřejného zájmu.

Kromě toho se zdá vhodné doplnit ochranu obětí násilní všeho druhu a zdůraznit význam spolupráce s třetími zeměmi uvedenými v následujícím odstavci.

Pozměňovací návrh 4

Článek 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 6</p> <p>Přeshraniční prvek</p> <p>V okamžiku registrace vykonává FE činnosti nejméně ve dvou členských státech, anebo má takový statutární cíl.</p>	<p>Článek 6</p> <p><u>Evropský přeshraniční prvek</u></p> <p>V okamžiku registrace <u>je statutárním cílem</u> vykonává FE <u>vykonávat</u> činnosti nejméně ve dvou členských státech, <u>anebo má takový statutární cíl.</u></p> <p><u>Jakmile je FE zaregistrována, vykonává činnost nejméně ve dvou členských státech.</u></p> <p><u>V této činnosti musí po celou dobu své existence pokračovat nejméně ve dvou členských státech.</u></p>

Odůvodnění

Účelem předloženého pozměňovacího návrhu je posílit evropský prvek FE tím, že bude zaručen výkon činností v několika členských státech po celou dobu existence FE, a ne pouze v okamžiku jejího založení. V případě založení nové FE, která v okamžiku své registrace nemůže vykonávat činnost, musí být její evropský prvek uveden mezi statutárními cíli, což je předmětem změny formulace článku.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 7 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 7	Článek 7
Aktiva	Aktiva
2. FE má aktiva rovnající se nejméně 25 000 EUR.	2. FE má <u>v okamžiku své registrace a po celou dobu své existence</u> aktiva rovnající se nejméně <u>5025000</u> EUR.

Odůvodnění

V zájmu lepšího zaručení solventnosti a důvěryhodnosti FE Výbor navrhuje, aby minimální hodnota aktiv požadovaná v den jejího založení byla zvýšena na 50 000 eur a byla na této úrovni zdržena po celou dobu její existence.

Pozměňovací návrh 6

Čl. 10 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Právní způsobilost	Právní způsobilost
1. FE má plnou právní způsobilost ve všech členských státech.	1. FE má plnou právní způsobilost ve všech členských státech, <u>pokud v tomto nařízení nejsou stanovena omezení.</u>
2. FE má veškerá práva nezbytná k výkonu svých činností, včetně práva na vlastnictví hmotného a nehmotného majetku, udělování grantů, získávání finančních prostředků, přijímání a držení darů jakéhokoli druhu včetně akcií a dalších převoditelných cenných papírů, pozůstalostí a věcných darů jakéhokoli zákonného původu včetně darů ze třetích zemí.	2. FE má veškerá práva nezbytná k výkonu svých činností, včetně práva na vlastnictví hmotného a nehmotného majetku, udělování grantů, získávání finančních prostředků, přijímání a držení darů jakéhokoli druhu včetně akcií a dalších převoditelných cenných papírů, pozůstalostí a věcných darů jakéhokoli zákonného původu včetně darů ze třetích zemí.
3. V případě potřeby pro výkon svých činností má FE právo na usazení v kterémkoli členském státě.	3. V případě potřeby pro výkon svých činností má FE právo na usazení v kterémkoli členském státě.

Odůvodnění

Ustanovení, že FE má plnou právní způsobilost ve všech členských státech, je třeba doplnit s ohledem na omezení ekonomických činností v článku 11 (plnění účelů veřejného zájmu; ekonomické činnosti, jež nesouvisí s účelem veřejného zájmu FE, jsou dovolené jen do výše 10 % ročního čistého obrátu FE s tím, že výsledky z nesouvisících činností se v účetnictví uvádějí odděleně a jsou používány výhradně pro její úkoly veřejného zájmu).

Pozměňovací návrh 7

Článek 11

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 11</p> <p>Ekonomické činnosti</p> <p>1. Pokud to neomezují stanovy FE, je FE způsobilá a svobodná k výkonu obchodní činnosti nebo jiných ekonomických činností za předpokladu, že se jakýkoli zisk použije výhradně v souladu s jejím veřejně prospěšným účelem (účely).</p> <p>2. Ekonomické činnosti nesouvisející s veřejně prospěšným účelem FE jsou dovolené do výše 10 % ročního čistého obrátu FE s tím, že výsledky z nesouvisejících činností se v účetnictví uvádějí odděleně.</p>	<p>Článek 11</p> <p>Ekonomické činnosti</p> <p>1. <u>Pokud to neomezují stanovy FE, je FE způsobilá k výkonu ekonomických činností, nejsou-li tyto činnosti v rozporu s účelem veřejného zájmu a pod podmínkou, že všechny zisky jsou věnovány na plnění cíle veřejného zájmu.</u> Pokud to neomezují stanovy FE, je FE způsobilá a svobodná k výkonu obchodní činnosti nebo jiných ekonomických činností za předpokladu, že se jakýkoli zisk použije výhradně v souladu s jejím veřejně prospěšným účelem (účely).</p> <p>2. Ekonomické činnosti nesouvisející s veřejně prospěšným účelem <u>veřejného zájmu</u> FE jsou dovolené <u>pouze do maximální výše 10 % čistých ročních příjmů-ročního čistého obrátu</u> FE s tím, že výsledky z nesouvisejících činností se v účetnictví uvádějí odděleně <u>a jsou v plné výši použity k účelu veřejného zájmu.</u></p>

Odůvodnění

Cílem navrženého pozměňovacího návrhu je lépe definovat schopnost FE vykonávat ekonomické činnosti, tak aby se zabránilo tomu, že FE ztratí svůj hlavní rys subjektu neusilujícího o dosažení zisku a bude zneužívána k transakcím čistě obchodní povahy nesouvisejícím s jejím předmětem činnosti.

Pozměňovací návrh 8

Článek 21

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Registrace</p> <p>1. FE se registruje v jednom členském státě.</p> <p>2. FE vytvořená sloučením dvou veřejně prospěšných subjektů zákonně zřízených ve stejném členském státě se registruje v dotyčném členském státě.</p> <p>3. FE vytvořená přeshraničním sloučením se registruje v jednom z členských států, ve kterých byly slučující se subjekty zákonně zřízené.</p> <p>4. FE vytvořená přeměnou se registruje v členském státě, ve kterém byl přeměněný subjekt původně zákonně zřízen.</p>	<p>Registrace</p> <p>1. FE se registruje v jednom členském státě, <u>v němž má své sídlo.</u></p> <p>2. FE vytvořená sloučením dvou veřejně prospěšných subjektů zákonně zřízených ve stejném členském státě se registruje v dotyčném členském státě.</p> <p>3. FE vytvořená přeshraničním sloučením se registruje v <u>členském státě, v němž má své sídlo absorbující nadace-jednom z členských států, ve kterých byly slučující se subjekty zákonně zřízené.</u></p> <p>4. FE vytvořená přeměnou se registruje v členském státě, ve kterém byl přeměněný subjekt původně zákonně zřízen.</p>

Odůvodnění

Z důvodů právní jistoty navrhuje jako druhé kritérium určující, do kterého rejstříku se má nadace zapsat, vzít do úvahy osobní vazby k sídlu FE.

Pozměňovací návrh 9

Nový článek za článkem 31

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>Zásady správy</p> <p>1. <u>Žádná osoba nemůže být současně členem správní rady a dozorčí rady.</u></p> <p>2. <u>Členové správní rady a dozorčí rady vykonávají svou funkci bezúplatně. Za podmínek určených ve statutu jim však mohou být propláceny náklady na výkon jejich povinností.</u></p> <p>3. <u>Žádnému zakladateli, členovi správní nebo dozorčí rady, výkonnému řediteli nebo auditorovi a dále ani žádné osobě, jež je s nimi v obchodním nebo úzkém rodinném vztahu, nesmí být vyplacena žádná přímá ani nepřímá odměna, pokud se nejedná o odměnu za výkon jeho/jejích povinností v rámci FE.</u></p>

Odůvodnění

Navržený pozměňovací návrh je výrazem snahy Výboru upřesnit správní a etická pravidla, která musí být v souladu s hlavním neziskovým rysem FE a se zásadou srozumitelnosti a transparentnosti, jež se od FE očekávají.

Pozměňovací návrh 10

Článek 32

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 32</p> <p>Střet zájmů</p> <p>1. Zakladatel a ostatní členové rady, kteří mohou mít se zakladatelem nebo mezi sebou obchodní, rodinný nebo jiný vztah, jenž by mohl představovat skutečný nebo potenciální střet zájmů tím, že by narušil jejich rozhodnutí, nepředstavují většinu správní rady.</p> <p>2. Žádná osoba nemůže být současně členem správní a dozorčí rady.</p> <p>3. Žádnému zakladateli, členovi správní nebo dozorčí rady, výkonnému řediteli nebo auditorovi a dále ani žádné osobě, jež je s nimi v obchodním nebo úzkém rodinném vztahu, nesmí být vyplacena žádná přímá ani nepřímá odměna, pokud se nejedná o odměnu za výkon jeho/jejích povinností v rámci FE.</p>	<p>Článek 32</p> <p>Střet zájmů</p> <p>1. <u>Zakladatel a ostatní členové rady, kteří mohou mít se zakladatelem nebo mezi sebou obchodní, rodinný nebo jiný vztah, jenž by mohl představovat skutečný nebo potenciální střet zájmů tím, že by narušil jejich rozhodnutí, nepředstavují většinu správní rady. Všichni členové správní nebo dozorčí rady musí písemně informovat FE o existenci přímého či nepřímého zájmu ve vztahu k třetí straně, na jehož základě by se mohli dostat do situace vzniku střetu mezi jejich osobním zájmy nebo zájmy osoby, s níž mají obchodní nebo rodinný vztah, a zájmy FE.</u></p> <p>2. <u>Žádná osoba nemůže být současně členem správní a dozorčí rady. Všichni členové správní nebo dozorčí rady se musí – podle situace – vzdát členství a účasti na jednáních či rozhodování o otázkách týkajících se subjektu nebo osoby, s níž mají obchodní nebo rodinný vztah nebo na níž má přímý či nepřímý zájem.</u></p> <p>3. <u>Žádnému zakladateli, členovi správní nebo dozorčí rady, výkonnému řediteli nebo auditorovi a dále ani žádné osobě, jež je s nimi v obchodním nebo úzkém rodinném vztahu, nesmí být vyplacena žádná přímá ani nepřímá odměna, pokud se nejedná o odměnu za výkon jeho/jejích povinností v rámci FE.</u></p>

Odůvodnění

Navržený pozměňovací návrh je výrazem snahy Výboru zpřísnit správní a etická pravidla, která musí být v souladu se zásadou srozumitelnosti a transparentnosti, jež od FE očekávají její sponzoři a všichni občané.

Pozměňovací návrh 11

Článek 33

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Správní rada, jakož i jakákoli jiná osoba, již správní rada pověřila a která se řídí jejími pokyny, může FE zastupovat vůči třetím osobám a v soudních řízeních.	Správní rada, jakož i jakákoli jiná osoba, již správní rada pověřila a která se řídí jejími pokyny <u>a je zaregistrována</u> , může FE zastupovat vůči třetím osobám a v soudních řízeních.

Odůvodnění

Účelem je objasnit, že FE mohou vůči třetím osobám a v soudních řízeních zastupovat pouze osoby, jež jsou uvedeny v rejstříku s tím, že mají oprávnění k zastupování, jak stanoví čl. 23 odst. 1 písm. e) bod ii) návrhu nařízení.

Pozměňovací návrh 12

Čl. 34 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 34</p> <p>Transparentnost a odpovědnost</p> <p>5. Roční účetní závěrka řádně schválená správní radou se spolu s výroční zprávou a zprávou osoby pověřené ověřením účetní závěrky zveřejní.</p>	<p>Článek 34</p> <p>Transparentnost a odpovědnost</p> <p>5. Roční účetní závěrka řádně schválená správní radou se spolu s výroční zprávou a zprávou osoby pověřené ověřením účetní závěrky zveřejní. <u>Musí být alespoň přístupné všem občanům Evropské unie na internetových stránkách FE.</u></p>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je výrazem snahy Výboru zpřísnit správní a etická pravidla, která musí být v souladu se zásadou srozumitelnosti a transparentnosti, jež od FE očekávají její sponzoři a všichni občané.

Pozměňovací návrh 13

Čl. 43 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Rozhodnutí o likvidaci	Rozhodnutí o likvidaci
[...]	[...]

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Dozorový orgán může po vyslechnutí správní rady FE rozhodnout o likvidaci FE, nebo je-li tak stanoveno v platných vnitrostátních právních předpisech, navrhnout její likvidaci příslušnému soudu, a to v jedné z těchto situací:</p> <p>(a) pokud správní rada nejedná v případech uvedených v odstavci 1;</p> <p>(b) pokud FE nepřetržitě porušuje své stanovy, toto nařízení nebo platné vnitrostátní právní předpisy.</p>	<p>2. Dozorový orgán může po vyslechnutí správní rady FE rozhodnout o likvidaci FE <u>a o ustanovení likvidátora</u>, nebo je-li tak stanoveno v platných vnitrostátních právních předpisech, navrhnout její likvidaci <u>a osobu likvidátora</u> příslušnému soudu, a to v jedné z těchto situací:</p> <p>(a) pokud správní rada nejedná v případech uvedených v odstavci 1;</p> <p>(b) pokud FE nepřetržitě porušuje své stanovy, toto nařízení nebo platné vnitrostátní právní předpisy.</p>

Pozměňovací návrh 14

Čl. 44 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Likvidace</p> <p>1. Pokud dozorový orgán schválí rozhodnutí správní rady podle druhého pododstavce čl. 43 odst. 1, nebo pokud dozorový orgán, popřípadě soud rozhodnou o likvidaci FE, použijí se aktiva FE v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.</p>	<p>Likvidace</p> <p>1. Pokud dozorový orgán schválí rozhodnutí správní rady podle druhého pododstavce čl. 43 odst. 1, nebo pokud dozorový orgán, popřípadě soud rozhodnou o likvidaci FE, použijí se aktiva FE v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. <u>Náklady na likvidaci nese FE.</u></p>

V Bruselu dne 29. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
 Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Prioritní látky v oblasti vodní politiky

(2013/C 17/14)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá návrh Evropské komise na rozšíření seznamu prioritních látek v oblasti vodní politiky a zastává názor, že pro dosažení cílů předložených návrhů je nutné zařadit na seznam prioritních látek a prioritních nebezpečných látek látky obsažené v léčivech, nebo to alespoň zvážit;
- žádá odpovědné útvary Evropské komise, aby co nejdříve přezkoumaly povolení těchto látek a vydaly doporučení ohledně jejich používání na trhu EU. Považuje za důležité, aby bylo snižování dopadu na životní prostředí zohledňováno již při výrobě a schvalování látek obsažených v léčivech. Podotýká, že je nutné zajistit, aby byla monitorovací opatření pro místní a regionální orgány nákladově efektivní;
- požaduje, aby byla prodloužena lhůta pro provedení směrnice členskými státy na 24 měsíců od jejího přijetí s cílem důkladně posoudit dopady na vnitrostátní právní předpisy a rozložit náklady, jež vzniknou místním a regionálním orgánům, na delší období;
- požaduje, aby členské státy začaly uplatňovat normy environmentální kvality pro látky uvedené pod čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 a 34 až 48 teprve počínaje přezkumem plánů povodí v roce 2021, s cílem dosáhnout dobrého chemického stavu vod s ohledem na tyto látky do roku 2027;
- je si vědom toho, že je nutné, aby členské státy monitorovaly látky uvedené na seznamu sledovaných látek, má však za to, že by bylo vhodné začínat s tímto monitorováním nejdříve 12 měsíců po zařazení určité látky na tento seznam, díky čemuž by byl k dispozici dostatek času na přípravu. Při monitorování těchto látek je rovněž možná přeshraniční spolupráce členských států;
- zdůrazňuje, jak je důležité umožnit přístup k informacím o nebezpečných látkách a zajistit transparentnost v této oblasti. Domnívá se, že je třeba informovat obyvatelstvo o stavu vodního prostředí a o plánovaných opatřeních k jeho zlepšení.

Zpravidajka

paní Urve ERIKSON (EE/EA), členka zastupitelstva obce Tudulinna

Odkaz

návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2000/60/ES a 2008/105/ES, pokud jde o prioritní látky v oblasti vodní politiky

COM(2011) 876 final – 2011/0429 (COD)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ**VÝBOR REGIONŮ****A. Obecné připomínky**

1. vítá návrh Komise, který se týká seznamu prioritních látek v oblasti vodní politiky, tj. chemických látek uvedených v příloze X rámcové směrnice o vodě (RSV) 2000/60/ES, jež představují na úrovni EU významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím;

2. má za to, že navržené změny jsou vyjádřením strategie EU pro biologickou rozmanitost do roku 2020. Návrhy na úpravu těchto směrnic, pokud jde o prioritní látky v oblasti vodní politiky, odrážejí cíle stanovené ve strategii pro biologickou rozmanitost a doplňují je;

3. vítá, že je zde vyjasněn pojem „prioritní nebezpečné látky“, a podporuje rozšíření seznamu prioritních látek a vytvoření seznamu „prioritních látek k přezkoumání“. Podtrhuje, že doplnění jakékoliv látky musí být podloženo solidními vědeckými důkazy o účincích daných látek na lidi, zvířata a rostliny a informacemi o proveditelnosti a nákladech na monitorování a odstranění těchto látek z koloběhu vody;

4. domnívá se, že je nutné ještě více zlepšit kvalitu vody, neboť zachování vyváženého vodního prostředí je nezbytné pro ekosystém obecně a pro lidské zdraví. Kromě toho má dobrá správa tekoucích a stojatých vod pozitivní dopad na odvětví akvakultury;

5. podporuje mechanismus v podobě seznamu sledovaných látek jakožto opatření k lepší ochraně vodních zdrojů v EU, jež bylo vytvořeno proto, aby se cíleným monitorováním možných nebezpečných látek v EU podpořila identifikace priorit při budoucích úpravách seznamu prioritních látek;

6. zdůrazňuje, že příspěvek místní a regionální úrovně k ochraně životního prostředí je mimořádně důležitý. Vyplývá to z možnosti využít dostupné místní znalosti a ze skutečnosti,

že jsou tato místní a regionální společenství neúměrně postihována prioritními látkami a prioritními nebezpečnými látkami, které škodí vodnímu prostředí;

B. Politická doporučení

7. podporuje návrh Komise na změnu těchto směrnic, podle něhož je pro dosažení dobrého ekologického stavu veškerých vod v EU nezbytné určit chemické látky nejen na celostátní úrovni, ale i na úrovni místní a na úrovni jednotlivých povodí, a zároveň upozorňuje na to, že členskými státy musí být poskytnut dostatek času a dodatečné prostředky na to, aby mohly uvést v účinnost nezbytné právní akty a správní předpisy a provést ustanovení k zajištění dobrého chemického a ekologického stavu vod;

8. souhlasí se zásadami pro monitorování nebezpečných látek, podle nichž mají být – a to i v zájmu hospodářské udržitelnosti a ochrany životního prostředí – příčiny znečištění zjišťovány v místě jeho vzniku, v co nejkratší době a co nejbliže ke zdroji. Bez přijetí dalších opatření může dojít k rozsáhlým a trvalým ekologickým škodám. Proto je velmi důležité zkoumat a sledovat možné zdroje znečištění, aby bylo možné co nejdříve rozpoznat rozsah znečištění a jeho nebezpečnost pro vodní prostředí. Kromě toho je nutné sledovat možný způsob proniknutí nebezpečných látek do životního prostředí pomocí vhodných matric. Z tohoto důvodu se Výbor vyslovuje pro to, aby byla na úrovni EU stanovena účinná omezení emisí;

9. sdílí názor, že perzistentní, bioakumulativní a toxické látky (PBT) a další látky, které se chovají jako PBT, mohou znečistit vodní prostředí na desítky let, a to i v případě, že již byla učiněna rozsáhlá opatření ke snížení nebo odstranění emisí. Současně upozorňuje na to, že pojem „nebezpečné látky“ v této směrnici vychází ze slova „nebezpečí“, a nikoli „riziko“. V návrhu směrnice jsou tudíž stanoveny určité horní meze koncentrací pro jednotlivé látky, návrh se však nezabývá riziky vyplývajícími z reakce s jinými látkami ve vodním prostředí. Jak z analytického, tak z finančního hlediska by bylo účelnější věnovat pozornost účinkům chemických sloučenin látek, jež se vyskytují ve vnitrozemských vodách, obzvláště z toho důvodu, že tyto sloučeniny mohou mít vliv na vodní prostředí dokonce i ve velmi malých koncentracích;

10. zdůrazňuje, jak je důležité umožnit přístup k informacím o nebezpečných látkách a zajistit transparentnost v této oblasti. Domnívá se, že je třeba informovat obyvatelstvo o stavu vodního prostředí a o plánovaných opatřeních k jeho zlepšení;

11. je si vědom toho, že je nutné, aby členské státy monitorovaly látky uvedené na seznamu sledovaných látek, má však za to, že by bylo vhodné začínat s tímto monitorováním až rok po zařazení určité látky na tento seznam, díky čemuž by byl k dispozici dostatek času na přípravu;

12. je pro to, aby se nezpříšňovaly dosavadní požadavky na monitorování, stanovené v článku 8b návrhu směrnice, zejména v rámci možnosti aktů v přenesené pravomoci;

13. zastává názor, že pro dosažení cílů předložených návrhů je nutné zařadit na seznam prioritních látek a prioritních nebezpečných látek látky obsažené v léčivech, nebo to alespoň zvážit, jelikož existují vědecké důkazy pro to, že zbytky léčiv ve vodách nejen škodí životnímu prostředí, ale mohou také ohrozit lidské zdraví a mít za následek „genetické znečištění“ ryb. Analýza předložená Komisí ukazuje, že z uvedených látek obsažených v léčivech plyne nebezpečí pro vody, a možná i pro člověka. Výbor regionů proto žádá odpovědné útvary Komise, aby co nejdříve přezkoumaly povolení těchto látek a vydaly doporučení ohledně jejich používání na trhu EU. V této souvislosti se domnívá, že je nezbytné rozvinout výzkum metod úpravy vody a jejich nákladové efektivitu. Výbor regionů považuje za důležité, aby bylo snižování dopadu na životní prostředí zohledňováno již při výrobě a schvalování látek obsažených v léčivech. Podotýká rovněž, že při přepracovávání a koordinaci platných právních aktů musejí být konzultovány místní a regionální orgány, pokud jde o analytické a současně optimální možnosti monitorování, a že je nutné zajistit, aby opatření byla nákladově efektivní;

14. znečištění vod je přeshraničním jevem, proto je třeba uvítat vytvoření celoevropských norem pro kvalitu vody. Po členských státech se požaduje, aby sledovaly prioritní látky ve vodách a aby hlásily překročení norem environmentální kvality (NEK), při čemž je vítána meziregionální spolupráce. Je důležité stanovit, jak, kde a jakým způsobem bude monitorování v biotě probíhat, aby bylo ve všech členských státech srovnatelné. Výbor regionů zdůrazňuje, že zavedení dalšího mechanismu na úrovni EU v podobě seznamu sledovaných látek podstatným způsobem přispěje k tomu, o co se EU v uplynulých letech snažila, totiž o zlepšení ekologických standardů v oblasti kontaminace půdy, znečištění ovzduší, ochrany biologické rozmanitosti a udržitelného rozvoje. Zdůrazňuje, že je důležité konzultovat při budoucích záměrech rovněž místní a regionální orgány s cílem prozkoumat optimální možnosti a zaručit udržitelnost ochrany životního prostředí;

15. upozorňuje na to, že vody mohou být znečištěny i různými produkty obsahujícími prioritní a nebezpečné látky,

pokud se tyto produkty během svého životního cyklu či na jeho konci dostanou do životního prostředí. Proto je velmi důležité bedlivě dohlížet na problematické produkty s obsahem nebezpečných látek v EU a na jejich šíření. Zároveň je nutné informovat o těchto produktech, správném zacházení s nimi a jejich používání také občany, aby se do životního prostředí dostávalo méně nebezpečných látek z těchto produktů. Často je situace taková, že se sice nevyrábějí produkty s obsahem nebezpečných látek a nepoužívají se příslušné chemické látky, ale musí se čelit ekologickým dopadům dovezeného zboží, resp. dovezených produktů. S ohledem na dobrý ekologický stav vod je třeba pohlížet na plánovaná opatření v širším kontextu. Dále může být právě nyní vhodná příležitost pro přezkoumání stávajících maximálních limitů reziduí pro potraviny, zejména pokud jde o dovoz potravin rostlinného původu do EU;

16. v této souvislosti se kriticky vyjadřuje k tomu, že Komise ani nadále neplánuje žádnou celoevropskou úpravu emisí resp. výroby a uvádění těchto látek či produktů obsahujících tyto látky na trh, jež by členským státům umožnila zajistit dodržování požadavků návrhu směrnice;

Místní a regionální význam

17. souhlasí s tím, že zamezení trvalému poškození vod musí být klíčovým prvkem environmentální politiky EU. Výbor regionů, který coby shromáždění reprezentuje místní a regionální úroveň v EU, má v této oblasti jasný mandát. Díky místním a regionálním orgánům je Výbor regionů s to shromažďovat poznatky z těchto úrovní a být nápomocen při monitorování, které mají na starosti samotné členské státy. Identifikace místních a regionálních problémů s pomocí místních a regionálních orgánů a také jejich informování a školení může přispět k účinné realizaci návrhů na změnu těchto směrnic a k řešení vyvstalých otázek;

18. vzhledem k tomu, že zajištění dobré kvality vod má prospěšný vliv jak na kvalitu života, tak na rozvoj podniků, hrají místní a regionální orgány v tomto ohledu ústřední úlohu;

19. vyzdvihuje úlohu místních a regionálních orgánů při šíření informací o chemickém stavu vod a o souvisejících opatřeních na všech úrovních společnosti. Podpora ze strany veřejnosti a její zapojení jsou předpokladem pro ochranu vod, pro identifikaci problémů a nejvhodnějších opatření k jejich řešení a pro stanovení odpovídajících nákladů;

Zásada subsidiarity

20. společná povodí, jež přesahují hranice jednotlivých států, zaujímají 60 % území EU. Účinná ochrana vodních zdrojů proto vyžaduje společný přístup na úrovni EU. Předložený dokument se omezuje na určení prioritních látek a na stanovení společných NEK. Nejsou navržena žádná další opatření na úrovni EU kromě těch, která již existují. Specifická a dodatečná opatření ke kontrole znečišťování jsou ponechána členským státům, které mohou zvolit nejefektivnější způsob, jak dosáhnout cílů s ohledem na místní podmínky;

21. vzhledem k tomu, že cílů navržených opatření nemohou kvůli jejich povaze v potřebné míře dosáhnout samotné členské státy a z důvodu jejich rozsahu a účinků se dají lépe realizovat na úrovni EU, je návrh v souladu se zásadou subsidiarity zakotvenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tento návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů;

22. ačkoliv se v odůvodnění návrhu Komise uvádí, že návrh nebude mít žádné rozpočtové důsledky, mělo by se přesto počítat s tím, že členským státům vzniknou i na místní a regionální úrovni vyšší náklady na další monitorování, identifikaci nových látek a odstraňování nových nebezpečných látek, než měly doposud. Jelikož je ale nezbytné udělat něco pro zachování čistého životního prostředí, je účelnější vytvořit předpoklady pro dobrý ekologický stav vod. V opačném případě bude v budoucnu třeba vynaložit daleko vyšší náklady na zajištění čisté vody. Ochrana vod má z dlouhodobého hlediska významný užitek;

23. podle Komise spočívá přínos plynoucí z provádění této směrnice především v tom, že úprava pitné vody bude stát méně peněz. Snížení množství prioritních látek ve vodách se prostřednictvím pitné vody a potravin projevuje na lidském zdraví, k výhodám je tedy třeba přičíst i pokles výdajů ve zdravotnictví.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**Pozměňovací návrh 1**

Článek 2, změna směrnice 2008/105/ES – nové znění článku 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy v souladu s článkem 1 této směrnice a s článkem 4 směrnice 2000/60/ES použijí pro útvary povrchových vod NEK stanovené v části A přílohy I této směrnice.</p> <p>Členské státy použijí NEK pro útvary povrchových vod podle požadavků stanovených v části B přílohy I.</p> <p>2. Pro látky uvedené pod čísly 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I použijí členské státy NEK pro biotu stanovené v části A přílohy I. Pro ostatní látky použijí členské státy NEK pro vodu stanovené v části A přílohy I.</p>	<p>1. Členské státy v souladu s článkem 1 této směrnice a s článkem 4 směrnice 2000/60/ES použijí pro útvary povrchových vod NEK stanovené v části A přílohy I této směrnice.</p> <p>Členské státy použijí NEK pro útvary povrchových vod podle požadavků stanovených v části B přílohy I.</p> <p>2. <u>Členské státy začnou uplatňovat NEK pro látky uvedené pod čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 a 34 až 48 počínaje přezkumem plánů povodí v roce 2021, s cílem dosáhnout dobrého chemického stavu vod s ohledem na tyto látky do roku 2027.</u></p> <p>23. Pro látky uvedené pod čísly 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I použijí členské státy NEK pro biotu stanovené v části A přílohy I. Pro ostatní látky použijí členské státy NEK pro vodu stanovené v části A přílohy I.</p>

Odůvodnění

Navrhuje se vložit nový odstavec 2. Návrh směrnice stanoví zohledňování těchto látek již v plánu povodí na rok 2015. Kvůli krátké zbývající době však nebudou k dispozici dostatečné údaje o monitorování, které by zajistily dostatečné poznatky o znečištění vod a o jejich stavu. Bude tak chybět i základ pro plánování opatření. Znalost potenciálních opatření ke snížení znečištění těmito látkami je navíc v současné době zatím velmi nízká. Proto je doba, která zbývá do přípravy 2. plánu, jenž musí být veřejnosti představen do konce roku 2014, velmi krátká na to, aby mohly být tyto látky odpovídajícím způsobem zohledněny.

Pozměňovací návrh 2

Článek 2, změna směrnice 2008/105/ES – vložení článku 8b *Seznam sledovaných látek*, odstavec 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>4. Členské státy monitorují každou látku ze seznamu sledovaných látek na vybraných reprezentativních monitorovacích stanicích po dobu alespoň 12 měsíců započatou během 3 měsíců od zařazení látky na seznam sledovaných látek.</p> <p>Každý členský stát vybere alespoň jednu stanicí na zeměpisnou oblast o rozloze v průměru 15 000 km², minimálně jednu na každý členský stát.</p> <p>Při volbě reprezentativní stanice, četnosti monitorování a časového plánu pro každou látku zohlední členské státy způsoby použití této látky. Četnost monitorování nesmí být menší než jednou za rok.</p>	<p>4. Členské státy monitorují každou látku ze seznamu sledovaných látek na vybraných reprezentativních monitorovacích stanicích po dobu alespoň 12 měsíců započatou během 12 měsíců od zařazení látky na seznam sledovaných látek.</p> <p>Každý členský stát vybere alespoň jednu stanicí <u>s ohledem na zeměpisnou zónu její spádové oblasti o rozloze v průměru 15 000 km², minimálně jednu na každý členský stát, přičemž orientační rozloha je 15 000 km². Při monitorování látek zařazených na seznam sledovaných látek je rovněž možná přeshraniční spolupráce členských států.</u></p> <p>Při volbě reprezentativní stanice, četnosti monitorování a časového plánu pro každou látku zohlední členské státy <u>ověření objemů produkce</u>, způsoby použití, <u>koncentrace a dopady na životní prostředí této látky</u>. Četnost monitorování nesmí být menší než jednou za rok.</p>

Odůvodnění

Podle nynějšího návrhu se musí s monitorováním látek uvedených na seznamu sledovaných látek (o němž se hovoří v článku 8b, který se do směrnice vkládá) začínat velmi brzy po zařazení určité látky na tento seznam. Vzhledem k tomu, že členské státy nemají k dispozici dostatečné informace o podrobnostech budoucího monitorování, se zdá být nesmírně těžké sestavit během pouhých tří měsíců rozpočet, zajistit financování, zadat zakázky, odebrat vzorky a analyzovat je pomocí vhodné metody.

Pro monitorování látek uvedených na seznamu sledovaných látek je účelná a nezbytná spolupráce, a to obzvláště v případě přeshraničních vod. V opačném případě by se musely vynakládat neadekvátně vysoké částky na vypracování nových analýz. Společná organizace monitorování a analýz by byla hospodárnější a přinesla by lepší srovnatelnost analýz. Vytvoření možností spolupráce není v rozporu se zřízením nezávislých regionálních monitorovacích stanic. Společně organizované monitorování je důvěryhodnější.

Pozměňovací návrh 3

Článek 2, změna směrnice 2008/105/ES – vložení článku 8b *Seznam sledovaných látek*, odstavec 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>5. Členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování prováděného podle odstavce 4 do 18 měsíců ode dne zařazení látky na seznam sledovaných látek, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka v seznamu vedena. Zpráva zahrnuje informace o reprezentativnosti stanice a strategii monitorování.</p>	<p>5. Členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování prováděného podle odstavce 4 do 24 měsíců ode dne zařazení látky na seznam sledovaných látek, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka v seznamu vedena. Zpráva zahrnuje informace o reprezentativnosti stanice, a strategii monitorování <u>a případné přeshraniční spolupráci</u>.</p>

Odůvodnění

Pokud pozměňovací návrh 1 získá podporu, pak by se musela odpovídajícím způsobem prodloužit i lhůta pro podávání zpráv.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 3 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do ⁽²⁶⁾ . Členské státy neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.	1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do ⁽²⁶⁾ . Členské státy neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.
⁽²⁶⁾ 12 měsíců od přijetí této směrnice.	⁽²⁶⁾ 12 24 měsíců od přijetí této směrnice.

Odůvodnění

Na základě obecného posouzení dopadů návrhu vypracovaného na úrovni EU není možné přesně určit dopady právních předpisů, jež mají zavést jednotlivé státy. Pro správné posouzení dopadů vnitrostátních právních předpisů je nutné provést praktický výzkum, což zabere 24 až 36 měsíců a je spojeno s vysokými náklady. Vývoj nových metod kvantifikace vyžaduje čas a značné finanční prostředky. Požadavky tohoto návrhu bude snazší splnit, pokud budou vzniklé náklady rozloženy na delší časové období.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Stanovisko Výboru regionů Evropské hlavní město kultury (2020–2033)

(2013/C 17/15)

VÝBOR REGIONŮ

- zasazuje se o pokračování iniciativy, jež vyjadřuje evropské kulturní bohatství v jeho plné pestrosti a podporuje prostřednictvím zapojení občanů dlouhodobý rozvoj společného evropského kulturního prostoru;
- zdůrazňuje, že kandidátská města musejí na základě místních a regionálních zdrojů vyvinout specifický kulturní program a dát mu silný evropský rozměr. Tento program by měl spočívat na udržitelně účinném strategickém směřování a umožňovat dlouhodobě pozitivní působení na oblast kultury a dané město, jež by přesahovalo rok trvání této iniciativy;
- vyzývá k aktivnímu zapojení všech sociálních, náboženských a etnických a kulturních skupin všech věkových skupin do přípravy a provádění programu kultury. Zvláštní pozornost je přitom třeba věnovat mladým lidem za účelem zlepšení jejich možností zapojit se do kulturního života;
- stvrzuje nutnost zapojení okolí sousedícího s hlavním městem kultury, příp. i rozsáhlejšího regionu, a umožnit tak spolupůsobení vytvořených geografických prostorů, jež často přesahují hranice členských států;
- poukazuje na výhody, jež v souvislosti s touto iniciativou vyplývají z významné role Výboru regionů. Proto se zdá být smysluplné a nutné, aby alespoň jeden volený člen Výboru regionů byl jmenován do evropské poroty a účastnil se její činnosti.

Hlavní zpravodajka	paní Elisabeth VITOUCH (AT/SES), radní města Vídně
Odkaz	návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o zavedení akce Unie na podporu projektu „Evropské hlavní město kultury“ pro roky 2020 až 2033 COM(2012) 407 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné souvislosti

1. považuje iniciativu „Evropské hlavní město kultury“ za jedno z nejambicióznějších, nejrozsáhlejších a neúčinnějších opatření EU v oblasti kultury, jež vyjadřuje bohatství, rozmanitost a společné prvky místního, regionálního, národního a evropského kulturního vývoje;

2. zasazuje se o pokračování iniciativy, jež vyjadřuje evropské kulturní bohatství v jeho plné pestrosti a podporuje prostřednictvím zapojení občanů dlouhodobý rozvoj společného evropského kulturního prostoru;

3. poukazuje na výhody, jež v souvislosti s touto iniciativou vyplývají z významné role Výboru regionů. Proto se zdá být smysluplné a nutné, aby alespoň jeden volený člen Výboru regionů byl jmenován do evropské poroty a účastnil se její činnosti;

4. vítá přípravu návrhu ze strany Evropské komise a vyjadřuje spokojenost s rozsáhlým zohledněním místních a regionálních aspektů, které byly zdůrazněny ve stanovisku VR z vlastní iniciativy Budoucnost evropského hlavního města kultury⁽¹⁾, což usnadňuje aktivní zapojení místních a regionálních orgánů;

5. poukazuje na to, že Evropská unie má podle článku 6 Smlouvy o fungování EU v oblasti kultury pravomoci pouze co do podpory, koordinace nebo doplnění opatření členských států, a podle čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU je povinna chránit bohatství kulturní a jazykové rozmanitosti a pečovat o rozvoj kulturního dědictví Evropy;

6. konstatuje, že návrh je v souladu se zásadou subsidiarity. Výbor regionů zdůrazňuje, že tato skutečnost a povaha pravomoci musejí mít rovněž dopady na navržené postupy (např. obsazení evropské poroty, jmenování, kritéria), aby to řádně odráželo charakter smluv;

Obecné připomínky

7. zdůrazňuje, že kandidátská města musejí na základě místních a regionálních zdrojů vyvinout specifický kulturní program a dát mu silný evropský rozměr. Tento program by měl spočívat na udržitelně účinném strategickém směřování a umožňovat dlouhodobě pozitivní působení na oblast kultury a dané město, jež by přesahovalo rok trvání této iniciativy;

8. vyzývá k aktivnímu zapojení všech sociálních, náboženských a etnických a kulturních skupin všech věkových skupin do přípravy a provádění programu kultury. Zvláštní pozornost je přitom třeba věnovat mladým lidem za účelem zlepšení jejich možností zapojit se do kulturního života;

9. stvrzuje svůj názor, že myšlenka mezikulturního dialogu ve spojení se sociální a územní soudržností může podpořit zprostředkovávání základních hodnot soukromého, společenského a občanského života, k nimž patří např. solidarita, odpovědnost, tolerance a respekt⁽²⁾. Takto vytyčené cíle umožňují jednotlivci a různým skupinám společnosti i přes jejich rozlišné kulturní zázemí vzájemnou komunikaci a společné soužití na základě evropských hodnot;

10. považuje iniciativu také za udržitelně účinnou podporu místních a regionálních kulturních a tvůrčích odvětví a zdůrazňuje rovněž vrozenou hodnotu evropské umělecké a kulturní tvorby, příp. jejího zprostředkování a vnímání;

11. zdůrazňuje nutnost víceleté důkladné přípravy, příp. odborného doprovodu (vypracování doporučení, hodnocení a monitorování) a zachování směřování jako celoroční iniciativy. Výbor regionů vítá v této souvislosti novinku spočívající v tom, že dotčené město bude hodnotit výsledky samo a bude přitom doprovázeno na evropské úrovni;

12. podporuje navrhované dvoufázové výběrové řízení, jehož první fáze spočívá na systému rotace mezi členskými státy EU. Města a regiony všech členských států EU tak mají při ucházení se o titul stejná šance a vytváří se tím geografická rovnováha mezi zvolenými městy v rámci EU;

⁽¹⁾ CdR 191/2011 final.

⁽²⁾ CdR 191/2011 final.

13. poukazuje na význam sledování dlouhodobé strategie ze strany hlavního města kultury. Její úspěch závisí mj. na politické podpoře všemi úrovněmi, na řádné správě ve všech dotčených oblastech, na pověření umělecky nezávislých intendantů a na spolehlivém víceletém poskytnutí příslušných finančních prostředků;

14. doporučuje vyvinout mimořádné úsilí motivovat v rámci výběrového řízení prostřednictvím vhodných opatření pestrou škálu měst a regionů, aby podaly přihlášky;

15. souhlasí se zviditelněním opatření jakožto iniciativy Evropské unie. Mělo by se to stát závaznou součástí komunikační strategie vybraného hlavního města kultury;

16. stvrzuje nutnost zapojení okolí sousedícího s hlavním městem kultury, příp. i rozsáhlejšího regionu, a umožnit tak spolupůsobení vytvořených geografických prostorů, jež často přesahují hranice členských států;

17. by si přál, aby Evropská komise vybízela evropská hlavní města kultury k tomu, aby své zkušenosti zhodnotila ve svém nadnárodním a přeshraničním rozměru. Hlavní města kultury totiž jednak fungují v nadnárodních partnerstvích, a jednak čím dál více koncepcí hlavních měst kultury obsahuje rozhodující přeshraniční složku;

18. vidí v iniciativě i možný příspěvek k evropské politice sousedství, a to jak z hlediska vztahů k jiným evropským státům, neboť umožňuje nejen posílení kulturní spolupráce v rámci EU, nýbrž i zintenzivnění vztahů mezi EU a východními a jižními sousedními zeměmi s cílem podporovat blahobyt, stabilitu a bezpečnost na vnějších hranicích EU. Proto by se měla iniciativy moci účastnit nejen města z kandidátských a potenciálních kandidátských zemí, ale rovněž ze zemí evropské politiky sousedství a ESVO;

19. doporučuje co možná nejlepší využití synergií za účelem optimálního využití všech dostupných finančních zdrojů. V této souvislosti Výbor vyzývá k vytvoření spolehlivého mechanismu, jenž by umožnil vzájemnou podporu iniciativy v rámci různých podpůrných programů EU;

20. vítá možnost neudělit titul, pokud nebude k dispozici příslušně kvalifikované kandidátské město;

Připomínky k jednotlivým článkům

Článek 5 Kritéria

21. souhlasí s vytvořením jasných, transparentních a srozumitelných kritérií pro výběr, jež by potenciálním žadatelům

poskytla větší bezpečnost při přípravě a prostřednictvím lepšího zaměření umožnila sledování dlouhodobých strategií;

22. zdůrazňuje význam vytváření nových a udržitelně účinných opatření pro širokou škálu občanů, zejména pro mladé, marginalizované a znevýhodněné osoby včetně menšin, které těmto občanům umožní účastnit se kulturních činností nebo se do nich zapojit. Zvláštní pozornost by se měla věnovat i přístupnosti programové nabídky pro osoby se zdravotním postižením či pro starší osoby;

23. poukazuje na to, že kritéria nesmí vést ani k nepřímému ovlivňování kulturních obsahů ze strany Evropské unie;

Článek 6 Evropská porota a článek 11 Jmenování

24. poukazuje na význam evropské poroty pro tuto iniciativu a hodnotí kriticky nové návrhy ze strany Evropské komise pro jmenování členů poroty. Výbor nesouhlasí zejména s předběžným výběrem členů poroty a s úplným zrušením členů z příslušného členského státu;

25. zdůrazňuje, že právě i v souvislosti s novým způsobem jmenování Evropskou komisí místo Rady jako doposud, jenž je obsažen v návrhu rozhodnutí, existuje nebezpečí, že symbolická a materiální identifikace členských států s touto iniciativou a její přijetí bude ohroženo;

26. navrhuje proto, aby dosavadní výběrová řízení na členy evropské poroty zůstala v pozměněné formě zachována. Kromě toho by jmenování hlavního města kultury měla i v budoucnu provádět Rada;

Článek 10 Ustanovení týkající se kandidátských a potenciálních kandidátských zemí

27. vyslovuje se pro to, aby žádosti o účast na iniciativě mohla podávat nejen města z kandidátských zemí a potenciálních kandidátských zemí, ale i z dalších evropských států (ze zemí ESVO) a ze zemí evropské politiky sousedství;

28. domnívá se, že vedle ceny Meliny Mercouriové, která je finančním příspěvkem EU každému hlavnímu městu kultury, by bylo vhodné dále prozkoumat doplňkovost s dalšími fondy a zdroji EU za účelem inovačního financování, včetně financování prostřednictvím Evropské centrální banky (ECB);

29. s ohledem na rovné zacházení s městy členských států žádá, aby se v časovém období 2020 až 2033 mohlo každé město zúčastnit soutěže pro kandidátské země, potenciální kandidátské země, země evropské politiky sousedství a země ESVO jen jednou.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 3 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>O titul evropského hlavního města kultury mohou požádat též města v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích v rámci otevřeného výběrového řízení, které se pořádá každé tři roky souběžně s výběrovými řízeními ve dvou členských státech v souladu s časovým rozvrhem v příloze.</p> <p>Zvláštní ustanovení pro města v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích jsou stanovena v článku 10.</p>	<p>O titul evropského hlavního města kultury mohou požádat též města v kandidátských, a potenciálních kandidátských zemích, zemích evropské politiky sousedství a zemích ESVQ v rámci otevřeného výběrového řízení, které se pořádá každé tři roky souběžně s výběrovými řízeními ve dvou členských státech v souladu s časovým rozvrhem v příloze.</p> <p>Zvláštní ustanovení pro tato města v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích jsou stanovena v článku 10.</p>

Odůvodnění

Nezdá se být účelné rozdělovat účastníky podle podpůrného programu či iniciativy. Proto se navrhuje rozšířit spektrum zúčastněných států.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 4 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>O titul evropského hlavního města kultury se mohou ucházet pouze města. Kandidátská města mohou zapojit své okolní regiony. Žádosti se však podávají jménem dotčeného města, a je-li město vybráno, udělí se titul tomuto městu.</p>	<p>O titul evropského hlavního města kultury se mohou ucházet pouze města. Kandidátská města mohou zapojit své okolní regiony či okolní oblasti. Žádosti se však podávají jménem dotčeného města, a je-li město vybráno, udělí se titul tomuto městu.</p>

Odůvodnění

Kromě bezprostředního okolí má být zapojeno také širší okolí.

Pozměňovací návrh 3

Čl. 5 odst. 5 písm. b

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>vytváření nových a udržitelných příležitostí pro širokou škálu občanů, zejména pro mladé, marginalizované a znevýhodněné osoby včetně menšin, které těmto občanům umožní účastnit se kulturních činností nebo se do nich zapojit. Zvláštní pozornost je rovněž třeba věnovat případné přístupnosti těchto činností pro osoby se zdravotním postižením a starší občany;</p>	<p>vytváření nových a udržitelných příležitostí pro širokou škálu občanů, zejména pro mladé, marginalizované a znevýhodněné osoby včetně menšin, které těmto občanům umožní účastnit se kulturních činností nebo se do nich zapojit. Zvláštní pozornost je rovněž třeba věnovat případné přístupnosti těchto činností pro osoby se zdravotním postižením a starší občany;</p>

Odůvodnění

Přístupnost pro osoby se zdravotním postižením a starší občany by neměla být a priori omezována.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 6 odst. 1 až 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Zřizuje se evropská porota složená z nezávislých odborníků (dále jen „evropská porota“), která provádí výběr a monitorování.</p> <p>2. Evropská porota má 10 členů. Členové musí být občany Unie. Musí se jednat o nezávislé odborníky, kteří mají významné zkušenosti a odbornou kvalifikaci v kulturní oblasti, v oblasti kulturního rozvoje měst nebo mají zkušenosti s organizací projektu „Evropské hlavní město kultury“. Rovněž musí být schopni věnovat práci v evropské porotě příslušný počet pracovních dnů v roce.</p> <p>Poté, co je zorganizována výzva k vyjádření zájmu, provede Komise předběžný výběr potenciálních členů poroty. Evropský parlament, Rada a Komise si následně z takto předvybraných osob zvolí každý tři odborníky a jmenují je v souladu se svými příslušnými postupy. Výbor regionů vybere jednoho odborníka a jmenuje jej v souladu se svými postupy.</p> <p>Každý orgán a každá instituce usiluje o to, aby se jimi jmenovaní odborníci svými odbornostmi co nejvíce vzájemně doplňovali a aby bylo zajištěno jejich geograficky vyvážené zastoupení.</p> <p>Evropská porota určí svého předsedu.</p> <p>3. Členové evropské poroty jsou jmenováni na období tří let. V případě první poroty zřízované podle tohoto rozhodnutí však platí, že Evropský parlament jmenuje své tři odborníky na tři roky, Rada na jeden rok, Komise na dva roky a Výbor regionů jmenuje svého odborníka na jeden rok, aby členy poroty bylo možné nahrazovat postupně, a předešlo se tak ztrátě zkušeností a know-how, která by nastala, pokud by všichni členové byli nahrazeni současně.</p>	<p>1. Zřizuje se evropská porota složená z nezávislých členů odborníků (dále jen „evropská porota“), která provádí výběr a monitorování.</p> <p>2. Evropská porota má 10 110 členů. Členové musí být občany Unie. Musí se jednat o nezávislé odborníky, kteří kteří které mají významné zkušenosti a odbornou kvalifikaci v kulturní oblasti, v oblasti kulturního rozvoje na <u>místní, regionální či městské úrovni měst</u> nebo mají zkušenosti s organizací projektu „Evropské hlavní město kultury“. Rovněž musí být schopni věnovat práci v evropské porotě dostatečnou dobu <u>příslušný počet pracovních dnů v roce.</u></p> <p>Poté, co je zorganizována výzva k vyjádření zájmu, provede Komise předběžný výběr potenciálních členů poroty. Evropský parlament, Rada a Komise si následně z takto předvybraných osob zvolí každý tři odborníky <u>členy</u> a jmenují je v souladu se svými příslušnými postupy. Výbor regionů vybere jednoho odborníka <u>člena</u> a jmenuje jej v souladu se svými postupy. <u>Jeden člen bude zvolen příslušným členským státem v konzultaci s Komisí. U žádostí států podle článku 10 bude tento člen nahrazen jiným členem, jehož jmenuje Komise.</u></p> <p>Každý orgán a každá instituce usiluje o to, aby se jimi jmenovaní odborníci <u>členové</u> svými odbornostmi co nejvíce vzájemně doplňovali a aby bylo zajištěno jejich geograficky vyvážené zastoupení.</p> <p>Evropská porota určí svého předsedu.</p> <p>3. Členové evropské poroty jsou jmenováni <u>Evropským parlamentem, Radou, Komisí a Výborem regionů</u> na období tří <u>čtyř</u> let. V případě první poroty zřízované podle tohoto rozhodnutí však platí, že Evropský parlament jmenuje své tři odborníky na tři roky, Rada <u>jmenuje své tři členy</u> na <u>jeden dva</u> roky, a Komise na <u>dva tři</u> roky a Výbor regionů jmenuje svého odborníka na jeden rok, aby členy poroty bylo možné nahrazovat postupně, a předešlo se tak ztrátě zkušeností a know-how, která by nastala, pokud by všichni členové byli nahrazeni současně.</p>

Odůvodnění

Výbor hodnotí kriticky předběžný výběr členů poroty Komisí. Navrhuje se zachovat dosavadní systém v mírně upravené formě. Osvědčilo se také zejména zastoupení příslušného členského státu ve výběrové porotě.

Pozměňovací návrh 5

Čl. 10 odst. 1, 2 a 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Ustanovení týkající se kandidátských a potenciálních kandidátských zemí</p> <p>1. Za organizaci soutěže mezi městy v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích odpovídá Komise.</p> <p>2. Komise zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie výzvu k podávání žádostí šest let před začátkem roku platnosti jmenování. Tato výzva je otevřena městům ve všech kandidátských a potenciálních kandidátských zemích, za předpokladu, že se tyto země ke dni zveřejnění výzvy účastní programu Tvůrčí Evropa nebo následných programů Unie podporujících kulturu.</p> <p>Z důvodu spravedlnosti vůči městům v členských státech se však každé město může během období od roku 2020 do 2033 zúčastnit pouze jedné soutěže pro města v kandidátských a potenciálních kandidátských zemích a město, které se takové soutěže zúčastnilo, se během téhož období nemůže účastnit žádné další soutěže v novém členském státě podle pravidel stanovených v čl. 3 odst. 2.</p> <p>Rovněž z důvodů spravedlnosti vůči členským státům se každá kandidátská země nebo potenciální kandidátská země může během období od roku 2020 do 2033 stát držitelem titulu pouze jednou. Města ze zemí, kterým již titul byl udělen, se nemohou zúčastnit dalších výběrových řízení během stejného období.</p> <p>3. Pro kandidátské a potenciální kandidátské země se použijí podmínky stanovené v článku 4 a kritéria stanovená v článku 5.</p>	<p>Ustanovení týkající se <u>ostatních kandidátských a potenciálních kandidátských zemí</u></p> <p>1. Za organizaci soutěže mezi městy v kandidátských, a potenciálních kandidátských zemích, <u>zemích evropské politiky sousedství a zemích ESVO</u> odpovídá Komise.</p> <p>2. Komise zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie výzvu k podávání žádostí šest let před začátkem roku platnosti jmenování. Tato výzva je otevřena městům ve všech kandidátských a potenciálních kandidátských zemích, za předpokladu, že se tyto země ke dni zveřejnění výzvy účastní programu Tvůrčí Evropa nebo následných programů Unie podporujících kulturu.</p> <p>Z důvodu spravedlnosti vůči městům v členských státech se však každé město může během období od roku 2020 do 2033 zúčastnit pouze jedné soutěže pro města v kandidátských, a potenciálních kandidátských zemích, <u>zemích evropské politiky sousedství a zemích ESVO</u>, a město, které se takové soutěže zúčastnilo, se během téhož období nemůže účastnit žádné další soutěže v novém členském státě podle pravidel stanovených v čl. 3 odst. 2.</p> <p>Rovněž z důvodů spravedlnosti vůči členským státům se každá z těchto zemí kandidátská země nebo potenciální kandidátská země může během období od roku 2020 do 2033 stát držitelem titulu pouze jednou. Města ze zemí, kterým již titul byl udělen, se nemohou zúčastnit dalších výběrových řízení během stejného období.</p> <p>3. Pro tyto kandidátské a potenciální kandidátské země se použijí podmínky stanovené v článku 4 a kritéria stanovená v článku 5.</p>

Odůvodnění

Nezdá se být účelné rozdělovat účastníky podle podpůrného programu či iniciativy. Proto se navrhuje rozšířit spektrum zúčastněných států. Příliš vysoké finanční zátěži má být zamezeno prostřednictvím vhodných řešení.

Pozměňovací návrh 6

Článek 11

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Evropská hlavní města formou prováděcích aktů s ohledem na doporučení evropské poroty oficiálně jmenuje Komise. Komise o jmenování informuje Evropský parlament, Radu a Výbor regionů.</p>	<p>Evropská hlavní města formou prováděcích aktů s ohledem na doporučení evropské poroty oficiálně jmenuje Komise. Komise o jmenování informuje Evropský parlament, Radu a Výbor regionů.</p> <p>1. <u>Komise po dohodě s příslušným členským státem nominuje město na zvolení hlavním městem kultury Evropy. Komise to oznámí Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Výboru regionů nejpozději čtyři roky před plánovaným začátkem dotčené činnosti.</u></p> <p><u>Oznámení musí být opatřeno odůvodněním k nominaci a odkazovat na zprávy evropské poroty.</u></p> <p><u>Nominace musí zohledňovat doporučení evropské poroty.</u></p> <p>2. <u>Evropský parlament může Komisi nejpozději tři měsíce po obdržení nominace předat stanovisko.</u></p> <p>3. <u>Rada na doporučení Komise vyhotovené s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu a odůvodnění vycházející ze zpráv evropské poroty oficiálně jmenuje příslušná města Evropskými hlavními městy kultury pro rok, na který byla nominována.</u></p>

Odůvodnění

Jmenování Radou je z důvodu významu jmenování hlavního města kultury oprávněné. Čl. 291 odst. 2 SFEU výslovně stanovuje, že v odůvodněných výjimečných případech je možné svěřit Radě prováděcí pravomoci.

V Bruselu dne 30. listopadu 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

